

สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย

นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การ

บริหารทางการพยาบาล)

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2566

Competencies of Nurse Instructors in Thai Private Higher Education
Institutions

Miss. KETSARIN KHAMMAWONG

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Nursing Science (Nursing Administration)

School of Nursing

Sukhothai Thammathirat Open University

2023

หัวข้อวิทยานิพนธ์	สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย
ชื่อและนามสกุล	นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์
แขนงวิชา / วิชาเอก	การบริหารทางการพยาบาล
สาขาวิชา	พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ศรีสวัสดิ์
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิศักดิ์ กสิผล

วิทยานิพนธ์นี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม พ.ศ. 2567

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....	ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนทราวดี เขียวพิเชฐ)	
.....	กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ศรีสวัสดิ์)	
.....	กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิศักดิ์ กสิผล)	
.....	ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.นราธิป ศรีราม)	

ชื่อวิทยานิพนธ์ สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย

ผู้วิจัย นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ รหัสนักศึกษ 2645100096

ปริญญา: พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ศรีสวัสดิ์ (2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.

ทวีศักดิ์ กสิผล ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาระดับสมรรถนะอาจารย์พยาบาล และ 2) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย

การวิจัยเชิงพรรณนา กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์พยาบาลที่ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย จำนวน 237 คน สุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล และ 2) แบบวัดสมรรถนะอาจารย์พยาบาล มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง .60 – 1.00 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .99 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ผลการวิจัย พบว่า 1) สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ 2) ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ คือ (1) การใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ (2) การออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้ (3) การปฏิบัติการพยาบาล (4) การวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์ (5) การสื่อสาร การประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กร (6) กฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ (7) การติดตามและประเมินผล และ (8) การบริหารจัดการและภาวะผู้นำ พบว่า โมเดลสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จาก ค่าไคสแควร์เท่ากับ 22.924 องศาอิสระเท่ากับ 15 ค่าโอกาสความน่าจะเป็นเท่ากับ .086 คือ ค่าไคสแควร์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณเท่ากับ .047 และค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของส่วนที่เหลือเท่ากับ .006 มีค่าเข้าใกล้ 0 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเท่ากับ .976 และค่าดัชนีระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้วเท่ากับ .943 มีค่าเข้าใกล้ 1 และค่าสถิติไคสแควร์สัมพัทธ์เท่ากับ 1.528

คำสำคัญ สมรรถนะอาจารย์พยาบาล, การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน, สถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย

Thesis title: Competencies of Nurse Instructors in Thai Private Higher Education Institutions

Researcher: Miss. KETSARIN KHAMMAWONG; ID: 2645100096;

Degree: Master Nursing Science;

Thesis advisors: (1) Assistant Professor Dr. Kanjana Srisawad;(2) Assistant Professor Dr. Taweesak Kasiphol ; Academic year: 2023

Abstract

This research aimed to examine the level of nurse instructors' competencies and analyze the confirmatory factors of nurse instructors' competencies in private higher education institutions in Thailand.

The descriptive research consisted of 237 nurse instructors working in private higher education institutions in Thailand, selected through the multi-stage random sampling technique. The research instruments included a personal information questionnaire and a nurse instructors' competencies assessment tool. The content validity of the tool ranged from .60 to 1.00, and the reliability of the instrument was .99. Data were analyzed using descriptive statistics and confirmatory factor analysis.

The research findings indicated that: 1) Overall, the competency of nursing instructors in private higher education institutions in Thailand was at a high level, and 2) The confirmatory factor analysis of the competencies of nursing instructors in private higher education institutions in Thailand identified eight components which were as follows : (1) Theories and principles of adult learning, (2) Curriculum design and implementation, (3) Nursing practice, (4) Research and evidence, (5) Communication, collaboration, and partnership, (6) Ethical, legal principles, and professionalism (7) Monitoring and evaluation, and (8) Management and leadership. It was found that the competency model for nursing instructors in private higher education institutions in Thailand was consistent with empirical data, as evidenced by a chi-square value of 22.924 with 15 degrees of freedom and a probability value of .086, indicating that the chi-square was not statistically significant. The root mean square error of approximation (RMSEA) was .047, and the root mean square residual (RMR) was .006, which both close to 0. The goodness-of-fit index (GFI) was .976, the adjusted goodness-of-fit index (AGFI) was .943, both close to 1, and the chi-square to the degrees of freedom ratio (χ^2/df) was 1.528.

Keywords : Nurse instructors' competencies, Confirmatory factor analysis,
Thai private higher education institutions.

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สามารถสำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ศรีสวัสดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทวีศักดิ์ กสิผล อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าของท่านให้คำแนะนำปรึกษา ชี้แนะแนวทาง ตรวจสอบแก้ไข ช่วยเหลือ และติดตามการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้อย่างใกล้ชิดตลอดมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนทรวดี เจริญพิเชฐ ประธานกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น กราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และประสบการณ์ที่ทรงคุณค่าอย่างยิ่งตลอดระยะเวลาที่ศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่เสียสละเวลาอันมีค่า ให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนา ปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอกราบขอบพระคุณอธิการบดี คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัย เชียงราย ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย ขอกราบขอบพระคุณ คณบดี คณะพยาบาลศาสตร์ ผู้ประสานงาน และคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่ให้ความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จนทำให้วิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ เทียมศร ทองสวัสดิ์ คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ รองศาสตราจารย์ ลาวัลย์ สมบูรณ์ รองคณบดีฝ่ายบริหาร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรินทร์ เงินทอง รองคณบดีฝ่ายวิชาการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิติอาภา ตั้งคำวานิช รองคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพ วิทยาลัยเชียงราย ในการให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ และชี้แนะแนวทาง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้แก่ครูอาจารย์ และ ผู้ที่มีอุปการะทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องมา ณ ที่นี้

นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดและทฤษฎีสมรรถนะอาจารย์พยาบาล.....	9
การสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะอาจารย์พยาบาล.....	19
การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน	74
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	78
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	84
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	84
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	85
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	87
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	88

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	91
ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง.....	92
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะอาจารย์พยาบาล ในสถาบันศึกษาเอกชนไทย.....	95
ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งของสมรรถนะ อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย.....	104
บทที่ 5 สรุปรการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	109
สรุปรการวิจัย	109
อภิปรายผล	112
ข้อเสนอแนะ	120
บรรณานุกรม	122
ภาคผนวก	129
ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย.....	130
ข เอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์.....	137
ค เอกสารขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย.....	140
ง หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย.....	142
จ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	155
ฉ ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม.....	160
ประวัติผู้วิจัย	166

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1	การสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะอาจารย์พยาบาล ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย.....	72
ตารางที่ 3.1	เกณฑ์พิจารณาดัชนีความสอดคล้อง.....	90
ตารางที่ 4.1	จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง.....	93
ตารางที่ 4.2	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะอาจารย์พยาบาล ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย.....	95
ตารางที่ 4.3	ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สันในแต่ละตัวแปร.....	106
ตารางที่ 4.4	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งโมเดล สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย.....	107

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย..... 5

ภาพที่ 4.1 โมเดลสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย..... 108

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษา โดยเฉพาะทางการพยาบาลจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนเพื่อตอบสนองต่อทิศทางการดูแลสุขภาพที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา รวมถึงการพัฒนาเทคโนโลยีทางการแพทย์ (อติญาณ์ ศรีเกษตริณ, ดาราวรรณ รองเมือง, และรุ่งนภา จันทรา, 2562) ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างของประชากร (พัชราพรรณ กิจพันธ์, 2562) และความต้องการที่ซับซ้อนในการดูแลสุขภาพของผู้รับบริการ (สุพิศ รุ่งเรืองศรี และอุดมรัตน์ สงวนศิริธรรม, 2558) ทำให้สถาบันการศึกษาทางการพยาบาลต้องมีการปรับตัว เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาพยาบาลในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นสมรรถนะของอาจารย์พยาบาลจึงมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาล

สมรรถนะอาจารย์พยาบาล เป็นความสามารถตามมาตรฐานของบทบาทหน้าที่รับผิดชอบซึ่งจำเป็นในการปฏิบัติงานของอาจารย์พยาบาลเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพ และสะท้อนถึงความรู้ ทักษะ และเจตคติเชิงวิชาชีพพยาบาลที่เหมาะสม (World Health Organization [WHO], 2016) และจากการศึกษาของฮาบาเบห์ และลาลิธาไบ (Hababeh & Lalithabai, 2020) ศึกษาสมรรถนะของอาจารย์พยาบาลทางคลินิกตามการรับรู้ของพยาบาลในประเทศซาอุดีอาระเบีย พบว่าอาจารย์พยาบาลมีสมรรถนะในด้านการจัดการเกี่ยวกับการสอนทางคลินิกทางการพยาบาลอยู่ในระดับต่ำที่สุด และการศึกษาของเซบาช (Sebach, 2022) ได้ประเมินอาจารย์พยาบาลทางคลินิกในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า อาจารย์พยาบาลทางคลินิกขาดความมั่นใจในการเชื่อมโยงทฤษฎีทางการพยาบาลสู่การปฏิบัติในระหว่างการจัดการสอนในคลินิก และการศึกษาของอัสนี วันชัย, ดวงใจ พรหมพยัคฆ์, และเบญญาภา พรหมพุก (Wanchai, Phrompayak, & Prompuk, 2022) พบว่าอาจารย์พยาบาลมีความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะด้านความรู้และทักษะการสอนที่สูงที่สุด ซึ่งการที่อาจารย์พยาบาลมีสมรรถนะไม่เพียงพอ หรือเหมาะสมในการปฏิบัติการพยาบาลก็จะส่งผลเชิงลบโดยตรงต่อสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล (กมลรัตน์ เทอร์เนอร์, ทองสวย สีทานนท์, ศุภรีใจ เจริญสุข, ศุภาพิชญ์ โพนโบร์แมนน์, และกฤษดา แสงวงดี, 2562) ดังนั้นจึงจำเป็นที่อาจารย์พยาบาลจะต้องมีสมรรถนะให้ได้มาตรฐานทันต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาทางการ

พยาบาลและสามารถยกระดับผลลัพธ์ของการให้บริการทางด้านสุขภาพที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า สมรรถนะอาจารย์พยาบาลส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำหรือปานกลาง (Hababeh & Lalithabai, 2020; Sebach, 2022) และจากการสังเคราะห์สมรรถนะอาจารย์พยาบาลจากงานเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า สมรรถนะอาจารย์พยาบาลประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ (Theories and principles of adult learning) 2) การออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้ (Curriculum design and implementation) 3) การปฏิบัติการพยาบาล (Nursing practice) 4) การวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์ (Research and evidence) 5) การสื่อสาร การประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์การ (Communication, collaboration and partnership) 6) กฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ (Ethical, legal principles and professionalism) 7) การติดตามและประเมินผล (Monitoring and evaluation) และ 8) การบริหารจัดการและภาวะผู้นำ (Management and leadership) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดสมรรถนะอาจารย์พยาบาลขององค์การอนามัยโลก (WHO, 2016) และสอดคล้องกับการศึกษาของปาร์ค และคณะ (Park et al., 2022) พบว่า สมรรถนะอาจารย์พยาบาล ประกอบด้วย การใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ การออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้ การปฏิบัติการพยาบาล การวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์ การสื่อสาร การประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์การ กฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ การติดตามและประเมินผล และการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ ดังนั้นอาจารย์พยาบาลจึงจำเป็นต้องพัฒนาสมรรถนะเพื่อการจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เป็นสถาบันที่อยู่ภายใต้การดูแลของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา และดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 ที่ได้กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ภายใต้การกำกับติดตามการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ ซึ่งส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ ให้เทียบเท่าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแต่ละแห่งมีรูปแบบการดำเนินงานที่แตกต่างกันตามศักยภาพและความพร้อมของสถาบัน มีอิสระในการบริหารและจัดการการศึกษา (ณิชนล ขวัญเมือง, 2564) แต่มีสิ่งที่คล้ายกัน อาทิ การขาดแคลนงบประมาณสนับสนุนจากรัฐ ทำให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องแบกรับค่าใช้จ่ายที่มากกว่าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ทั้งในด้านการลงทุน ที่ดิน ค่าวัสดุอุปกรณ์ และเงินเดือนบุคลากร รวมถึงค่าใช้จ่ายสำหรับการขึ้นฝึกปฏิบัติการพยาบาลของนักศึกษาพยาบาล (มณีรัตน์ ภาครูป, ทิพัทธ์ สุวรรณรักษ์, และรัชณี บุญกล้า, 2562) จึงทำให้งบประมาณของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอยู่อย่าง

จำกัด กระทบต่อการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์พยาบาล ด้านการใช้สื่อการจัดการเรียนการสอนที่ทันสมัย รวมไปถึงการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลที่มีความทันสมัย และน่าเชื่อถือ ที่สนับสนุนการเพิ่มศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนนั้น มีค่อนข้างที่จะจำกัดไปด้วย (ภารดี ชาวรินทร์, ชวนชม ชินะตังกูร, และกมลมาลย์ ไชยศิริธัญญา, 2565) ยิ่งไปกว่านั้นแนวโน้มของจำนวนผู้เรียนที่ลดลง (สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์, นิชา พิทยาพงศกร, และทัพหวิษญู ฐิติรัตน์สกุล, 2564) ส่งผลกระทบต่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยตรงในด้านงบประมาณ ทำให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องมีการปรับตัวในการพัฒนาคุณภาพและสรรหากลยุทธ์ในการดึงดูดให้มีผู้สนใจเข้าศึกษาที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ตลอดหลายปีที่ผ่านมาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาด้านคุณภาพของอาจารย์และยังไม่สามารถพัฒนาผลงานวิจัยได้ตามมาตรฐาน (ศิริพงศ์ รักใหม่, 2558) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจรัมจิต เกิดบ้านชั้น และพิศมัย จารุจิตติ (2562) ที่ศึกษาเปรียบเทียบผลการประเมินคุณภาพอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้งหมด 43 แห่ง โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา พบว่าคุณภาพของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในด้านของการเผยแพร่งานวิจัยอยู่ในระดับพอใช้ และคุณภาพในด้านของคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง และระบบกลไกด้านงบประมาณสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพของอาจารย์ ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องเผชิญ และเป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จึงมีความจำเป็นที่อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องมีสมรรถนะที่จำเพาะ ทั้งในด้านการบริหารจัดการ การทำวิจัย การจัดการเรียนการสอน และการออกแบบหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและบริบทของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแต่ละแห่งที่มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตทางการพยาบาลที่มีคุณภาพเทียบเท่ากับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

จากที่กล่าวมาสมรรถนะอาจารย์พยาบาลมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาล อาจารย์พยาบาลจำเป็นต้องพัฒนาสมรรถนะให้ได้มาตรฐานทันต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาทางการพยาบาลและสามารถยกระดับผลลัพธ์ของการให้บริการทางด้านสุขภาพ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย ข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะอาจารย์พยาบาล ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ 2) การออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้ 3) การปฏิบัติกรพยาบาล 4) การวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์ 5) การสื่อสารการประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์การ 6) กฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ 7) การติดตามและประเมินผล และ 8) การบริหารจัดการและภาวะผู้นำ สอดคล้องกับสมรรถนะอาจารย์พยาบาลขององค์การอนามัยโลก (WHO, 2016) หลังจากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลดังกล่าวมา

วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) เพื่อตรวจสอบว่ามีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตลอดจนผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยที่มีการจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาล สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานในการพัฒนาบุคลากร วางแผนกลยุทธ์ ในการพัฒนาองค์การให้มีความก้าวหน้าที่ยั่งยืน สามารถผลิตบัณฑิตที่มีประสิทธิภาพตอบสนองต่อปัญหาด้านสุขภาพและความต้องการของผู้ใช้บริการทางด้านสุขภาพในยุคปัจจุบัน

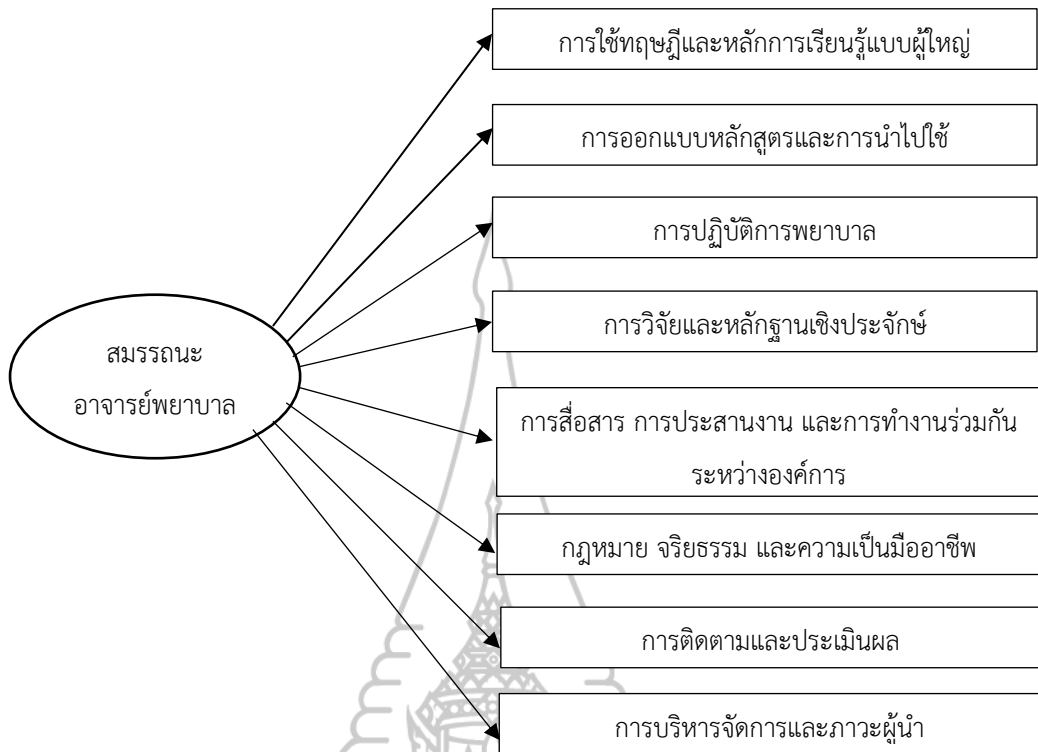
2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย

2.2 เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

สมรรถนะอาจารย์พยาบาล เป็นความสามารถตามมาตรฐานของบทบาทหน้าที่รับผิดชอบซึ่งจำเป็นในการปฏิบัติงานของอาจารย์พยาบาลเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพ และสะท้อนถึงความรู้ ทักษะ และเจตคติเชิงวิชาชีพพยาบาลที่เหมาะสม จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าสมรรถนะอาจารย์พยาบาลประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การใช้ทฤษฎี และหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ 2) การออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้ 3) การปฏิบัติการพยาบาล 4) การวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์ 5) การสื่อสาร การประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กร 6) กฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ 7) การติดตามและประเมินผล และ 8) การบริหารจัดการและภาวะผู้นำ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดสมรรถนะอาจารย์พยาบาลขององค์การอนามัยโลก (WHO, 2016) หลังจากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) เพื่อที่จะตรวจสอบว่าสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ และสามารถนำข้อมูลมาใช้ในการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

4. สมมติฐานการวิจัย

องค์ประกอบของสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

5. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) ในศึกษาสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

5.1 **กลุ่มตัวอย่าง** คือ อาจารย์พยาบาลที่ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) จำนวน 237 คน

5.2 **ตัวแปรที่ศึกษา** คือ สมรรถนะอาจารย์พยาบาล

5.3 **สถานที่ศึกษา** คือ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย

5.4 **ระยะเวลาที่ศึกษา** เดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2567

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 สมรรถนะอาจารย์พยาบาล หมายถึง ความสามารถตามมาตรฐานของบทบาทหน้าที่รับผิดชอบ ซึ่งจำเป็นในการปฏิบัติงานของอาจารย์พยาบาลเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพและสะท้อนถึงความรู้ ทักษะ และเจตคติเชิงวิชาชีพพยาบาลที่เหมาะสม ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้

6.1.1 การใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ หมายถึง อาจารย์พยาบาลมีความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎี หลักการ และรูปแบบของการศึกษาร่วมสมัย ที่เป็นรากฐานของการออกแบบหลักสูตรและคุณค่าของการศึกษาผู้ใหญ่

6.1.2 การออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้ หมายถึง อาจารย์พยาบาลแสดงถึงทักษะและความสามารถในการออกแบบหลักสูตร การนำไปใช้ กำกับติดตาม และการจัดการหลักสูตร โดยยึดหลักรูปแบบการศึกษาร่วมสมัย ปรัชญา และหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ดีที่สุด

6.1.3 การปฏิบัติการพยาบาล หมายถึง อาจารย์พยาบาลคงไว้ซึ่งความรู้และทักษะทั้งในด้านทฤษฎีและการปฏิบัติทางการพยาบาลโดยอาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่ขณะนั้น

6.1.4 การวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์ หมายถึง อาจารย์พยาบาลพัฒนาการคิดตั้งคำถามอย่างมีวิจารณญาณและความสามารถในการทำวิจัย ใช้ข้อค้นพบในการระบุและแก้ปัญหาทางการศึกษาและการปฏิบัติการพยาบาล

6.1.5 การสื่อสาร การประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์การ หมายถึง อาจารย์พยาบาลแสดงให้เห็นถึงทักษะในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นทีม และเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและแหล่งฝึกปฏิบัติการพยาบาล

6.1.6 กฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ หมายถึง อาจารย์พยาบาลแสดงถึงความเป็นมืออาชีพในการปฏิบัติงาน รวมทั้งทางด้านกฎหมาย ด้านจริยธรรม และด้านคุณค่าทางวิชาชีพที่เป็นพื้นฐานในการพัฒนานโยบายในการจัดการศึกษาทางการพยาบาล แนวทางการปฏิบัติและการตัดสินใจ

6.1.7 การติดตามและประเมินผล หมายถึง อาจารย์พยาบาลใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายในการติดตามและประเมินผลโปรแกรมพยาบาล หลักสูตร และผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

6.1.8 การบริหารจัดการและภาวะผู้นำ หมายถึง อาจารย์พยาบาลแสดงให้เห็นถึงทักษะในการจัดการที่เป็นระบบ มีภาวะผู้นำในการออกแบบ อารังรักษา พัฒนาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ และกำหนดอนาคตของสถาบันการศึกษา

6.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสมรรถนะอาจารย์พยาบาล หมายถึง การใช้เทคนิคทางสถิติเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบสมรรถนะอาจารย์พยาบาล ซึ่งเป็นความสามารถตามมาตรฐานของบทบาทหน้าที่รับผิดชอบที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของอาจารย์พยาบาลกับข้อมูลเชิงประจักษ์

6.3 อาจารย์พยาบาล หมายถึง พยาบาลวิชาชีพที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรพยาบาล-ศาสตรบัณฑิต และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทสาขาพยาบาลศาสตรชั้นไปหรือสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และได้รับการเตรียมความพร้อม เพื่อการปฏิบัติงานในตำแหน่งอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของสถาบันการอุดมศึกษาในการผลิตนักศึกษาพยาบาล

6.4 สถาบันอุดมศึกษาเอกชน หมายถึง สถาบัน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย ที่ได้รับใบอนุญาตในการจัดตั้งเป็นเอกชนภายใต้พระราชบัญญัติอุดมศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีการจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารสถาบันการศึกษาทางการพยาบาลเอกชนในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

7.2 เป็นแนวทางสำหรับอาจารย์พยาบาลที่ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในการพัฒนาสมรรถนะของตนเอง

7.3 ผู้บริหารสถาบันการศึกษาทางการพยาบาลเอกชนสามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงเกณฑ์มาตรฐานในการพัฒนาบุคลากรและการวางแผนกลยุทธ์

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) เพื่อศึกษาสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย มีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อ 1) ศึกษาระดับสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย และ 2) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีสมรรถนะอาจารย์พยาบาล
 - 1.1 ความหมายสมรรถนะอาจารย์พยาบาล
 - 1.2 แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะอาจารย์พยาบาล
 - 1.3 ประเภทของสมรรถนะอาจารย์พยาบาล
2. การสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะอาจารย์พยาบาล
 - 2.1 การสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะอาจารย์พยาบาลตามแนวคิดของนักวิชาการต่างประเทศ
 - 2.2 การสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะอาจารย์พยาบาลตามแนวคิดของนักวิชาการไทย
3. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
 - 3.1 ความหมายของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
 - 3.2 วัตถุประสงค์ของการนำสถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมาใช้
 - 3.3 ข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
 - 3.4 ประโยชน์ของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
 - 3.5 ขั้นตอนในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีสมรรถนะอาจารย์พยาบาล

1.1 ความหมายสมรรถนะอาจารย์พยาบาล

1.1.1 ความหมายสมรรถนะ

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของสมรรถนะไว้ ดังนี้

เลเมตติ, ปาการิเนน, ซัลมิเนน, วีร์ทาเนน, และฮาปา (Lemetti, Pakarinen, Salminen, Virtanen, & Haapa, 2023) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะไว้ว่า เป็นความรู้ ทักษะ และความสามารถที่สามารถต่อยอดได้ด้วยประสบการณ์และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

องค์การอนามัยโลก (WHO, 2022) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะไว้ว่า เป็นความสามารถส่วนบุคคลในประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ และแสดงพฤติกรรมอย่างมีวิจารณญาณที่เหมาะสมในการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ

เบรันวันด์, เคอร์มันชาฮี และเมมาเรียน (Beiranvand, Kermanshahi, & Memarian, 2021) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะไว้ว่า เป็นการใช้ความรู้ ทักษะที่เฉพาะทาง แสดงถึงการใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจและคุณลักษณะส่วนบุคคลที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาท บนพื้นฐานของจริยธรรมและความปลอดภัย

ซาโตะ, ฟุจิมูระ, และซาโตะ (Satoh, Fujimura, & Sato, 2020) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะไว้ว่า เป็นทักษะ ความรู้ พฤติกรรม และคุณลักษณะส่วนบุคคลที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน และได้อธิบายเพิ่มเติมว่า สมรรถนะเป็นแนวคิดกว้าง ๆ ที่ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ ได้แก่ คุณลักษณะที่มองเห็นได้ เช่น ความรู้ ทักษะ ในส่วนของทัศนคติและคุณลักษณะที่ลึกลงไปซึ่งมองไม่เห็น ลักษณะบุคลิกภาพ มโนทัศน์ในตนเอง และแรงจูงใจ

บุชเวย์, ดอดจ์, และลอง (Bushway, Dodge, & Long, 2018) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะไว้ว่า เป็นความสามารถในการประยุกต์ใช้ชุดความรู้ ทักษะ ความสามารถ และพฤติกรรมทางปัญญาที่เกี่ยวข้องและจำเป็นในการปฏิบัติงานให้สำเร็จตามบทบาทหน้าที่

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า สมรรถนะเป็นผลของพฤติกรรมและการกระทำที่แสดงออกมาในการปฏิบัติงาน โดยประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่ผลักดันให้บุคคลสามารถปฏิบัติงานตามมาตรฐานของบทบาทหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม

1.1.2 ความหมายของสมรรถนะอาจารย์พยาบาล

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของสมรรถนะอาจารย์พยาบาล ดังนี้

เลเมตติ และคณะ (Lemetti et al., 2023) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะอาจารย์พยาบาลไว้ว่า เป็นคำอธิบายความสามารถขั้นพื้นฐานของอาจารย์พยาบาล ซึ่งมีความสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของอาจารย์พยาบาลที่แตกต่างกันออกไปตามระบบของการจัดการศึกษาทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

ฮัสซัน, มอสตาฟา, และอาเคล (Hassan, Mostafa, & Akel, 2021) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะอาจารย์พยาบาลไว้ว่า เป็นความรู้และทักษะทั้งในด้านของภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ทักษะที่ดีต่อการปฏิบัติกรพยาบาล รวมถึงความสามารถในการบูรณาการทฤษฎีสู่การปฏิบัติ การใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ทางการพยาบาลเป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ ความร่วมมือกับหัวหน้างานทางคลินิก การแนะนำผู้เรียนสู่การเป็นพยาบาลอย่างมืออาชีพ และการส่งเสริมให้ผู้เรียนบูรณาการความรู้ทางทฤษฎีเชื่อมโยงสู่การปฏิบัติทางการพยาบาล

องค์การอนามัยโลก (WHO, 2016) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะอาจารย์พยาบาลไว้ว่า เป็นโครงสร้างของสมรรถนะขั้นพื้นฐานที่สำคัญตามความคาดหวังในการในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของอาจารย์พยาบาล และอาจารย์พยาบาลที่มีสมรรถนะควรมีความรู้ ทักษะ และเจตคติทางวิชาชีพทางการพยาบาลที่เหมาะสม ในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

ซัลมินเนน, มินนา, ซานน่า, จูโกะ, และเฮเลนา (Salminen, Minna, Sanna, Jouko, & Helena, 2013) ได้ให้ความหมายของสมรรถนะอาจารย์พยาบาลไว้ว่า เป็นการที่บุคคลมีความสามารถที่เพียงพอในการปฏิบัติงาน และสามารถบูรณาการความรู้ ทักษะ ทักษะ และค่านิยมตามบริบทที่เฉพาะเจาะจงในการปฏิบัติงาน

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า สมรรถนะอาจารย์พยาบาลเป็นความสามารถตามมาตรฐานของบทบาทหน้าที่รับผิดชอบ ซึ่งจำเป็นในการปฏิบัติงานของอาจารย์พยาบาลเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพ และสะท้อนถึงความรู้ ทักษะ และเจตคติเชิงวิชาชีพพยาบาลที่เหมาะสม

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะอาจารย์พยาบาล

แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะได้ถูกนำมาใช้นานหลายทศวรรษในการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ในสายวิชาชีพทางการพยาบาล ทั้งในด้านการฝึกอบรม การพัฒนาศักยภาพของผู้ให้บริการทางการพยาบาล และการศึกษาทางการพยาบาล หลายองค์การได้ออกมาเสนอแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับอาจารย์พยาบาล เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานและเตรียมความพร้อมให้กับอาจารย์พยาบาล รวมไปถึงการจัดหลักสูตรในการจัดการศึกษาทางการพยาบาล ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิดที่เกี่ยวกับสมรรถนะอาจารย์พยาบาลของแต่ละองค์การไว้ ดังนี้

1.2.1 สหพันธ์พยาบาลแห่งชาติ (The National League for Nursing [NLN], 2022) ในประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นสมาคมการพยาบาลที่มีหน้าที่ควบคุมมาตรฐานและส่งเสริมความเป็นเลิศทางการศึกษาพยาบาล เสนอแนวทางในการพัฒนาคณาจารย์ สร้างเครือข่าย และสนับสนุนทุนการวิจัยทางการพยาบาล รวมถึงการให้บริการทางการสอบวัดและประเมินผล ซึ่งสหพันธ์การพยาบาลแห่งชาติ (NLN) ได้เล็งเห็นความสำคัญในการเตรียมความพร้อมให้กับอาจารย์พยาบาล จึงได้มีการกำหนดสมรรถนะอาจารย์พยาบาลวิชาการ (Academic nurse educators competencies) ขึ้นในปี ค.ศ. 2005 ที่ครอบคลุมหน้าที่ขั้นพื้นฐานตามบทบาทของอาจารย์พยาบาล และสนับสนุนให้ผู้บริหารสถานศึกษานำไปเป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมและพัฒนาสมรรถนะอาจารย์ให้มีศักยภาพ ซึ่งแนวคิดนี้ยังคงได้รับการยอมรับและนำมาใช้มาจนถึงปัจจุบัน และสมรรถนะอาจารย์พยาบาล (Academic nurse educator competencies) มีรายละเอียด ดังนี้ อาจารย์พยาบาลสามารถ 1) จัดการเรียนรู้ (Facilitate learning) 2) พัฒนาผู้เรียนและการขัดเกลาทางสังคม (Facilitate learner development and socialization) 3) ใช้กลยุทธ์ในการวัดและประเมินผล (Use assessment and evaluation strategies) 4) มีส่วนร่วมในการออกแบบและประเมินหลักสูตร (Participate in curriculum design and evaluation of program outcomes) 5) มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Function as a change agent and leader) 6) พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องในบทบาทอาจารย์พยาบาล (Pursue continuous quality improvement in the nurse educator role) 7) มีส่วนร่วมในงานด้านวิชาการ (Engage in scholarship) และ 8) จัดสภาพแวดล้อมทางการศึกษา (Function within the educational environment) (Christensen & Simmons, 2020)

ในปี ค.ศ. 2019 สหพันธ์พยาบาลแห่งชาติ (NLN, 2020) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเตรียมความพร้อมให้กับอาจารย์พยาบาลที่ทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนเฉพาะในคลินิก เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ในคลินิกมีความสำคัญและเป็นเอกลักษณ์ ดังนั้น บทบาทหน้าที่ของอาจารย์พยาบาลที่สอนในคลินิกจึงมีความแตกต่างกันออกไป เพราะอาจารย์พยาบาลผู้สอนในคลินิกจะต้องใช้ทั้งความรู้ ทักษะ และบุคลิกลักษณะ ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะในการจัดการเรียนรู้ ถึงแม้สหพันธ์พยาบาลแห่งชาติ (NLN) ได้ออกหนังสือ Scope of practice for academic nurse educators ในปี ค.ศ. 2012 แต่เนื้อหาที่ยังไม่ครอบคลุมถึงสมรรถนะและหน้าที่ที่จำเป็นของอาจารย์พยาบาลที่สอนในคลินิก ดังนั้นจึงได้มีการกำหนดสมรรถนะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของอาจารย์พยาบาลที่ทำการสอนในคลินิกโดยตรง จากการสังเคราะห์วรรณกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง นำผลลัพธ์ที่ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แล้วนำไปวิเคราะห์แก่นสาระ (Thematic analysis) และการวิเคราะห์เชิงยืนยัน (Confirmatory analysis) ซึ่งได้รวบรวมออกมาเป็นสมรรถนะของอาจารย์พยาบาล ดังนี้ อาจารย์พยาบาล 1) มีความเป็นมืออาชีพทั้งในด้านการศึกษาและการให้บริการทางด้านสุขภาพ (Function within the education and healthcare environments) ซึ่งนอกจากการที่อาจารย์พยาบาลคลินิกสามารถ

ทำงานได้ทั้งในบทบาทหน้าที่ของผู้ที่จัดการศึกษาทางคลินิกและบทบาทหน้าที่ในการจัดการหลักสูตร อย่างมีประสิทธิภาพแล้วนั้น อาจารย์พยาบาลยังต้องสามารถปฏิบัติงานได้ตามบทบาทหน้าที่ในการ ปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมาย คำนึงถึงจริยธรรมจรรยาบรรณทางวิชาชีพ นโยบาย กรอบการทำงาน ขององค์การการศึกษา และหน่วยงานที่ฝึกปฏิบัติ 2) สามารถจัดการเรียนรู้ในคลินิก (Facilitate learning in the healthcare environment) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) สามารถสื่อสารระหว่าง บุคคลที่มีประสิทธิภาพและความสัมพันธ์ที่ดีกับวิชาชีพ (Demonstrate effective interpersonal communication and collaborative interprofessional relationships) 4) สามารถปฏิบัติทางการ พยาบาล (Apply clinical expertise in the health care environment) นำความเชี่ยวชาญทางด้าน คลินิกมาปรับใช้ในสภาพแวดล้อมด้านการดูแลสุขภาพได้ 5) ส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนและการขัดเกลา ทางสังคม (Facilitate learner development and socialization) และ 6) สามารถวัดและประเมินผล (Implement effective clinical assessment and evaluation strategies) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องด้วยอาจารย์พยาบาลคลินิกมีโอกาสนในการประเมินผู้เรียนในการจัดการการเรียนรู้ทางคลินิก โดยตรง เพราะด้วยอัตราส่วนผู้สอนต่อผู้เรียนที่น้อยและเวลาที่ใช้ในการสอนกับผู้เรียนแบบตัวต่อตัว ในห้องปฏิบัติการทางคลินิกหรือในสถานที่ฝึกปฏิบัติ ดังนั้น ผู้สอนทางคลินิกจึงอยู่ในตำแหน่งที่ เหมาะสมที่สุดในการสังเกตและประเมินผลผู้เรียน นอกจากนี้กระบวนการประเมินผลการเรียนรู้ ด้านการฝึกปฏิบัติของผู้เรียนควรมีหลายมิติ และเป็นกระบวนการประเมินผลที่เป็นระบบ มีการ ระบุเกณฑ์การวัดผลที่ชัดเจน และส่งผลในการกระตุ้นความกระตือรือร้นของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียน มุ่งไปที่ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนและมีความสามารถในการให้บริการทาง การพยาบาลที่ปลอดภัย (Shellenbarger, 2019)

ต่อมาในปี ค.ศ. 2020 สหพันธ์พยาบาลแห่งชาติ (NLN) ได้กำหนด สมรรถนะอาจารย์พยาบาลสำหรับอาจารย์พยาบาลใหม่ ซึ่งได้อธิบายว่า อาจารย์พยาบาลวิชาการใหม่ (Novice academic nurse educators) คือ อาจารย์ที่ทำงานน้อยกว่า 3 ปี ซึ่งควรจะมีสมรรถนะ ครบทั้ง 8 สมรรถนะ เหมือนกับอาจารย์พยาบาลที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 3 ปีขึ้นไป แต่อาจารย์พยาบาลใหม่จะมีระดับของความคาดหวังในแต่ละสมรรถนะที่ต่ำกว่าอาจารย์พยาบาลที่มี ประสบการณ์แล้ว (NLN, 2022)

1.2.2 องค์การอนามัยโลก (WHO, 2016) ได้ตระหนักถึงข้อจำกัดในการเตรียม ความพร้อมของบุคลากรทางด้านสาธารณสุข รวมไปถึงอาจารย์พยาบาลที่ยังขาดการเตรียม ความพร้อมที่เหมาะสมในการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา โดยเฉพาะในประเทศที่กำลังพัฒนา ดังนั้นจึงได้มีการกำหนดสมรรถนะหลักสำหรับอาจารย์พยาบาล เพื่อสนับสนุนและเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาทางการพยาบาลและปรับปรุงคุณภาพ การบริการทาง การพยาบาล การระบุงค์ประกอบสมรรถนะอาจารย์พยาบาลขององค์การอนามัยโลกนั้น

พัฒนาขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมและการสำรวจความคิดเห็นของนักวิชาการทั่วโลกด้วยวิธีเดลฟาย แล้วทำการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลโดยผู้เชี่ยวชาญในระดับนานาชาติ เพื่อยืนยันว่าสมรรถนะ อาจารย์พยาบาลนี้มีความครอบคลุมและสามารถนำไปปรับใช้ได้ทั่วโลก และได้อธิบายต่อว่าระบบ การศึกษาที่มีประสิทธิภาพอย่างเดียวไม่สามารถที่จะยกระดับการศึกษาทางการพยาบาลได้ ถ้าปราศจากอาจารย์พยาบาลที่มีความสามารถ และอาจารย์พยาบาลที่มีความสามารถต้องเป็น อาจารย์ที่มีความรู้ ทักษะ และเจตคติในการปฏิบัติงานเพื่อให้งานสำเร็จบรรลุเป้าหมายตามบทบาท หน้าที่

ซึ่งองค์การอนามัยโลกได้กำหนดสมรรถนะหลักของอาจารย์พยาบาล ขึ้นพื้นฐานที่มุ่งเน้นสมรรถนะของอาจารย์พยาบาลในการจัดการเรียนรู้ทางการพยาบาลไว้ ดังนี้ อาจารย์พยาบาลสามารถ 1) ใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ (Theories and principles of adult learning) ในการจัดการเรียนการสอน 2) สามารถออกแบบหลักสูตรและและสามารถนำ หลักสูตรไปใช้ (Curriculum design and implementation) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 3) สามารถ ปฏิบัติการพยาบาลได้ (Nursing practice) โดยอาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่ขณะนั้น 4) สามารถทำการวิจัยและใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ (Research and evidence) ได้ 5) สามารถ สื่อสาร ประสานงาน และทำงานร่วมกันระหว่างองค์การ (Communication, collaboration, and partnership) 6) มีความรู้ทางด้านกฎหมาย จริยธรรม และมีความเป็นมืออาชีพ (Ethical, legal principles and professionalism) 7) มีการติดตามและประเมินผล (Monitoring and evaluation) โปรแกรมพยาบาล หลักสูตร และผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และ 8) สามารถบริหารจัดการและภาวะผู้นำ (Management and leadership) ในการออกแบบ อารังรักษา และพัฒนาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ และกำหนดอนาคตของสถาบัน การศึกษา

1.2.3 สภากาพยาบาลแอฟริกาใต้ (South African Nursing Council [SANC], 2014) ได้มีการประกาศสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับอาจารย์พยาบาลในปี ค.ศ. 2014 ไว้ทั้งหมด 7 ด้าน และได้อธิบายว่า อาจารย์พยาบาลสามารถปฏิบัติการสอนได้ทั้งในห้องเรียนและในคลินิก มีความสามารถในการบริหารจัดการงานทางการศึกษา เป็นนักวิจัย และเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาของตนเอง ซึ่งทำให้เห็นว่าสมรรถนะของอาจารย์พยาบาลในด้านของการสอนและการปฏิบัติการพยาบาลนั้น ยังไม่เพียงพอ อาจารย์พยาบาลควรมีความสามารถในด้านของการบริหารจัดการอีกด้วย ซึ่งสมรรถนะ ที่จำเป็นสำหรับอาจารย์พยาบาล มีรายละเอียด คือ อาจารย์พยาบาลสามารถ 1) พัฒนาคุณภาพของ การจัดการเรียนการสอน ที่มุ่งเน้นในเรื่องของการวางแผนการจัดการเรียนรู้และการดำเนินการจัดการ เรียนรู้ 2) จัดการงานด้านวิชาการและนักศึกษาที่มุ่งเน้นในด้านของการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษา และการขัดเกลาทางสังคม รวมไปถึงการใช้กลยุทธ์ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน 3) พัฒนาหลักสูตร 4) บริหารจัดการและมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง 5) พัฒนาบุคลิกส่วนบุคคลของ

อาจารย์พยาบาลอย่างต่อเนื่อง 6) วิจัยและการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ที่เน้นในเรื่องของงานวิชาการ
7) มีความเป็นมืออาชีพ มีจริยธรรมในการปฏิบัติงาน และสามารถปฏิบัติงานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

1.2.4 สมาคมครูพยาบาลแห่งออสเตรเลีย (The Australian Nurse Teacher's Society [ANTS], 2010) ได้เห็นความสำคัญของการนำสมรรถนะมาปรับใช้ในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาด้านการพยาบาล โดยในปี ค.ศ. 1996 ได้กำหนดสมรรถนะของอาจารย์พยาบาลเพื่อเป็นมาตรฐานในการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพอาจารย์พยาบาลในประเทศออสเตรเลียไว้ทั้งหมด 10 ด้าน ต่อมาในปี ค.ศ. 2010 ได้มีการปรับปรุงสมรรถนะอาจารย์พยาบาลให้มีความสอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงทางด้านสุขภาพ ซึ่งได้เสนอสมรรถนะของอาจารย์พยาบาลที่ครอบคลุมทั้ง 3 ด้านหลัก คือ 1) การจัดการเรียนรู้ เป็นบทบาทหลักของอาจารย์พยาบาลต้องทำควบคู่ไปกับบทบาทอื่น ๆ 2) มีทักษะในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในทุกมิติของการปฏิบัติงาน และ 3) การปฏิบัติอย่างมืออาชีพ

1.2.5 คณะกรรมการการศึกษาภาคใต้ (Southern Regional Education Board [SREB], 2002) ที่ตั้งอยู่ทางภาคใต้ของประเทศสหรัฐอเมริกา มีคณะกรรมการการศึกษาที่ทำหน้าที่ในการพัฒนาการศึกษาของรัฐในทุกระดับ ทุกมิติ ประกอบไปด้วย สมาชิกทั้งหมด 16 รัฐ และได้ประกาศสมรรถนะของอาจารย์พยาบาลไว้ 3 ด้าน ซึ่งพัฒนาขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงานที่เหมาะสมให้กับอาจารย์พยาบาลเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง และผู้บริหารสามารถนำไปเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการให้บริการทางด้านสุขภาพ ซึ่งในแต่ละด้านประกอบไปด้วย ความรู้ ทักษะที่จำเป็นสำหรับอาจารย์พยาบาล สมรรถนะทั้ง 3 ด้าน คือ

1) **สมรรถนะด้านบทบาทของความเป็นครู** คือ ครูเป็นบทบาทหลักของอาจารย์พยาบาล ซึ่งในความเป็นครู อาจารย์พยาบาลต้องมีความเป็นผู้นำ มีความสามารถในการจัดการศึกษาทางการพยาบาลในบริบทต่าง ๆ ทั้งทางด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการสอนในห้องเรียน ด้านการกำกับดูแลการนิเทศทางคลินิก ด้านการจัดการเรียนรู้และการสอนเสมือนจริง ด้านการประยุกต์ใช้ความรู้ทางด้านกระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการจัดการสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ครูจะต้องนำความสามารถและประสบการณ์ที่ได้สั่งสมมาปรับใช้กับการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ และเปิดโลกทัศน์ในการดูแลผู้ป่วยและชุมชน สิ่งสำคัญของความเป็นครู คือ การเป็นแบบอย่างทางพฤติกรรมที่เหมาะสมในการประกอบวิชาชีพพยาบาลให้กับผู้เรียน

หลักความรู้และทักษะที่สำคัญของบทบาทความเป็นครู คือ ความรู้ในด้านหลักการ ปรัชญา และทฤษฎีการเรียนรู้ มีความรู้ด้านกลยุทธ์การสอนที่หลากหลาย ด้านการใช้เทคโนโลยีในการสอน ด้านหลักการพัฒนาหลักสูตรและโปรแกรม ด้านการวัดและประเมินผล ด้านข้อบังคับทางกฎหมายที่ควบคุมการปฏิบัติงานของวิชาชีพพยาบาล และด้านอิทธิพลทางวัฒนธรรมที่มี

ผลต่ออาชีพอาจารย์พยาบาล รวมทั้งครูต้องมีทักษะในการให้คำปรึกษาและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ อีกด้วย

2) *สมรรถนะด้านบทบาทของการเป็นนักวิชาการ* คือ อาจารย์พยาบาล มีหน้าที่ในการสืบค้น นำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการพัฒนาคุณภาพการสอน มีความรู้ในเนื้อหาสาระ ในรายวิชาที่สอน และมีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ทั้งเชิงกว้างและเชิงลึกในสาขาที่ตนเชี่ยวชาญและสามารถเขียนงานวิชาการได้ มุ่งเน้นที่จะเผยแพร่แนวปฏิบัติที่ดีที่สุดแก่ผู้เรียน ดังนั้นอาจารย์พยาบาลจะต้องมีความสามารถในด้านการผลิตผลงานทางวิชาการ ด้านการสร้างร่วมมือในการวิจัยทางการศึกษาพยาบาล ด้านการแสวงหาโอกาสในการวิจัยในสาขาวิชาพยาบาลและสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ด้านการคงไว้ซึ่งความรู้ที่เป็นปัจจุบัน และด้านบูรณาการงานวิจัยและผลการวิจัยมาใช้ในการเรียนการสอนทางการพยาบาล

หลักความรู้และทักษะที่สำคัญในบทบาทของการเป็นนักวิชาการ คือ อาจารย์พยาบาลมีความรู้ด้านวิธีการ ขั้นตอนการสืบค้น และการทำวิจัย ต้องมีทักษะในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ มีหลักการในการให้คำปรึกษา สามารถระบุถึงความท้าทาย โอกาส ปัญหา แนวโน้ม ความต้องการทางด้านสุขภาพ และการศึกษาทางการพยาบาล ตระหนักถึงแนวโน้มสภาพการณ์ในการทำการวิจัยทางด้านสุขภาพ รวมถึงการมีคุณลักษณะส่วนบุคคลของนักวิชาการ เช่น การมีสัญชาติญาณ ความคิดสร้างสรรค์ การคิดเชิงวิเคราะห์ การมีทักษะและทัศนคติที่ดี และเอาใจใส่ดูแลผู้อื่น เป็นต้น

3) *สมรรถนะด้านบทบาทของการเป็นผู้ประสานงาน* คือ บทบาทของการเป็นผู้ประสานงานของอาจารย์พยาบาลที่มุ่งเน้นการพัฒนาความร่วมมือของทุกส่วนฝ่าย ทั้งจากนักศึกษา คณาจารย์ ผู้บริหาร องค์กร และชุมชน ความสามารถในการสร้างเครือข่ายของอาจารย์พยาบาลมีผลโดยตรงต่อการศึกษาพยาบาลในอนาคตและช่วยยกระดับระบบการดูแลสุขภาพ

หลักความรู้และทักษะที่สำคัญในบทบาทของการเป็นผู้ประสานงาน คือ ต้องมีความรู้ในเรื่องของกลุ่ม องค์กรต่าง ๆ มีความรู้ และทักษะในการเป็นผู้นำ การสื่อสาร การเจรจาต่อรอง การแก้ปัญหา และการตัดสินใจ รวมไปถึงการมีความรู้ในกระบวนการพัฒนาการปรับแก้นโยบายและกฎหมาย

ดังนั้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับแนวคิดสมรรถนะอาจารย์พยาบาล สามารถสรุปได้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะอาจารย์พยาบาลของในแต่ละองค์กรมีทั้งความคล้ายคลึงและแตกต่างกันออกไป ตามวัตถุประสงค์ในการกำหนดสมรรถนะของแต่ละองค์กรและความคิดเห็นของนักวิชาการ รวมไปถึงสภาพการณ์และแนวโน้มของการศึกษาทางการพยาบาลของแต่ละประเทศ แต่มีจุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ การมุ่งเน้นที่จะพัฒนาการศึกษาทางการพยาบาลและยกระดับการบริการทางด้านสุขภาพ

1.3 ประเภทของสมรรถนะอาจารย์พยาบาล

จากการศึกษาเอกสารและวรรณกรรม ผู้วิจัยได้สรุป การจัดแบ่งประเภทของสมรรถนะออกเป็นสมรรถนะโดยทั่วไป และการจัดแบ่งสมรรถนะอาจารย์พยาบาล โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.3.1 ประเภทของสมรรถนะ

นักวิชาการส่วนใหญ่จัดประเภทของสมรรถนะในการทำงานโดยทั่วไปตามบริบทของงาน โดยผู้วิจัยรวบรวมไว้ ดังนี้

แก้วตา ผู้พัฒนาพงศ์ และนิคม เจียรจินดา (2561) ได้กำหนดประเภทของสมรรถนะ ไว้ 3 ประเภท คือ

1) *สมรรถนะหลัก (Core competency)* คือ สมรรถนะที่เป็นภาพรวมขององค์การ ซึ่งบุคลากรในองค์การพึงมีร่วมกัน ได้แก่ ความรู้ ระบบ ลักษณะงาน ทักษะที่เกี่ยวข้อง ทัศนคติ บุคลิกภาพที่เหมาะสม ความฉลาดทางอารมณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม และความรับผิดชอบ

2) *สมรรถนะในด้านการจัดการ (Managerial competency)* คือ สมรรถนะของบุคลากรในตำแหน่งผู้บริหาร ซึ่งประกอบไปด้วยสมรรถนะในการวางแผน การวิเคราะห์ปัญหา ตัดสิน แก้ไขปัญหา และความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีการสื่อสารที่ดี สนับสนุนและติดตามงาน

3) *สมรรถนะตามตำแหน่งงาน (Functional competency)* ซึ่งเป็นสมรรถนะที่เป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในวิชาชีพนั้น ๆ ซึ่งประกอบไปด้วย ชีตความสามารถ 3 ประเภทย่อย คือ สมรรถนะหลัก สมรรถนะด้านบริหาร และสมรรถนะที่เป็นความเชี่ยวชาญเฉพาะ ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามตำแหน่งงานที่บุคคลรับผิดชอบ

จอมภัก จันทะศักดิ์ (2561) สามารถแบ่งประเภทของสมรรถนะ 2 กลุ่ม ดังนี้

1) *สมรรถนะหลัก (Core competency)* หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกมาทางพฤติกรรมซึ่งเป็นคุณลักษณะที่บุคลากรในองค์การจำเป็นต้องมี ซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้องค์การสามารถบรรลุภารกิจตามวิสัยทัศน์และเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้ได้

2) *สมรรถนะตามตำแหน่งงาน (Functional competency)* หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงให้เห็น เช่น ความรู้ ทักษะ ความสามารถของบุคคลที่ปฏิบัติงานประจำเพื่อให้งานสำเร็จและได้ผลลัพธ์ตามที่ต้องการ

วรรณภา ลือกิตินันท์ (2558) ได้แบ่งสมรรถนะเป็น 4 ประเภท คือ

1) *สมรรถนะทั่วไป (General competency)* เป็นความสามารถพื้นฐานสำหรับทุกตำแหน่งงาน

2) *สมรรถนะตามหน้าที่ (Functional competency)* เป็นความสามารถจำเพาะตามบริบทของตำแหน่งงาน

3) *สมรรถนะเพิ่มเติม (Additional competency)* เป็นความสามารถเพิ่มเติมที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานได้ดีกว่าเดิม ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

4) *สมรรถนะการจัดการ (Managerial competency)* เป็นความสามารถด้านการบริหารจัดการ ซึ่งผู้บริหารทุกระดับจะต้องมีสมรรถนะทางด้านนี้ สเปนเซอร์ และสเปนเซอร์ (Spencer & Spencer, 1993) ได้แบ่งประเภทของสมรรถนะไว้ ดังนี้

1) *สมรรถนะขั้นพื้นฐาน (Threshold competencies)* เป็นความรู้และทักษะที่จำเป็นในการทำงาน ตามบริบทของงานแต่ละงาน

2) *สมรรถนะที่ทำให้บุคคลแตกต่าง (Differentiating competencies)* คุณลักษณะส่วนบุคคลที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลมีผลการทำงานที่สูงกว่ามาตรฐาน โดดเด่นกว่าบุคคลอื่น

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะสามารถแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มหลักคือ สมรรถนะหลัก (Core competency) ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่บุคคลากรในองค์กรจำเป็นต้องมีเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้บรรลุเป้าหมายขององค์กรได้ และอีกประเภทคือ สมรรถนะตามตำแหน่ง (Functional competency) ซึ่งเป็นคุณลักษณะเฉพาะที่บุคคลที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งต่าง ๆ หรือวิชาชีพเดียวกันควรมีเพื่อให้งานสำเร็จ และได้ผลลัพธ์ตรงตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร

1.3.2 ประเภทของสมรรถนะอาจารย์พยาบาล

นักวิชาการได้จัดประเภทของสมรรถนะอาจารย์พยาบาลตามบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานของอาจารย์พยาบาลไว้ ดังนี้

คริสเตนเซ่น และซิมมอนส์ (Christensen & Simmons, 2020) ซึ่งเป็นนักวิชาการจากสหพันธ์พยาบาลแห่งชาติ (NLN) ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้แบ่งสมรรถนะอาจารย์พยาบาลออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้ 1) สมรรถนะอาจารย์พยาบาลวิชาการ (Academic nurse educator competencies) ซึ่งได้อธิบายว่า เป็นบุคคลที่มีความเป็นมืออาชีพในสายงานด้านวิชาชีพพยาบาล ได้รับการเตรียมพร้อมขั้นสูงทางการพยาบาล ทำหน้าที่ในการจัดการเรียนรู้หลักสูตรการพยาบาลทั้งในห้องเรียนและในคลินิก ซึ่งบทบาทหน้าที่ของอาจารย์พยาบาลวิชาการมีหลากหลายและซับซ้อน และแต่ละบทบาทหน้าที่จะสะท้อนถึงสมรรถนะหลักของอาจารย์พยาบาล 2) สมรรถนะของอาจารย์พยาบาลคลินิก (Academic clinical nurse educator competencies) ซึ่งได้อธิบายว่า เป็นอาจารย์

พยาบาลที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการปฏิบัติการพยาบาลสูง ทำการจัดการเรียนรู้ในด้านของการฝึกปฏิบัติการทางการพยาบาลในแหล่งฝึกต่าง ๆ ซึ่งจะต้องมีความรู้ทั้งในด้านของหลักสูตรทางการพยาบาล เนื้อหารายวิชาที่ทำการสอนและเชื่อมโยงเข้ากับการฝึกปฏิบัติ และอาจารย์พยาบาลคลินิกจะต้องสามารถทำงานร่วมกับบุคลากรในสถานที่ฝึกปฏิบัติ รวมถึงการทำงานร่วมกับสหวิชาชีพ จึงทำให้อาจารย์พยาบาลคลินิกมีบทบาทหน้าที่ ที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้น และแตกต่างออกไปจากสมรรถนะอาจารย์พยาบาลวิชาการ

องค์การอนามัยโลก (WHO, 2016) ได้ทำการประกาศสมรรถนะหลักของอาจารย์พยาบาล เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานตามความคาดหวังในบทบาทของอาจารย์พยาบาล และครอบคลุมมาตรฐานในการปฏิบัติงานขั้นพื้นฐานของอาจารย์พยาบาลที่สามารถนำไปปรับใช้ได้ทั่วโลก

สภาการพยาบาลแอฟริกาใต้ (SANC, 2014) ได้แบ่งประเภทของอาจารย์พยาบาลตามบทบาทหน้าที่ออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านของการจัดการเรียนรู้ 2) ด้านการปฏิบัติการพยาบาล และ 3) ด้านของการบริหารจัดการ

สมาคมครูพยาบาลแห่งออสเตรเลีย (ANTS, 2010) ได้มีการแบ่งสมรรถนะอาจารย์พยาบาลตามบทบาทหน้าที่ออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้ 1) การจัดการเรียนรู้ ซึ่งได้อธิบายว่าการจัดการเรียนรู้เป็นบทบาทหน้าที่หลักของอาจารย์พยาบาลที่จะต้องทำคู่ขนานไปกับบทบาทหน้าที่อื่น ๆ ตามบริบทของตำแหน่งหน้าที่ 2) การสื่อสาร คือ อาจารย์พยาบาลจะต้องมีทักษะในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และมีทักษะในการสร้างสัมพันธภาพที่ดีระหว่างบุคคล 3) การปฏิบัติอย่างมืออาชีพ คือ อาจารย์พยาบาลจะต้องมีความเป็นมืออาชีพในการปฏิบัติงานทั้งในด้านของวิชาการ การปฏิบัติทางการพยาบาล การจัดการเรียนรู้ การบริหารจัดการ และการมีภาวะผู้นำ

คณะกรรมการการศึกษาภูมิภาคภาคใต้ (SREB, 2002) แห่งประเทศสหรัฐอเมริกา ได้มีการแบ่งประเภทของสมรรถนะอาจารย์พยาบาลตามบทบาทหน้าที่ของอาจารย์พยาบาลไว้ 3 ด้าน ดังนี้ 1) สมรรถนะด้านบทบาทของความเป็นครูซึ่งเป็นบทบาทหลักของอาจารย์พยาบาล 2) สมรรถนะด้านบทบาทของการเป็นนักวิชาการ และ 3) สมรรถนะด้านบทบาทของการเป็นผู้ประสานงาน

สรุป นักวิชาการได้มีการกำหนดสมรรถนะอาจารย์พยาบาลออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) สมรรถนะตามบทบาทหน้าที่ของอาจารย์พยาบาลที่สะท้อนถึงสมรรถนะหลักของอาจารย์พยาบาล (Core competency) และ 2) สมรรถนะตามตำแหน่งงาน (Functional competency) ซึ่งในแต่ละตำแหน่งงานมีบทบาทหน้าที่เฉพาะตามบริบทของงาน

2. การสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะอาจารย์พยาบาล

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับองค์ประกอบสมรรถนะอาจารย์พยาบาลที่มีความสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของอาจารย์พยาบาลแล้วนั้น ผู้วิจัย พบว่า มีนักวิชาการต่างประเทศและนักวิชาการไทยได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบสมรรถนะอาจารย์พยาบาลไว้ ดังนี้

2.1 การสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะอาจารย์พยาบาลตามแนวคิดของนักวิชาการต่างประเทศ

2.1.1 อลอนโซ่ และคณะ (Alonso et al., 2023) ได้ทำการศึกษาวิจัยแบบพรรณนาเพื่อกำหนดความสำคัญของสมรรถนะในการสอนที่อาจารย์พยาบาลควรมี โดยการพัฒนาโมเดลสมรรถนะที่สามารถนำมาใช้ในการออกแบบโปรแกรมการฝึกอบรมอาจารย์พยาบาลในอนาคตจากการทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ พบว่าสมรรถนะในการสอนของอาจารย์พยาบาลมี 9 องค์ประกอบ ดังนี้

1) **สมรรถนะตามบริบทการสอน (Contextual competence)** คือ ความสามารถในการบูรณาการหลักสำคัญของการเรียนรู้สู่กระบวนการปฏิบัติในการจัดรูปแบบการสอนให้เหมาะสม ตรงตามบริบทของวิชาที่สอน ประกอบด้วย 6 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

(1) **วิเคราะห์บริบทการเรียนการสอน** เพื่อระบุความจำเป็นในการปรับปรุง ประยุกต์ใช้กลยุทธ์และทรัพยากรที่เป็นนวัตกรรมในวิชาที่สอน

(2) **คงไว้ซึ่งความสามารถในการปรับตัวในการปฏิบัติงาน** ในบริบทที่แตกต่างกัน

(3) **สามารถปฏิบัติงานภายใต้ข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง** และความท้าทายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในวิชาชีพพยาบาล

(4) **แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นทางจริยธรรม ความโปร่งใส และการรักษาความลับ**

(5) **พัฒนาการคิดไตร่ตรองและการคิดเชิงวิพากษ์**

(6) **มีส่วนร่วมในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ การสร้างนวัตกรรม**

2) **สมรรถนะด้านการรู้คิด (Metacognitive competence)** คือ ความสามารถในการไตร่ตรองและประเมินแนวทางการสอนของตนเอง โดยการกำหนดจุดแข็งจุดอ่อนและกลยุทธ์ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ คือ

(1) **ไตร่ตรองและค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับการสอน** ทบทวนผลการปฏิบัติงานของตนเอง และแสวงหากลยุทธ์ใหม่ในการพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

(2) ใช้เทคนิคและเครื่องมือในการประเมินตนเองตามบทบาทการทำงานของตน

(3) พิจารณาความต้องการในการฝึกอบรมของตนเอง

(4) รับรู้และมีส่วนร่วมในกระบวนการประเมินคุณภาพจากภายนอก

3) สมรรถนะในการวางแผนการสอน (Planning competence) คือ ความสามารถในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรวิชาการ ตลอดจนกิจกรรมการสอนและการบริหารทรัพยากร เพื่อการพัฒนาที่สอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ของสถาบัน วิชาชีพ และสังคม ดังนั้นอาจารย์ต้องมีความสามารถในการคัดเลือกเนื้อหาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เหมาะสม ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

(1) วิเคราะห์และตรวจสอบความรู้พื้นฐานและความคาดหวังในการเรียนรู้ของผู้เรียน

(2) คัดเลือกเนื้อหาของวิชา กำหนดวัตถุประสงค์ และระบุความสามารถตามความสำคัญที่สอดคล้องกับการพัฒนาคุณลักษณะด้านวิชาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาในอนาคต

(3) การพัฒนาเนื้อหา วางแผนกิจกรรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ที่มุ่งเน้นการบรรลุวัตถุประสงค์และส่งเสริมการสร้างสมรรถนะ

4) สมรรถนะด้านระเบียบวิธีการสอน (Methodological competence) คือ ความสามารถในการสนับสนุนส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาความสามารถส่วนบุคคลในทางวิชาชีพของผู้เรียนผ่านการดำเนินการ กลยุทธ์ และระเบียบวิธีร่วมกับแบบจำลองการสอนตามความเหมาะสมที่ไม่ขัดต่อจริยธรรม สอดคล้องกับการศึกษาในแต่ละบริบทและสถานการณ์ ประกอบด้วย 6 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

(1) ใช้กลยุทธ์ ระเบียบวิธีที่ส่งเสริมความรับผิดชอบร่วมกันของผู้เรียนในการเรียนรู้ของตนเอง

(2) ใช้วิธีการสอนแบบเชิงรุกและการมีส่วนร่วมในห้องเรียน

(3) ส่งเสริมกลยุทธ์การสอนที่เสริมสร้างปฏิสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้

(4) บริหารจัดการพื้นที่ ทรัพยากร และเวลาให้เหมาะสมเพื่อการพัฒนากิจกรรมการสอนที่เหมาะสม

(5) คัดสรรเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้

(6) ออกแบบกลยุทธ์และวิธีการจัดการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงความหลากหลายและบริบทของผู้เรียน

5) *สมรรถนะด้านการประเมินผล (Evaluation competence)* คือ ความสามารถในการพัฒนากลยุทธ์ที่หลากหลายเพื่อติดตามและประเมินผลการได้มาซึ่งความรู้ ความสามารถของผู้เรียนโดยการใช้เครื่องมือต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับการวางแผนการศึกษาและเป้าหมายการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

(1) ออกแบบและใช้กระบวนการประเมินผลต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้และสมรรถนะของผู้สำเร็จการศึกษา

(2) สนับสนุนการสอนทางวิชาการแก่ผู้เรียนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนางานวิชาการและผลลัพธ์การเรียนรู้

(3) ให้ข้อเสนอแนะอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของผู้เรียน

6) *สมรรถนะด้านการใช้เครื่องมือในการสื่อสาร (Instrumental communication)* คือ ความสามารถในการดำเนินการสื่อสารสองทางได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ซึ่งหมายถึง การรับ การตีความ การผลิต และการถ่ายทอดข้อความผ่านช่องทางต่าง ๆ ในบริบทของสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนรู้ มีทั้งหมด 7 ตัวบ่งชี้

(1) จัดการอภิปรายตามลักษณะของเนื้อหาใจความสำคัญและกลุ่มเป้าหมาย

(2) แสดงออกด้วยวาจาในลักษณะที่เหมาะสมและชัดเจน โดยใช้ภาษาของเทคนิคทางวิทยาศาสตร์ในบริบทการสอนในห้องเรียน การทบทวนเนื้อหา การทดสอบ และการประเมินผล

(3) การสื่อสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่ถูกต้องตามหลักของภาษารวมถึงภาษาของเทคนิคทางวิทยาศาสตร์

(4) อำนวยความสะดวกในการทำความเข้าใจเนื้อหา โดยการใช้เทคนิค เช่น การให้คำจำกัดความ การเขียนซ้ำใหม่ การใช้ตัวอย่าง และการทำซ้ำ ๆ

(5) ตระหนักถึงการใช้น้ำเสียง การเน้นเสียง และการหายใจเพื่อการออกเสียงที่ดี

(6) ใช้ภาษากายอย่างเหมาะสม

(7) ระบุอุปสรรคในการใช้เครื่องมือสื่อสารในการจัดการศึกษาและเสนอกลยุทธ์ในการปรับปรุงที่ช่วยให้มีการสื่อสารด้วยเครื่องมือที่เหมาะสมกับผู้เรียน

7) *ความสามารถในการสร้างปฏิสัมพันธ์ (Interpersonal communication competence)* คือ ความสามารถในการสื่อสารที่กระตุ้นหรือส่งเสริมกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ของผู้เรียน สร้างแรงจูงใจและความมั่นใจ โดยการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมและความต้องการของแต่ละบุคคล ประกอบด้วย 9 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

(1) จัดพื้นที่ให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ได้อย่างอิสระ ทำการรวบรวมข้อมูลและจัดให้มีการปรับเปลี่ยนที่เหมาะสม

(2) เสนอความคิดและแสดงออกถึงความเข้าใจในสิ่งที่จะถ่ายทอด มีความเคารพต่อผู้อื่น

(3) มีทักษะในการฟังที่ดีเพื่อทำความเข้าใจในมุมมองของกันและกัน

(4) ปรึกษากับบุคคลอื่นที่รู้วิธีในการถ่ายทอด

(5) เปิดรับความเห็นที่แตกต่าง อดทนต่อการกระทำที่ไม่ขัดต่อหลักคุณธรรม

(6) สร้างสภาพแวดล้อมของความเห็นอกเห็นใจในการสื่อสารระหว่างบุคคล

(7) ระบุความต้องการของผู้อื่นในระหว่างกระบวนการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

(8) เคารพความหลากหลายทางวัฒนธรรมระหว่างกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

(9) ระบุอุปสรรคในการสื่อสารระหว่างบุคคลในบริบททางการศึกษา และเสนอแนะกลยุทธ์ในการปรับปรุง

8) สมรรถนะด้านการทำงานเป็นทีม (Teamwork competence) คือ ความสามารถในการทำงานร่วมกันและมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของกลุ่ม มีความรับผิดชอบและมุ่งมั่นต่องาน เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ โดยการปฏิบัติตามแผนและค่านึงถึงทรัพยากรที่มีอยู่ ประกอบด้วย 7 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

(1) เป็นผู้นำ ผู้จัดการ หรือผู้ประสานงานในทีมการสอนทั้งกับผู้บริหารและผู้ร่วมงาน

(2) มอบหมายและกระจายงานตามเกณฑ์ความสามารถภายในทีม

(3) มีความรับผิดชอบและทำงานให้บรรลุภารกิจที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

(4) ติดตามงานและกิจกรรมที่พัฒนาภายในทีม เสนอแนะการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์

(5) ส่งเสริมกระบวนการประเมินตนเองภายในทีมเพื่อเป็นขั้นตอนขั้นพื้นฐานในการหาแนวทางใหม่ในการพัฒนา

(6) มีความสามารถในการทำงานเป็นทีมกับผู้เชี่ยวชาญและคณาจารย์ ทั้งในบริบทระดับชาติและนานาชาติ

(7) มีความสามารถในการเผชิญหน้าและลดข้อขัดแย้งและแก้ปัญหา ที่อาจเกิดขึ้นในทีม

9) สมรรถนะด้านความเป็นมืออาชีพ (Disciplinary competence) คือ ความสามารถในการดำเนินกิจกรรมตามวิชาชีพการพยาบาลอย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และความปลอดภัยสูงสุด ที่แสดงให้เห็นถึงความรู้และทักษะในระดับสูงในสาขาที่ตนเองเชี่ยวชาญ ประกอบด้วย 6 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

(1) คงไว้ซึ่งความรู้ทางการพยาบาลที่เป็นปัจจุบัน
(2) มีความสามารถในการสืบค้นหลักฐานเชิงประจักษ์และการให้การ
ดูแลทางการพยาบาล

(3) มีทักษะการใช้เหตุผลทางคลินิกในระดับสูง
(4) ใช้กระบวนการพยาบาลในการจัดการ การดูแลผู้รับบริการ
(5) มีความรู้เชิงลึกเกี่ยวกับองค์ประกอบของการจัดการคุณภาพและ
ความปลอดภัยทางคลินิก

(6) มีทักษะและความรู้เกี่ยวกับวิธีการจำลองทางคลินิกขั้นสูง

2.1.2 ชีฐ และคณะ (Sidhu et al., 2023) ได้ทำการศึกษาขอบเขตของสมรรถนะ อาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนทั้งในทางการแพทย์ การพยาบาล และวิทยาศาสตร์สุขภาพ โดยวิธีการทบทวนวรรณกรรมเชิงบูรณาการ (Integrative review) ซึ่งผลการสืบค้นวรรณกรรม พบว่า สมรรถนะอาจารย์ที่ปฏิบัติการสอนในทางการแพทย์ การพยาบาล และวิทยาศาสตร์การแพทย์มีองค์ประกอบทั้งหมด 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1) การจัดการเรียนรู้ คือ เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการสอน การใช้ทรัพยากร และการประเมินผลการเรียนรู้ที่เหมาะสม

2) การออกแบบและการวางแผนการเรียนรู้ คือ การออกแบบทั้งแผนการสอนของหลักสูตรทางการพยาบาล รวมถึงการวัดและการประเมินผล

3) การประเมินผลการเรียนรู้ คือ มีความรู้ความสามารถในการพิจารณาใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

4) การวิจัยและความเป็นนักวิชาการ คือ ความสามารถในการศึกษาค้นคว้าเรียนรู้อย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาการศึกษาทางคลินิก

5) การเป็นผู้นำและการจัดการด้านการศึกษา คือ การกำกับดูแลและการสนับสนุนผู้ร่วมงานของอาจารย์ รวมถึงการทำงานร่วมกัน มีความเป็นมืออาชีพในด้านการสรรหาบุคลากร การสร้างแบบจำลองบทบาทการฝึกสอน และการให้คำปรึกษา ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ คือ

- (1) มีภาวะผู้นำ สามารถบริหารจัดการงานได้
- (2) สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกัน
- (3) มีความเป็นมืออาชีพและการเป็นต้นแบบที่ดี
- (4) สามารถให้คำชี้แนะและให้คำปรึกษาได้อย่างเหมาะสม

6) สภาพแวดล้อมทางการศึกษา คุณภาพ และความปลอดภัย คือ การสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและปลอดภัย เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และความปลอดภัยของผู้รับบริการเป็นสิ่งสำคัญ ประกอบไปด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

- (1) การจัดสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่เหมาะสมปลอดภัย
- (2) สามารถพัฒนาวิชาชีพในฐานะอาจารย์พยาบาล
- (3) สามารถประเมินและปรับปรุงหลักสูตรทางการพยาบาล
- (4) มีทักษะทางคลินิกและตระหนักถึงความปลอดภัยของผู้รับบริการ

2.1.3 กาวู และรูเยน (Gcawu & Rooyen, 2022) ได้ศึกษาวรรณกรรมโดยใช้วิธีแบบบูรณาการ (Integrative review) เพื่อสรุปแนวทางการสอนทางคลินิกที่ดีที่สุดของอาจารย์พยาบาลที่ทำการสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต บทความที่ได้รับการคัดเลือกเผยแพร่ให้เห็น 6 หัวข้อหลัก โดยมีหัวข้อย่อยที่สรุปแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับการสอนทางคลินิกที่สามารถช่วยให้อาจารย์พยาบาลนำมาเป็นมาตรฐานทางสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้ทางคลินิกที่ครอบคลุมได้ ได้แก่

1) การวางแผนสำหรับการจัดการเรียนรู้ทางคลินิก ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ คือ

- (1) การเตรียมตนเอง คือ อาจารย์พยาบาลจะต้องเตรียมตัวเองให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ทางคลินิก รวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อมทางคลินิกที่เหมาะสม ดังนั้นในการพัฒนาตนเองในด้านนี้นั้นอาจารย์พยาบาลจะต้องได้รับการเตรียมความพร้อมและการสนับสนุนที่เพียงพอในการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ทางคลินิก โดยผ่านรูปแบบการประชุมเชิงปฏิบัติการที่เน้นการสอนและการประเมินผลทางคลินิก

(2) การวางแผนสำหรับการจัดตำแหน่งหน้าที่ทางคลินิกของนักศึกษาพยาบาล คือ การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางคลินิกของนักศึกษา ก่อนการขึ้นฝึกปฏิบัติบทบาทของอาจารย์พยาบาล คือ การประเมินความเหมาะสมของตำแหน่งทางคลินิกตามที่กำหนด

โดยคำนึงถึงความพร้อมและโอกาสในการเรียนรู้ของผู้เรียน เพราะการให้การนิเทศทางคลินิก คุณภาพสูงก็เป็นอีกหนึ่งหน้าที่หลักของอาจารย์พยาบาล

2) การจัดการเรียนรู้ทางคลินิก ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ คือ

(1) การปฐมนิเทศ การปฐมนิเทศผู้เรียนก่อนการขึ้นฝึกปฏิบัติการพยาบาลนั้นเป็นสิ่งสำคัญ ควรแจ้งให้ผู้เรียนทราบเกี่ยวกับกฎระเบียบต่าง ๆ ก่อนการขึ้นปฏิบัติงานทางคลินิก ทักษะการปฏิบัติที่ต้องฝึกฝน และวิธีการประเมิน การประชุมนี้ควรแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงสิ่งที่คาดหวังในแต่ละตำแหน่งและกิจกรรมทางคลินิกที่อยู่ภายใต้ขอบเขตการปฏิบัติของการศึกษาทางการพยาบาล

(2) การวางแผนการสอนทางคลินิก มีการประสานงานเพื่อเตรียมความพร้อมทั้งแหล่งฝึกปฏิบัติ โดยการเตรียมโปรแกรมและจัดตำแหน่งทางคลินิกของผู้เรียนที่คำนึงถึงความเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีที่ผู้เรียนได้เรียนมากับการปฏิบัติจริงในคลินิก มีการเตรียมเครื่องมือที่จะใช้ในการสอนในคลินิก อุปกรณ์ สื่อการสอน และแบบฟอร์มการประเมินทางคลินิกก่อนการขึ้นฝึก สิ่งที่สำคัญ คือ การประเมินประสบการณ์และความต้องการการเรียนรู้ของผู้เรียน การค้นหาความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน และการจัดหาแหล่งการเรียนรู้ที่เหมาะสม ซึ่งอาจรวมถึงเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการสอนและการเรียนรู้ทางคลินิก

(3) กระบวนการสอนทางคลินิก ประกอบไปด้วย 3 ตัวบ่งชี้ย่อย คือ การมีความเป็นมืออาชีพทางด้านคลินิกซึ่งเป็นการที่อาจารย์พยาบาลต้องคงไว้ซึ่งความรู้ทางคลินิกที่เป็นปัจจุบัน แสวงหาโอกาสในการพัฒนาความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และทักษะให้กับผู้เรียน ตระหนักถึงความรู้และทักษะที่ผู้เรียนควรได้รับ ที่นำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานทางคลินิกได้จริง

อาจารย์มีความสามารถเชื่อมโยงความรู้ทางทฤษฎีสู่การปฏิบัติได้ โดยการให้การศึกษทางคลินิกแก่นักศึกษาพยาบาลที่ส่งเสริมการประยุกต์ใช้ความรู้ทางทฤษฎีในการฝึกปฏิบัติงานทางคลินิก และอาจารย์สามารถใช้รูปแบบวิธีการสอนที่เหมาะสม สามารถแบ่งได้ 4 รูปแบบ คือ รูปแบบการจัดการสอนแบบดั้งเดิมที่คำนึงถึงความเชี่ยวชาญทั้งด้านวิชาการและด้านคลินิก 2) เป็นรูปแบบการจัดการสอนทางคลินิกที่เป็นการสอนแบบตัวต่อตัวเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะทางวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาลในการปฏิบัติงานทางคลินิก และการเตรียมความพร้อมสำหรับการเปลี่ยนบทบาทจากนักศึกษาสู่พยาบาลวิชาชีพ 3) เป็นรูปแบบการสอนแบบการให้คำปรึกษาแบบพี่เลี้ยง ซึ่งจะต้องเป็นอาจารย์ที่มีคุณสมบัติครบ เหมาะสมในการดูแลผู้เรียนแบบตัวต่อตัว เพื่อสอนให้เพิ่มพูนทักษะ เอาชนะอุปสรรคและสร้างจุดแข็งเชิงบวก พัฒนาทักษะการปฏิบัติตนให้มีความรู้ความสามารถรอบด้าน และ 4) เป็นรูปแบบที่จัดการสอนทางคลินิกในหน่วยการศึกษาเฉพาะที่จัดตั้งขึ้น ที่ต้องการจัดเตรียมสภาพแวดล้อมการศึกษาทางคลินิกเชิงบวกสำหรับนักศึกษาพยาบาล และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

3) การประเมินทักษะทางคลินิกของผู้เรียน ประกอบด้วย

(1) การสะท้อนกลับของผู้เรียน คือ ผู้เรียนจะต้องสะท้อนถึงประสบการณ์การเรียนรู้ของตนเองจากกิจกรรมและทักษะการฝึกปฏิบัติในระหว่างกระบวนการการเรียนรู้ทางคลินิก

(2) การให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งเป็นกระบวนการสื่อสารแบบสองทาง คือ อาจารย์พยาบาลแบ่งปันข้อมูลให้กับผู้เรียน โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ และเสนอข้อควรปรับปรุงในการปฏิบัติงานทางคลินิกให้กับผู้เรียน

4) การเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติทางวิชาชีพพยาบาล ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

(1) ความฉลาดทางอารมณ์ คือ ความสามารถของอาจารย์พยาบาล ในการควบคุมอารมณ์

(2) การประเมินตนเอง เป็นการประเมินตนเองที่ครอบคลุมถึงด้าน ความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติงาน รวมถึงการประเมินผลการปฏิบัติงานจากผู้ทรงคุณวุฒิ คณาจารย์ และผู้เรียน

(3) การเป็นแบบอย่างที่ดีทางวิชาชีพ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนา ผู้เรียน

(4) การพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

5) การประเมินผลสภาพแวดล้อมทางคลินิก ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ดังนี้
(1) กระบวนการประเมินทางคลินิก ซึ่งควรมีการประเมินทั้งในระหว่าง และหลังจากการเรียนการสอนสิ้นสุดลง

(2) เครื่องมือการประเมินผลการเรียนรู้ทางคลินิก ควรมีการใช้เครื่องมือ ในการประเมินผลที่เหมาะสมกับผู้เรียน

6) การสอนทางคลินิกในห้องปฏิบัติการจำลอง คือ การจำลองสถานการณ์ ที่ถูกนำมาใช้เป็นโปรแกรมหลักในการจัดการสอนทางการพยาบาลในระดับปริญญาตรีเพื่อฝึกทักษะทางการพยาบาล โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะจนกว่าจะบรรลุระดับความสามารถ ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นต่อผู้รับบริการ ส่งเสริมโอกาสในการพัฒนาและเพิ่มพูนทักษะการแก้ปัญหา ทักษะทางคลินิก และทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียน

2.1.4 เป้ และคณะ (Ye et al., 2022) ได้ทำการทำวิจัยเพื่อที่จะพัฒนาสมรรถนะหลัก สำหรับอาจารย์พยาบาลคลินิกที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลในประเทศจีน ทั้งหมด 5 แห่ง ที่มีการ

จัดการเรียนรู้ทางคลินิกและให้บริการทางพยาบาล ได้ข้อสรุป คือ สมรรถนะอาจารย์ทางคลินิกมีองค์ประกอบทั้งหมด 4 องค์ประกอบ 16 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

- 1) สมรรถนะด้านการสอนทางคลินิก ประกอบไปด้วย 5 ตัวบ่งชี้ คือ
 - (1) ความรู้ทางทฤษฎีและการจัดการเรียนรู้ทางการพยาบาล
 - (2) ความสามารถในการจัดการเรียนรู้
 - (3) ความสามารถในการออกแบบการสอน
 - (4) ความสามารถในการดำเนินการสอน
 - (5) ความสามารถในการประเมินผล
- 2) สมรรถนะด้านการพยาบาลทางคลินิก ประกอบไปด้วย 4 ตัวบ่งชี้ คือ
 - (1) ความรู้การพยาบาลทางคลินิก
 - (2) ทักษะปฏิบัติการพยาบาล
 - (3) ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคลินิก
 - (4) ความสามารถในการคิดเชิงวิจารณ์ญาณทางคลินิก
- 3) สมรรถนะด้านการจัดการและภาวะผู้นำ ประกอบไปด้วย 5 ตัวบ่งชี้ คือ
 - (1) ความสามารถในการจัดการและการประสานงาน
 - (2) ความสามารถในการจัดการตนเอง
 - (3) ความสามารถในการบริหารเวลา
 - (4) ความสามารถในการพัฒนาอย่างมืออาชีพ
 - (5) ภาวะผู้นำ
- 4) สมรรถนะด้านนวัตกรรมและการวิจัย ประกอบไปด้วย 2 ตัวบ่งชี้ คือ
 - (1) ความรู้ทางด้านนวัตกรรม
 - (2) การปฏิบัติการพยาบาลโดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์

2.1.5 ปาร์ค และคณะ (Park et al., 2022) ได้ทำการพัฒนาแบบวัดสมรรถนะหลักสำหรับนักศึกษาอาจารย์พยาบาลคลินิกในประเทศเกาหลีใต้ โดยเทคนิคเดลฟาย พบว่า สมรรถนะอาจารย์พยาบาลคลินิกมีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ 35 ตัวบ่งชี้ มีรายละเอียด ดังนี้

- 1) การจัดการศึกษาและการประเมินผล (Education and evaluation) ซึ่งสมรรถนะนี้เป็นการรวมกันของ 3 สมรรถนะ คือ 1) ทฤษฎีและหลักการของหลักสูตรการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ (Theories and principles of adult learning) 2) การออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้ (Curriculum design and implementation) 3) การติดตามและประเมินผล (Monitoring and evaluation) ซึ่งประกอบไปด้วย 12 ตัวบ่งชี้ คือ

- (1) สามารถปรับใช้ปรัชญาทางการพยาบาลกับการจัดการศึกษาทางคลินิก
 - (2) สามารถประยุกต์ใช้หลักการเรียนรู้ของผู้ใหญ่
 - (3) สามารถให้ความรู้ในการดูแลทางคลินิกได้โดยการประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนทางคลินิก
 - (4) สามารถสะท้อนคิดอย่างมีวิจารณญาณ
 - (5) สามารถใช้กลยุทธ์ที่ได้มาตรฐานเพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้
 - (6) สามารถใช้กลยุทธ์การศึกษาต่าง ๆ เพื่อพัฒนาในด้านวิชาการของผู้เรียน
 - (7) สามารถระบุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นในเรื่องของความรู้ ทักษะ และทัศนคติ
 - (8) สามารถเป็นแบบอย่างของการคิดอย่างมีวิจารณญาณสำหรับผู้เรียน
 - (9) สามารถพัฒนาหลักสูตรตามบริบทของอาจารย์พยาบาล
 - (10) สามารถนำผลการประเมินจากผู้เรียน และเพื่อนร่วมงานมาพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของตนเอง
 - (11) สามารถใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย
 - (12) สามารถจัดการระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการติดตามผลกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน
- 2) การวิจัยและความร่วมมือ (Research and cooperation) ซึ่งเป็นการรวมกันของ 2 สมรรถนะ คือ 1) การทำวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์ (Research and evidence) 2) การสื่อสาร การประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กร (Communication collaboration and partnership) ประกอบด้วย 9 ตัวบ่งชี้ ดังนี้
- (1) สามารถวางแผนโปรแกรมการศึกษาทางคลินิกร่วมกับเพื่อนร่วมงานได้
 - (2) สามารถพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างสถาบัน องค์กร และชุมชน
 - (3) สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองในฐานะนักวิจัย ผ่านการแบ่งปันการสืบค้น และการสะท้อนตนเอง
 - (4) สามารถทำงานร่วมกับสหวิชาชีพในการพัฒนาโปรแกรมการศึกษาทางคลินิก
 - (5) สามารถทำงานเป็นทีมในด้านการศึกษาและการปฏิบัติทางคลินิก

(6) สามารถประเมินคุณภาพของข้อมูลหรือรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทางการแพทย์และการปฏิบัติทางคลินิกได้

(7) สามารถหารือกับเพื่อนร่วมงานในการทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษาทางการแพทย์และการปฏิบัติทางคลินิก

(8) สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้กับการศึกษาและการปฏิบัติทางคลินิกได้

(9) สามารถตั้งคำถามการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการปฏิบัติทางการแพทย์พยาบาลได้

3) กฎหมายและจริยธรรม (Ethical legal principles) มีทั้งหมด 7 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

(1) เคารพในศักดิ์ศรีและความเป็นอัตลักษณ์ของผู้เรียน

(2) สามารถปกป้องสิทธิมนุษยชนและสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้รับบริการได้

(3) สามารถเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เรียนไว้เป็นความลับและในที่ปลอดภัย

(4) สามารถตัดสินใจบนพื้นฐานของหลักจริยธรรม

(5) สามารถจัดประสบการณ์การปฏิบัติของผู้เรียนภายใต้ขอบเขตของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(6) สามารถเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติงานตามหลักกฎหมายและจริยธรรมได้

(7) สามารถจัดเตรียมสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติที่ปลอดภัยสำหรับผู้เรียนได้

4) ภาวะผู้นำ (Presenting leadership) มีทั้งหมด 4 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

(1) สามารถเป็นผู้นำในการพัฒนาการศึกษาทางคลินิกทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

(2) สามารถพัฒนาความสามารถในด้านที่ตนเชี่ยวชาญและความเป็นผู้นำ

(3) สามารถทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงให้กับผู้เรียนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเปลี่ยนผ่านสู่การเป็นพยาบาลอย่างมืออาชีพ

(4) สามารถสนับสนุนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในกลุ่มของเพื่อนร่วมวิชาชีพ

5) การปฏิบัติการพยาบาล (Nursing practice) มีทั้งหมด 3 ตัวบ่งชี้

(1) มีทักษะและความสามารถในการพยาบาลที่ปลอดภัยแก่ผู้ป่วยได้

(2) นำหลักฐานเชิงประจักษ์มาปรับใช้ในการให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วย

(3) สามารถให้บริการทางการแพทย์พยาบาลแก่ผู้ป่วยได้อย่างมีคุณภาพ
ได้มาตรฐาน

2.1.6 เบรินวานด์ และคณะ (Beiranvand et al., 2021) ได้ทำการทบทวนวรรณกรรมแบบบูรณาการ (Integrative review) โดยรวบรวมผลงานวิจัยตั้งแต่ ปี ค.ศ. 2008-2018 สังเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวกับสมรรถนะอาจารย์พยาบาลคลินิก และแบ่งสมรรถนะออกเป็นประเภทย่อยและประเภทหลัก ทำการเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง และแยกออกเป็นรายด้านตามขอบเขตของเนื้อหาที่ซ่อนอยู่ในข้อมูลเพื่อสร้างข้อมูลใหม่เชิงลึก ซึ่งสามารถจัดกลุ่มสมรรถนะออกได้เป็น 3 ประเภทหลัก ดังนี้

1) **กระบวนการสอนทางคลินิก** ประกอบไปด้วยสมรรถนะย่อย 3 ประการ คือ

(1) **บทบาทของครู** คือ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการสอนที่เป็นระบบ มีการวางแผนการสอนทางคลินิกที่สอดคล้องความต้องการของผู้เรียน สามารถออกแบบและประเมินผลโปรแกรมการเรียนรู้ของผู้เรียน การให้ข้อเสนอแนะและการประเมินผลลัพธ์ของกระบวนการสอนทางคลินิก ส่งเสริมการมีความคิดสร้างสรรค์ จัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของผู้เรียน และส่งเสริมการบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ การจัดให้มีวิธีการอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้อาจารย์ผู้เรียน การจัดให้มีการปฐมนิเทศ การมีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพและทักษะการปฏิบัติในสาขาของตนเอง การมีความเชี่ยวชาญในการวางแผนกระบวนการศึกษาทางคลินิก และสามารถให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน

(2) **การประเมินผลการเรียนรู้ทางคลินิก** คือ อาจารย์สามารถใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนทางคลินิก และมีความยุติธรรมและเสมอภาคในการประเมินผลการเรียนรู้ทางคลินิกของผู้เรียน ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ คือ การมีกลยุทธ์ที่หลากหลายในการประเมินผลการเรียนรู้ทางคลินิกของผู้เรียน และการใช้วิธีการสะท้อนกลับที่มีประสิทธิภาพ

(3) **การสื่อสาร** คือ อาจารย์มีความเชี่ยวชาญในด้านการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมการประเมินความต้องการของผู้เรียน สามารถให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสมหลังจากการประเมินผลการเรียนรู้ทางคลินิกของผู้เรียน และมีความเคารพต่อทั้งผู้เรียนและเพื่อนร่วมงาน ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ คือ การมีทักษะในการสื่อสารกับทีมดูแลสุขภาพและการมีทักษะการสื่อสารกับผู้เรียน ผู้รับบริการ และครอบครัวของผู้รับบริการ

2) **การนิเทศในแหล่งฝึกปฏิบัติ** ประกอบไปด้วยสมรรถนะหลัก 3 ด้าน
ดังนี้

(1) *การจัดการการฝึกปฏิบัติ* คือ อาจารย์พยาบาลต้องมีความรู้และความมั่นใจในการชี้แนะและกำกับดูแลผู้เรียนในสภาพแวดล้อมทางคลินิกได้ และอาจารย์ควรมีส่วนร่วมในการบริหารงานในระดับต่าง ๆ รวมไปถึงการวางแผน จัดระเบียบ ประสานงาน ตลอดจนการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ทางคลินิก ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ คือ สามารถชี้แนะกำกับดูแลผู้เรียนในระหว่างการฝึกปฏิบัติและสามารถจัดทำแผนการฝึกปฏิบัติรายวัน

(2) *เสริมสร้างพลังอำนาจในระหว่างการฝึกปฏิบัติ* คือ การสร้างทัศนคติเชิงบวกต่อวิชาชีพและเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการปฏิบัติการพยาบาลได้ด้วยตนเอง กระตุ้นให้มีการคิด การตั้งคำถาม การหาคำตอบและหาวิธีแก้ไข รวมไปถึงการสร้างสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ทางคลินิกเชิงบวก ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ คือ ความสามารถในการสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน และการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพึ่งตนเองได้ มีความมั่นใจในการปฏิบัติงานระหว่างการฝึกปฏิบัติ

(3) *การสนับสนุนผู้เรียน* คือ การสนับสนุนผู้เรียน เพิ่มแรงจูงใจ ลดความเครียด และส่งเสริมการเรียนรู้ มีความเป็นอิสระ มีความมั่นใจ และรับรู้ความสามารถของตนเอง ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ คือ สามารถเป็นที่พึ่งทางใจให้กับผู้เรียนได้และเข้าใจความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละบุคคล

3) *จรรยาบรรณวิชาชีพของอาจารย์พยาบาล* ประกอบด้วยสมรรถนะหลัก 2 ด้าน ดังนี้

(1) *การรักษาค่านิยมทางจริยธรรมของอาจารย์พยาบาล* คือ อาจารย์จะต้องส่งเสริมทักษะการคิด การตัดสินใจทางคลินิกบนพื้นฐานของหลักจริยธรรม การดูแลผู้ป่วยด้วยการเคารพความเป็นส่วนตัว การรักษาความลับ การปกป้องสิทธิทางศีลธรรมและกฎหมายของผู้ป่วย ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ คือ การเคารพผู้ป่วยและการเคารพผู้เรียน

(2) *ทัศนคติของอาจารย์ผู้สอนทางคลินิก* คือ การรวมกันของลักษณะบุคลิกภาพ เจตคติทางวิชาชีพของอาจารย์พยาบาล และลักษณะบุคลิกภาพของผู้สอนทางคลินิกที่มีประสิทธิผล รวมถึงการแสดงออกทางอารมณ์ การยอมรับข้อจำกัดและความผิดพลาด การแสดงความกระตือรือร้นในการสอน ความอดทน มีความเชี่ยวชาญด้านการพยาบาล และมีทักษะในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ คือ มีทักษะเชิงวิชาชีพพยาบาลและมีคุณลักษณะทางวิชาชีพพยาบาล

2.1.7 คริสเตนเซ่น และซิมมอนส์ (Christensen & Simmons, 2020) จากสหพันธ์พยาบาลแห่งชาติ (NLN) ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้กำหนดสมรรถนะอาจารย์พยาบาลวิชาการที่ครอบคลุมหน้าที่ขั้นพื้นฐานตามบทบาทของอาจารย์พยาบาลไว้ เพื่อให้ผู้บริหารสถานการศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะและเตรียมความพร้อมอาจารย์พยาบาลสู่การเป็น

อาจารย์ที่มีประสิทธิภาพนั้น ยังคงได้รับการยอมรับและนำมาใช้จนถึงปัจจุบัน ซึ่งได้กำหนดสมรรถนะ อาจารย์พยาบาลไว้ทั้งหมด 8 องค์ประกอบ ดังนี้

1) การจัดการเรียนรู้ (Facilitate learning) คือ การสร้างสภาพแวดล้อม ในห้องเรียน ห้องปฏิบัติการและคลินิก ที่อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้และส่งเสริมผู้เรียนให้ บรรลุผลสัมฤทธิ์ทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัยตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งสมรรถนะนี้ มีทั้งหมด 14 ตัวบ่งชี้ คือ

(1) สามารถใช้กลยุทธ์การสอนที่หลากหลายได้อย่างเหมาะสม สอดคล้อง กับความต้องการในการเรียนรู้ บริบทของเนื้อหา และผลลัพธ์ที่ได้ตั้งเป้าไว้

(2) มุ่งเน้นการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์มาประกอบการเรียนการสอน
ในภาคทฤษฎี

(3) ตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม เพศ และประสบการณ์ พื้นฐานของผู้เรียนที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้

(4) ทบทวนการทำงานของตนเอง เรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
ในด้านการจัดการเรียนรู้

(5) มีความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในกระบวนการ
จัดการเรียนรู้

(6) มีทักษะในการสื่อสารทั้งด้วยวาจา การเขียน รวมถึงการใช้สื่อ อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ที่สะท้อนให้เห็นถึงความตระหนักของตนเองและผู้อื่น พร้อมทั้งสามารถ ถ่ายทอดความรู้ในบริบทที่หลากหลาย

(7) เป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องของการสะท้อนคิดและการคิดเชิงวิพากษ์

(8) สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดและการใช้เหตุผล
อย่างมีวิจารณญาณ

(9) แสดงความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ การสอน การพยาบาลที่
สร้างแรงบันดาลใจและแรงจูงใจให้กับผู้เรียน

(10) แสดงให้เห็นถึงความสนใจและความเคารพต่อผู้เรียน

(11) ใช้คุณลักษณะส่วนบุคคลที่พึงประสงค์ อาทิ ความเอาใจใส่ ความ
มั่นใจ ความอดทน ความซื่อสัตย์ และความยืดหยุ่นในการส่งเสริมกระบวนการการเรียนรู้ของผู้เรียน

(12) พัฒนาความร่วมมือระหว่างสถาบันกับผู้เรียน คณาจารย์ และ
บุคลากรในแหล่งฝึกปฏิบัติเพื่อส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เชิงบวก

(13) คงไว้ซึ่งความรู้ในการปฏิบัติการพยาบาลที่จำเป็นในการเตรียม
ความพร้อมให้กับผู้เรียนในด้านการปฏิบัติการพยาบาลร่วมสมัย

(14) เป็นต้นแบบของการเป็นพยาบาลอย่างมืออาชีพ

2) การพัฒนาผู้เรียนและการขัดเกลาทางสังคม (Facilitate learner development and socialization) คือ การทำหน้าที่ในการส่งเสริมผู้เรียนในการพัฒนาและเตรียมความพร้อมตนเองสู่การเป็นพยาบาลวิชาชีพ สามารถบูรณาการค่านิยมและพฤติกรรมที่ไม่ขัดต่อหลักจรรยาบรรณวิชาชีพตามความคาดหวังของสังคม ประกอบไปด้วย 8 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

(1) ตระหนักถึงความต้องการในรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างของผู้เรียนในด้านของพฤติกรรม ลักษณะส่วนบุคคล และกลุ่มเปราะบาง

(2) แนะนำแหล่งข้อมูลให้กับผู้เรียนที่หลากหลายที่ตรงต่อความต้องการของผู้เรียน

(3) สามารถให้คำชี้แนะและใช้กลยุทธ์ในการให้คำปรึกษาที่มีประสิทธิภาพที่ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายทางวิชาชีพ

(4) สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เน้นการขัดเกลาทางสังคมในบทบาทของ พยาบาลวิชาชีพ ส่งเสริมการสะท้อนตนเองของผู้เรียนและการตั้งเป้าหมายส่วนบุคคล

(5) ส่งเสริมการพัฒนาทางพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัยของผู้เรียน

(6) ตระหนักถึงอิทธิพลของรูปแบบการสอนและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน

(7) ส่งเสริมช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างรอบคอบและสร้างสรรค์ทั้งกับตนเองและเพื่อนร่วมชั้น

(8) เป็นแบบอย่างในการแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ทางวิชาชีพให้กับผู้เรียน รวมทั้งการสนับสนุนการมีส่วนร่วมในองค์การวิชาชีพ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการแบ่งปันความรู้ผ่านการเผยแพร่ผลงาน

3) การใช้กลยุทธ์ในการวัดและประเมินผลการศึกษา (Use assessment and evaluation strategies) คือ การที่อาจารย์สามารถใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และในคลินิก ตลอดจนในบริบทอื่น ๆ ของการเรียนรู้ ซึ่งประกอบไปด้วย 6 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

(1) สามารถนำหลักฐานเชิงประจักษ์มาปรับใช้และพัฒนาแนวทางการวัดและประเมินผล

(2) ใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายในการวัดและประเมินผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ทั้งในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

(3) ใช้กลยุทธ์การวัดและการประเมินผลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียนและกระบวนการเรียนรู้

(4) นำข้อมูลผลลัพธ์จากการวัดและประเมินผลมาปรับปรุงและพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้

(5) ให้ข้อเสนอแนะในเวลาที่เหมาะสม สร้างสรรค์ และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน

(6) แสดงให้เห็นถึงทักษะในการออกแบบและการใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลการฝึกการปฏิบัติทางคลินิกของผู้เรียน

4) การมีส่วนร่วมในการออกแบบและประเมินผลหลักสูตร (*Participate in curriculum design and evaluation of program outcomes*) คือ การมีความสามารถในการออกแบบหลักสูตรและกำหนดผลลัพธ์ของโปรแกรมที่สะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มการดูแลสุขภาพร่วมสมัย และเตรียมผู้สำเร็จการศึกษาในการให้การดูแลและให้บริการทางสุขภาพอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบไปด้วย 8 ตัวบ่งชี้ คือ

(1) ทบทวนหลักสูตรให้สะท้อนถึงปรัชญาและภารกิจของสถาบันการศึกษาที่ตรงตามแนวโน้มการพยาบาลและการดูแลสุขภาพในปัจจุบัน ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนและสังคม มุ่งเน้นการเตรียมผู้สำเร็จการศึกษาให้มีการปฏิบัติงานในสภาพแวดล้อมการดูแลสุขภาพที่ซับซ้อนหลากหลายและมีการเปลี่ยนแปลงเสมอ

(2) แสดงให้เห็นถึงความรู้ในการพัฒนาหลักสูตร การเขียนวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และการกำหนดเป้าหมายผลลัพธ์ของโปรแกรม สามารถเลือกกิจกรรมการเรียนรู้และกลยุทธ์การประเมินผลที่เหมาะสม รวมไปถึงการกำหนดสมรรถนะของผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร

(3) ออกแบบหลักสูตรโดยยึดหลักตามหลักการการศึกษา ทฤษฎี และหลักฐานเชิงประจักษ์

(4) ปรับปรุงหลักสูตรตามผลลัพธ์ที่ได้จากการประเมินหลักสูตร ความต้องการของผู้เรียน แนวโน้มด้านสังคม และการดูแลสุขภาพ

(5) ดำเนินการแก้ไขหลักสูตรโดยใช้ทฤษฎีและกลยุทธ์การเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสม

(6) สร้างและรักษาความร่วมมือภายในชุมชน รวมไปถึงความร่วมมือระหว่างแหล่งฝึกกับสถาบันการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการศึกษา

(7) ร่วมมือกับองค์กรภายนอกในการปรับปรุงหลักสูตร

(8) ออกแบบและใช้รูปแบบการวัดและประเมินผลหลักสูตรที่ส่งเสริมการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่องในทุก ๆ ด้าน

5) การเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Function as a change agent and leader) คือการมุ่งเน้นการสร้างอนาคตทั้งในด้านการศึกษาและการปฏิบัติการพยาบาล ประกอบไปด้วย 8 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

- (1) เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงจะต้องตระหนักถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม
- (2) บูรณาการนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์มาปรับใช้ในบทบาทอาจารย์พยาบาล
- (3) สนับสนุนการใช้องค์ความรู้หลายสาขาวิชาแบบสหวิทยาการมาใช้ในการวิเคราะห์ความต้องการทางด้านการศึกษาและการดูแลสุขภาพ ทั้งในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค ประเทศ หรือระดับนานาชาติ
- (4) ประเมินประสิทธิผลในด้านของการจัดการการศึกษาพยาบาลของสถาบันการศึกษา
- (5) มีการใช้กลยุทธ์เพื่อการเปลี่ยนแปลงขององค์กรอย่างเหมาะสม
- (6) มีภาวะผู้นำในการทำงานและมุ่งเน้นในการเพิ่มทัศนวิสัยของการพยาบาลและความร่วมมือในการทำงานทางวิชาการ
- (7) ส่งเสริมการนำนวัตกรรมมาปรับใช้ในด้านการศึกษาพยาบาล
- (8) พัฒนาทักษะความเป็นผู้นำในด้านการกำหนดรูปแบบและการดำเนินการเปลี่ยนแปลง

6) การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องในบทบาทอาจารย์พยาบาล (Pursue continuous quality improvement in the nurse educator role) คือ การตระหนักถึงบทบาทของอาจารย์พยาบาลที่มีหลากหลายมิติ มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาและรักษาความสามารถของตนเองในบทบาทของอาจารย์อย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย 8 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

- (1) แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- (2) ตระหนักถึงความต้องการและกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมทักษะอาชีพอาจารย์พยาบาล
- (3) แสวงหาโอกาสการมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพเพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานในบทบาทของอาจารย์พยาบาล
- (4) การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของอาจารย์พยาบาลอย่างสมดุลทั้งในด้านการสอน การเป็นนักวิชาการ และการเป็นสมาชิกขององค์กรสถาบันการศึกษา
- (5) ใช้ผลการประเมินที่ได้รับจากการประเมินตนเอง จากเพื่อนร่วมงาน ผู้เรียน และฝ่ายบริหารมาพัฒนาปรับปรุงตนเองในบทบาทของการเป็นอาจารย์พยาบาล

(6) มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ส่งเสริมการขัดเกลาทางสังคมในบทบาทของอาจารย์พยาบาล

(7) สนับสนุนการออกแบบและการดำเนินการตามนโยบายและขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน คณาจารย์ และสภาพแวดล้อมทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษาบนพื้นฐานของหลักกฎหมายและจริยธรรมที่เกี่ยวข้อง

(8) เป็นทั้งที่ปรึกษาและผู้สนับสนุนให้กับคณาจารย์และเพื่อนร่วมงาน

7) การมีส่วนร่วมในงานด้านวิชาการ (Engage in scholarship) คือ ความเป็นนักวิชาการเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของผู้ที่ทำหน้าที่ในบทบาทของอาจารย์พยาบาล และการสอนนั้นก็เป็นกิจกรรมทางวิชาการ ซึ่งเป็นสิ่งที่อาจารย์พยาบาลจะต้องรับรู้และตระหนักถึงข้อเท็จจริงนี้ สมรรถนะนี้ประกอบไปด้วย 6 ตัวบ่งชี้ คือ

(1) สามารถออกแบบการสอนและการประเมินผลที่มาจาก การทบทวนวรรณกรรมและการประยุกต์ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์

(2) มีความมุ่งมั่นในการแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้อ การพัฒนาผู้เรียน วิธีการประเมินผลตามบทบาทหน้าที่ของอาจารย์พยาบาล

(3) ออกแบบและดำเนินกิจกรรมทางวิชาการในด้านที่ตนมีความเชี่ยวชาญ

(4) สอนและเผยแพร่ความรู้ด้านการพยาบาลผ่านช่องทางที่หลากหลาย

(5) แสดงให้เห็นถึงทักษะในการเขียนโครงร่างในการเสนองานการวิจัย การขอทุน รวมทั้งการเขียนข้อเสนอในการพัฒนานโยบายและหลักสูตร

(6) แสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติของนักวิชาการที่มีความซื่อสัตย์ ความกล้าหาญ ความมีมานะอดทน และความคิดสร้างสรรค์

8) การจัดสภาพแวดล้อมด้านการศึกษา (Function within the educational environment) คือ อาจารย์พยาบาลควรมีความรู้ความเข้าใจในการจัดสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่เหมาะสมและตระหนักถึงการเมือง สถาบัน สังคม และเศรษฐกิจที่จะส่งผลกระทบต่อบทบาทหน้าที่ของอาจารย์พยาบาล ประกอบไปด้วย 8 ตัวบ่งชี้ คือ

(1) ศึกษาประวัติศาสตร์ แนวโน้ม และประเด็นต่าง ๆ ในยุคปัจจุบันที่เกิดขึ้นในด้านการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และนำมาใช้เป็นพื้นฐานในการให้คำแนะนำและการตัดสินใจในประเด็นต่าง ๆ

(2) รู้รู้และตระหนักถึงอิทธิพลทางสังคมและเศรษฐกิจที่มีต่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษาทั้งในด้านทั่วไปและด้านการศึกษาพยาบาล

(3) พัฒนาเครือข่ายและความร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ

(4) กำหนดเป้าหมายทางวิชาชีพของตนเองในบริบทเชิงวิชาการและภารกิจเป้าหมายการทำงานภายใต้สถาบันการศึกษาที่สังกัด

(5) ผสมผสานคุณค่าของการเคารพผู้อื่น ความร่วมมือ ความเป็นมืออาชีพ และความเอาใจใส่เพื่อสร้างบรรยากาศองค์กรที่ส่งเสริมการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและอาจารย์

(6) ตระหนักถึงเป้าหมายของหลักสูตรและภารกิจของสถาบันเมื่อมีการเสนอการเปลี่ยนแปลงหรือการจัดการกับประเด็นปัญหาต่าง ๆ

(7) สนับสนุนการศึกษาระยะยาวและวิชาชีพยาวในเมือง

(8) มีภาวะผู้นำในการเป็นผู้บริหารในระดับต่าง ๆ ภายใต้การทำงานในสถาบันการศึกษาที่สังกัด

2.1.8 ซาโตะ และคณะ (Sato et al., 2020) ได้ทำการวิจัยศึกษาองค์ประกอบสมรรถนะอาจารย์พยาบาลที่ปฏิบัติงานอยู่ในมหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่นทั้งหมด 227 แห่ง โดยการสำรวจออนไลน์แบบภาพตัดขวาง ซึ่งได้นำข้อมูลการตอบกลับแบบสอบถามจากอาจารย์พยาบาลทั้งหมด 367 คน มาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ สรุปได้ว่า สมรรถนะอาจารย์พยาบาลมีองค์ประกอบทั้งหมด 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1) การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Facilitating active learning) บทบาทและความรับผิดชอบหลักของอาจารย์พยาบาลด้านการศึกษาระยะยาว คือ การสอนและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียน และสนับสนุนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง สมรรถนะทางการพยาบาลขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติ และการจัดประสบการณ์การศึกษาทางการพยาบาลต้องมีการเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติเข้าด้วยกัน ดังนั้นสมรรถนะทางการพยาบาลด้านปฏิบัติและสมรรถนะด้านการสอนไม่สามารถแยกออกจากกัน และเป็นสมรรถนะหลักที่อาจารย์พยาบาลจะต้องมี ประกอบไปด้วย 13 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

(1) มีความเป็นกลางในการประเมินผลการฝึกปฏิบัติงานในทางคลินิก

(2) มีความเป็นกลางในการประเมินการจัดการเรียนรู้ภายในสถานศึกษา

(3) ส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถของผู้เรียน

(4) สร้างแรงจูงใจ ส่งเสริมการมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสนับสนุน

คุณลักษณะส่วนบุคคลที่ดีของผู้เรียน

(5) ให้ความสำคัญและเป็นที่ยอมรับให้กับผู้เรียนได้

- (6) ตระหนักถึงมุมมองและความรู้ทางการศึกษาของผู้เรียน
- (7) ให้คำแนะนำผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างในความเป็นปัจเจก

บุคคล

- (8) ส่งเสริมการเรียนรู้ซึ่งกันและกันระหว่างผู้เรียน
- (9) ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ทางคลินิกให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ดี
- (10) ประสานงานขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่ในแหล่งฝึกปฏิบัติ
- (11) มีทักษะการพยาบาลที่จำเป็นในการจัดการสอนภาคปฏิบัติในคลินิก
- (12) มีบุคลิกภาพที่สร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน
- (13) ตระหนักถึงสิทธิมนุษยชน จริยธรรม ค่านิยม และเคารพในความ

หลากหลายของบุคคล

2) การมีส่วนร่วมในการผลิตผลงานทางวิชาการ (*Engaging in academic research activities*) ซึ่งประกอบด้วยการมีส่วนร่วมในการวิจัยหรือการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับหัวข้อการวิจัย และการนำความรู้ด้านการวิจัยมาประยุกต์ใช้จะส่งผลในเชิงบวกอย่างมากต่อการศึกษาพยาบาลเป็นงานที่สำคัญที่สุดงานหนึ่งของอาจารย์พยาบาล ประกอบไปด้วย 8 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

- (1) สามารถสืบค้นงานวิจัยทางวิชาการได้ตามหลักการ
- (2) สมัครขอรับทุนวิจัยภายในและภายนอกสถานศึกษา
- (3) สามารถพัฒนาหัวข้อในการทำวิจัยได้
- (4) เข้าร่วมการประชุมเชิงปฏิบัติการหรือการประชุมทางวิชาการเพื่อ

ขยายมุมมองในการวิจัย

(5) มีส่วนร่วมในการทำวิจัยทั้งภายในและภายนอกสถาบันและแลกเปลี่ยนความรู้และทักษะในการทำวิจัย

- (6) นำหลักฐานเชิงประจักษ์มาปรับใช้ในการทำงาน
- (7) ศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
- (8) ศึกษาหาความรู้ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

3) การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษา (*Participating in university management*) เช่น การสร้าง การปรับปรุง และการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนที่ส่งเสริมความเป็นมืออาชีพให้กับนักศึกษาพยาบาล ประกอบไปด้วย 6 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

- (1) แสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้นำและมุ่งเน้นที่การบรรลุเป้าหมายของ
- (2) มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการงานในสถานศึกษา เช่น การเป็น

องค์การ

คณะกรรมการ

- (3) มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการองค์การแบบเชิงรุก
- (4) สร้างเครือข่ายภายในและภายนอกสถานศึกษาในการแก้ไขปัญหา
- (5) ออกแบบหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน
- (6) มีเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาวในการทำงาน

4) การเรียนรู้ด้วยตัวเองบนพื้นฐานของจรรยาบรรณวิชาชีพ (Undergoing self-directed learning based on professional ethics) คือ การคิดสะท้อนตนเองของอาจารย์พยาบาลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางวิชาชีพและความสามารถในการพัฒนางานระยะยาว ประกอบไปด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

- (1) มีสัมพันธภาพที่ดีและเข้าใจผู้อื่น
- (2) สะท้อนถึงพฤติกรรมของตนเองในด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ
- (3) การพัฒนาตนเองให้มีความไวทางด้านจริยธรรม
- (4) แสดงออกถึงความมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคล

5) การศึกษาอย่างต่อเนื่อง (Practicing education autonomously) อาจารย์พยาบาลควรมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ และทักษะทางด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์สุขภาพอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง และอาจารย์พยาบาลควรส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาบุคลากรทางการพยาบาลที่มีความเป็นมืออาชีพสูง ตอบสนองต่อความต้องการด้านการดูแลสุขภาพที่ซับซ้อนได้ ประกอบไปด้วย 8 ตัวบ่งชี้ คือ

- (1) พัฒนาความรู้ทางวิชาชีพพยาบาล รวมทั้งในสาขาอื่น ๆ ด้วย
- (2) พัฒนาความรู้ที่จำเป็นสำหรับการจัดการเรียนรู้ทางการพยาบาล
- (3) ส่งเสริมการบูรณาการการสอนในห้องเรียนและสภาพแวดล้อม

ทางคลินิกในการจัดการสอนภาคปฏิบัติ

- (4) ศึกษาพัฒนาตนเองทั้งในด้านที่ตนเองเชี่ยวชาญและด้านอื่น ๆ ที่

เกี่ยวกับวิชาชีพพยาบาล

- (5) จัดให้มีชั้นเรียนที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย
- (6) ศึกษาองค์ความรู้ด้านการดูแลสุขภาพและการรักษาพยาบาล

อย่างเป็นระบบให้เป็นปัจจุบัน

- (7) มีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม โดยอาศัยความรู้และทักษะที่เป็น

ปัจจุบัน

- (8) ใช้ทักษะการสอนที่อยู่ในกรอบของการศึกษาทางการพยาบาล

2.1.9 เชลเลนบาร์เกอร์ (Shellenbarger, 2019) ซึ่งเป็นนักวิชาการจากสหพันธ์พยาบาลแห่งชาติ (NLN) ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้กำหนดสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับอาจารย์พยาบาลที่จัดการเรียนการสอนในคลินิก จากการสังเคราะห์วรรณกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง นำผลลัพธ์ที่ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แล้วนำไปวิเคราะห์แก่นสาระ (Thematic analysis) และการวิเคราะห์เชิงยืนยัน (Confirmatory analysis) ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1) *ความเป็นมืออาชีพทั้งในด้านการศึกษาและการให้บริการทางด้านสุขภาพ (Function within the education and healthcare environments)* อาจารย์พยาบาลทางคลินิกที่มีประสิทธิภาพ จะต้องสามารถทำงานได้ทั้งในบริบททางด้านการศึกษาและการดูแลสุขภาพได้เป็นอย่างดี ซึ่งสมรรถนะนี้ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบย่อย ดังนี้

(1) *บทบาทหน้าที่ของผู้ที่ให้การศึกษาทางคลินิก* ประกอบด้วย 6 ตัวบ่งชี้ มีรายละเอียด คือ สามารถจัดการเรียนการสอนโดยมีการส่งเสริมแนะแนวการนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ในห้องเรียนมาใช้กับสถานการณ์จริงในคลินิก สามารถส่งเสริมการใช้เทคนิคการฝึกคิดไตร่ตรอง การซักถาม และการ ตั้งข้อสงสัยที่ส่งเสริมให้เกิดการคิดวิเคราะห์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาตนเองอย่างมืออาชีพของผู้เรียน สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการปรับปรุงการเรียนการสอนทางคลินิก การให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้ทางคลินิก สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีในการให้บริการทางการแพทย์ในสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ในคลินิก และสามารถแสดงให้เห็นถึงความเป็นเลิศโดยรวมในทุก ๆ ด้าน

(2) *การดำเนินการจัดการหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ* ประกอบด้วย 12 ตัวบ่งชี้ มีรายละเอียด คือ สามารถประเมินความสอดคล้องของสถานที่ หน่วยงานสถานพยาบาลกับหลักสูตร เป้าหมายของหลักสูตร และความต้องการของผู้เรียน สามารถในการวางแผนการมอบหมายงานและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ทางคลินิกที่มีประสิทธิภาพ สามารถในการระบุผู้วางแผน มีการตั้งเป้าหมาย และผลลัพธ์การเรียนรู้ การเตรียมพร้อมผู้เรียนก่อนการขึ้นฝึกปฏิบัติจริง ความสามารถในการปฐมนิเทศผู้เรียนเกี่ยวกับหลักสูตร เป้าประสงค์และผลลัพธ์ที่คาดหวังของการฝึกปฏิบัติ รวมไปถึง อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการให้บริการทางสุขภาพในปัจจุบันของแหล่งฝึกนั้น ๆ สามารถในการจัดโครงสร้างประสบการณ์ของผู้เรียนและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่ดีที่สุด สามารถสร้างและเปิดโอกาสในการเรียนรู้เชิงทดลองให้กับผู้เรียน สามารถพิจารณาบุคลากรทางคลินิกที่เหมาะสมเพื่อช่วยผู้เรียนในการพัฒนาความร่วมมือระหว่างวิชาชีพและทักษะการทำงานเป็นทีม เปิดโอกาสที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทักษะในการแก้ปัญหาและทักษะการคิดอย่างมีเหตุผล ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชานั้น ๆ สามารถประยุกต์ใช้รูปแบบการสอนเชิงวิพากษ์ที่หลากหลาย เช่น การสอนแบบดั้งเดิม การใช้พยาบาลพี่เลี้ยง

ใช้สิ่งกระตุ้น และจัดประสบการณ์ในการเรียนรู้ทางคลินิกแบบเต็มรูปแบบให้กับผู้เรียน สามารถประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ในการจัดการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมในการทบทวนและพัฒนาหลักสูตร

(3) การปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมาย คำนึงถึงจริยธรรม จรรยาบรรณทางวิชาชีพ นโยบายกรอบการทำงานขององค์การการศึกษา และหน่วยงานที่ฝึกปฏิบัติ มีทั้งหมด 8 ตัวบ่งชี้ มีรายละเอียด คือ สามารถประยุกต์ใช้หลักการทางจริยธรรมและกฎหมายในการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้การพยาบาลทางคลินิกที่ปลอดภัย สามารถประเมินความสามารถและความต้องการของผู้เรียนก่อนการฝึกประสบการณ์การเรียนรู้ทางคลินิก สามารถแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจในความสัมพันธ์ของพันธกิจ เป้าหมาย และคุณค่ากับหลักสูตรการศึกษาทางการพยาบาล สามารถอธิบายผู้ที่เกี่ยวข้องให้รับทราบเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอน นโยบาย และกระบวนการจัดการเรียนรู้ในภาคปฏิบัติ ก่อนการเข้าฝึกปฏิบัติจริงในสถานพยาบาล สามารถปฏิบัติตามโปรแกรม นโยบาย ระเบียบ และแนวทางปฏิบัติที่สำคัญของหน่วยงานเมื่อทำการเข้าฝึกปฏิบัติในสถานพยาบาล สามารถแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่อยู่บนพื้นฐานจริยธรรมจรรยาบรรณ สามารถปฏิบัติตามหลักกฎหมายและปกป้องการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลทั้งในผู้เรียนและผู้รับบริการ และสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติตามระเบียบและมาตรฐานของการปฏิบัติ

2) การจัดการเรียนรู้ในคลินิก (Facilitate learning in the healthcare environment) อาจารย์พยาบาลมีส่วนช่วยในการกำหนดและส่งเสริมการเรียนรู้ทักษะทางคลินิกของนักศึกษา โดยผ่านการสอนและถ่ายทอดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน โดยส่งเสริมศักยภาพให้พวกเขาสามารถปฏิบัติงาน ให้บรรลุบทบาททางวิชาชีพพยาบาลในการดูแลผู้รับบริการ ประกอบด้วย 11 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

(1) มีการใช้กลยุทธ์การสอนที่หลากหลายเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน วัตถุประสงค์ และผลลัพธ์ที่คาดหวังของหลักสูตร

(2) การใช้กลยุทธ์ขั้นพื้นฐานในการถ่ายทอดทฤษฎีการศึกษาและหลักการการประยุกต์ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ไปปรับใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล

(3) ใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมในการสนับสนุนกระบวนการจัดการเรียนรู้และการให้บริการทางการพยาบาล

(4) สร้างโอกาสให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการคิดและการใช้เหตุผลทางคลินิก

(5) ส่งเสริมวัฒนธรรมความปลอดภัยในสภาพแวดล้อมด้านการดูแลสุขภาพ

(6) สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เชิงบวกและเอื้ออาทรระหว่างผู้เรียน

(7) รักษาความสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกันกับผู้เรียน คณาจารย์ และบุคลากรหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เชิงบวก

(8) แสดงความกระตือรือร้นในการจัดการเรียนรู้และการพยาบาลที่สร้างแรงบันดาลใจและกระตุ้นผู้เรียนให้มีความสนใจอยากที่จะเรียนรู้

(9) ใช้คุณลักษณะส่วนบุคคลที่อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น ความใส่ใจ ความมั่นใจในการสอน มีความอดทน ซื่อสัตย์ และยืดหยุ่น

(10) เชื่อมโยงความรู้ภาคทฤษฎีสู่ภาคปฏิบัติ และสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ เสริมสร้างทักษะที่สอดคล้องกับเนื้อหาของหลักสูตร

(11) ส่งเสริมสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปลอดภัย เคารพ และให้เกียรติซึ่งกันและกัน

3) การสื่อสารและการทำงานเป็นทีม (*Demonstrate effective interpersonal communication and collaborative interprofessional relationships*) แสดงให้เห็นถึงการสื่อสารระหว่างบุคคลที่มีประสิทธิภาพและความสัมพันธ์ที่ดีกับวิชาชีพที่ทำงานร่วมกัน ประกอบด้วย 14 ตัวบ่งชี้

(1) ส่งเสริมสังคมการเรียนรู้ร่วมกันอย่างเอื้ออาทรและรักษาความสัมพันธ์ที่ดี

(2) ให้ความสำคัญกับการประสานงานความร่วมมือและการดูแลซึ่งกันและกัน

(3) เปิดโอกาสในการสร้างความร่วมมือและการทำงานร่วมกันกับสหวิชาชีพ

(4) สนับสนุนสภาพแวดล้อมของการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพอย่างสม่ำเสมอ ให้เกียรติ สุภาพ และเปิดเผยกับสมาชิกทุกคนในทีมดูแลสุขภาพ

(5) เป็นแบบอย่างในการเคารพสมาชิกทุกคนในทีม ดูแลสุขภาพเพื่อนร่วมวิชาชีพ ผู้รับบริการ ผู้เรียน และสมาชิกในครอบครัว

(6) ใช้การสื่อสารที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพในทุกปฏิสัมพันธ์

(7) รับฟังข้อกังวล ความต้องการ และข้อคำถามจากผู้เรียนด้วยความสุภาพ

(8) แสดงท่าทีที่สงบ เห็นอกเห็นใจ และสนับสนุนในทุกการสื่อสาร

(9) มีทักษะในการจัดการอารมณ์เมื่อมีการสื่อสารในสถานการณ์ที่ท้าทาย

- (10) จัดการความขัดแย้งอย่างมีประสิทธิภาพ
- (11) ปฏิบัติตนอย่างเหมาะสม สามารถเข้าถึงได้ง่าย และไม่ตัดสินใคร
- (12) ตระหนักถึงข้อจำกัดและให้โอกาสในการพัฒนา
- (13) แสดงให้เห็นถึงการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางคลินิกกับผู้เรียน เพื่อนร่วมงาน ผู้รับบริการ และบุคลากรทางการแพทย์

(14) อธิบายเป้าหมายและผลลัพธ์ที่คาดหวังหลังจากจบหลักสูตรการฝึกปฏิบัติให้กับผู้เรียนและเจ้าหน้าที่ในแหล่งฝึกปฏิบัติงาน

4) การปฏิบัติการพยาบาล (Apply clinical expertise in the health care environment) อาจารย์พยาบาลสามารถนำความเชี่ยวชาญทางด้านคลินิกมาปรับใช้ในสภาพแวดล้อมด้านการดูแลสุขภาพได้ ประกอบด้วย 8 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

(1) รักษาความสามารถทางวิชาชีพในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับสาขาเฉพาะทาง การฝึกปฏิบัติ และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สำคัญ

(2) เชื่อมโยงทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ โดยการประยุกต์ใช้ความรู้และประสบการณ์ การให้เหตุผลทางคลินิก รวมไปถึงการปฏิบัติการพยาบาลที่ยึดถือผู้รับบริการเป็นศูนย์กลางในการจัดการเรียนรู้

(3) ให้การบริการพยาบาลบนพื้นฐานของการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการดูแลและแก้ปัญหาทางด้านสุขภาพให้กับผู้รับบริการ

(4) แสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพในสภาพแวดล้อมของการจัดการเรียนรู้ทางด้านคลินิก

(5) แสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญทางด้านคลินิกบนพื้นฐานของการเป็นเหตุเป็นผลทางด้านคลินิก

(6) บูรณาการแนวปฏิบัติและมาตรฐานการดูแลที่ดีที่สุดมาปรับใช้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางคลินิกเพื่อการพัฒนาความรู้และทักษะของผู้เรียน

(7) ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนบนพื้นฐานของความปลอดภัยของผู้รับบริการ

(8) แสดงให้เห็นถึงความสามารถด้านเทคโนโลยีที่หลากหลายในสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนรู้ด้านคลินิก

5) ส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนและการขัดเกลาทางสังคม (Facilitate learner development and socialization) อาจารย์พยาบาลสามารถสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียน และช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนผ่านเข้าสู่บทบาทพยาบาลอย่างมืออาชีพ ซึ่งประกอบด้วย 13 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

(1) ดูแลส่งเสริมผู้เรียนในการพัฒนาพฤติกรรมทางวิชาชีพการพยาบาลให้ได้มาตรฐานตรงตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

(2) ส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้บนพื้นฐานของการเคารพให้เกียรติผู้อื่น

(3) ส่งเสริมความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบในวิชาชีพ

(4) รักษาขอบเขตของความเป็นวิชาชีพ

(5) ส่งเสริมการพัฒนาทางวิชาชีพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

(6) ช่วยผู้เรียนในการใช้การประเมินตนเองอย่างมีประสิทธิภาพและการกำหนดเป้าหมายอย่างมืออาชีพ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

(7) สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เน้นการขัดเกลาทางสังคมสู่บทบาทของการเป็นพยาบาลวิชาชีพอย่างมืออาชีพ

(8) ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์

(9) เสริมสร้างแรงบันดาลใจให้มีความคิดสร้างสรรค์และมีความมั่นใจให้กับผู้เรียน

(10) ส่งเสริมเทคนิคต่าง ๆ ในการจัดการกับความเครียดให้กับผู้เรียน

(11) เป็นต้นแบบของการสะท้อนตนเอง การดูแลตนเอง และการใช้ทักษะในการเผชิญปัญหา

(12) เป็นผู้ที่จะช่วยชี้นำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายด้านวิชาชีพและการศึกษา

(13) มีส่วนร่วมในการส่งเสริมผู้เรียนให้เลือกใช้แนวทางปฏิบัติและกระบวนการปรับปรุงคุณภาพที่ดีที่สุด

6) การวัดและประเมินผล (Implement effective clinical assessment and evaluation strategies) สามารถใช้กลยุทธ์ในการวัดและการประเมินทางคลินิกที่มีประสิทธิภาพประกอบด้วย 13 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

(1) ใช้กลยุทธ์การวัดและประเมินผลที่หลากหลายเพื่อตัดสินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

(2) มีการใช้การประเมินผลผู้เรียนในระหว่างการจัดการเรียนรู้เพื่อปรับปรุง พัฒนาการเรียนรู้ และมีการประเมินผลเมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้ เพื่อตัดสินคุณภาพการจัดการเรียนรู้

- (3) มีการแจ้งหรือสื่อสารอย่างทันท่วงทีกับคณาจารย์ของหลักสูตร
เกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานทางคลินิกของผู้เรียน
- (4) มีความซื่อสัตย์ในการวัดและประเมินผล
- (5) สามารถให้คำแนะนำในเวลาที่เหมาะสม สร้างสรรค์ และเป็นธรรม
- (6) มีการใช้ข้อมูลการวัดและประเมินผลในการปรับปรุงกระบวนการ
จัดการเรียนรู้ในทางคลินิก
- (7) แสดงให้เห็นถึงทักษะในการใช้แนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในการวัดและ
ประเมินผลการปฏิบัติงานทางคลินิกของผู้เรียน
- (8) มีการใช้กระบวนการวัดและประเมินผลทางคลินิกที่มีประสิทธิภาพ
และเหมาะสม
- (9) สามารถประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนของผู้เรียนในสภาพแวดล้อม
การเรียนรู้ทางคลินิกโดยใช้มาตรฐานการปฏิบัติงาน
- (10) มีการบันทึกผลการปฏิบัติงานทางคลินิก ข้อเสนอแนะ และความ
ก้าวหน้าของผู้เรียน
- (11) สามารถประเมินคุณภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทาง
คลินิกและสภาพแวดล้อมทางคลินิก

2.1.10 มหาวิทยาลัยวิกตอเรีย (The University of Victoria, 2017) ในประเทศ
แคนาดา ได้ระบุสมรรถนะที่คาดหวังของผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรปริญญาโทอาจารย์พยาบาล
(Master of nursing nurse educator) ว่าควรมีสมรรถนะทั้งหมด 6 ด้าน ที่สะท้อนให้เห็นถึง ความรู้
ทักษะ การตัดสินใจ และการถ่ายทอดความรู้ เมื่อปฏิบัติหน้าที่ในหลากหลายบทบาททั้งในส่วนของ
การสอนในหลักสูตรของสถาบันการศึกษา องค์กร งานด้านวิชาการ และการดูแลสุขภาพ ซึ่งสมรรถนะ
อาจารย์พยาบาล ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) ความรู้ ทั้งในด้านปรัชญา ทฤษฎี และกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องทาง
การศึกษา ประกอบไปด้วย 7 ตัวบ่งชี้ ดังนี้
 - (1) สะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีการศึกษากับ
แนวโน้มและประเด็นปัญหาของหลักสูตรอย่างมีวิจารณญาณ
 - (2) วิเคราะห์ความคาดหวังในการจัดการสอนที่มีหลากหลายมุมมอง
ที่ส่งผลต่อระบบการศึกษา
 - (3) นำหลักทฤษฎีและหลักฐานเชิงประจักษ์มาใช้ในการจัดการเรียนรู้

(4) ร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกสถาบัน ในการพัฒนาและทบทวนหลักสูตรการศึกษาทางการแพทย์พยาบาล

(5) ออกแบบหลักสูตรโดยมีการพัฒนาเป้าหมายเชิงกลยุทธ์เพื่อให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายทางการศึกษา เป้าหมายขององค์กร และทุกภาคส่วน

(6) พัฒนาและใช้กลยุทธ์ในการจัดการเรียนรู้ รูปแบบการสอน และวิธีการประเมินผลให้มีความเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน สภาพแวดล้อมในการฝึกปฏิบัติ และเป้าหมายที่ตั้งไว้

(7) เชื่อมโยงวิสัยทัศน์การจัดการเรียนรู้ของตนเองตามปรัชญา ทฤษฎี และกรอบแนวคิดในการจัดการศึกษาทางการแพทย์พยาบาล

2) การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ประกอบไปด้วย 6 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

(1) การออกแบบการจัดการเรียนรู้ ต้องตระหนักถึงความหลากหลายของผู้เรียนและเคารพในความเป็นเอกลักษณ์ของผู้เรียนรายบุคคล

(2) ไตร่ตรองถึงผลกระทบของการกระทำและการตัดสินใจที่มีต่อผู้อื่น

(3) ให้ข้อเสนอแนะที่มีประสิทธิภาพแก่เพื่อนร่วมงานและผู้เรียนรายบุคคล

(4) ให้คำปรึกษาแก่เพื่อนร่วมงานด้านการศึกษาระหว่างภาคส่วน

(5) บูรณาการกลยุทธ์สำหรับการปฏิบัติการสอน การให้คำปรึกษา การสนับสนุน การอำนวยความสะดวก และการเป็นผู้นำการเรียนรู้

(6) มีความเอาใจใส่ ความมั่นใจ ความอดทน ความซื่อสัตย์ ความยืดหยุ่น และเป็นต้นแบบที่ดี

3) จัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ประกอบไปด้วย 6 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

(1) มีส่วนร่วมในการวิจัยและการพัฒนานโยบายทางการศึกษาและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

(2) พัฒนาความสัมพันธ์กับเพื่อนคณาจารย์เพื่อส่งเสริมสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เชิงบวก

(3) ส่งเสริมความสนใจในการพัฒนาตนเองด้านวิชาการและการปฏิบัติการพยาบาล

(4) ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในกระบวนการจัดการเรียนรู้

(5) ให้คำปรึกษาอาจารย์พยาบาลในการเชื่อมโยงและถ่ายทอดความรู้ระหว่างภาคทฤษฎีสู่ภาคปฏิบัติ

- (6) สร้างแรงบันดาลใจให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้
- 4) การบริหารจัดการ ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ ดังนี้
- (1) ร่วมมือกันในการพัฒนาและลำดับความสำคัญทางการศึกษา
บทบาท วัฒนธรรม และสภาพแวดล้อม
 - (2) มีส่วนร่วมกับภารกิจและลำดับความสำคัญเชิงกลยุทธ์ของ
องค์การเพื่อพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้
 - (3) อำนาจความสะดวกในการพัฒนาและการประยุกต์ใช้การคิดอย่าง
มีวิจารณญาณและการให้เหตุผลทางคลินิกของผู้เรียน
 - (4) วิเคราะห์ความซับซ้อนในหลากหลายด้านของทรัพยากรบุคคล
องค์การ สิ่งแวดล้อม ในบริบทต่าง ๆ และปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการศึกษา
 - (5) สังเคราะห์ผลกระทบของความสัมพันธ์ระหว่างการดูแลสุขภาพ
และแนวโน้มทางสังคมต่อการปฏิบัติและการเรียนรู้
- 5) การปฏิบัติวิชาชีพการพยาบาลและความเป็นนักวิชาการขั้นสูง
ประกอบไปด้วย 5 ตัวบ่งชี้ ดังนี้
- (1) ส่งเสริมการปฏิบัติวิชาชีพแบบทบทวนสมรรถนะอย่างต่อเนื่อง
และการเติบโตในสายงานวิชาชีพทั้งในตนเองและผู้ร่วมงาน
 - (2) สร้างพื้นที่สำหรับการสนทนาในการแสวงหาโอกาสและความท้าทาย
ในสายวิชาชีพพยาบาล การร่วมมือระหว่างวิชาชีพ การศึกษา และระบบการดูแลสุขภาพ
 - (3) ส่งเสริมการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพและการศึกษาโดยอาศัย
หลักฐานเชิงประจักษ์
 - (4) ช่วยเหลือผู้อื่นในการพัฒนาการศึกษา สื่อการสอน และเครื่องมือ
ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ส่งเสริมการฝึกปฏิบัติที่ดีที่สุด
 - (5) พัฒนาความรู้ใหม่เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าของการศึกษาและ
การปฏิบัติพยาบาล
- 6) การเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ดังนี้
- (1) ร่วมสร้างวิสัยทัศน์สู่ความเป็นเลิศในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้
และการฝึกฝนทางวิชาชีพ
 - (2) สร้างและรักษาชุมชนการเรียนรู้ที่สนับสนุนการปฏิบัติและความ
ร่วมมือด้านการศึกษา

(3) พัฒนาและใช้กลยุทธ์เพื่อการเชื่อมโยงและถ่ายทอดความรู้ที่มีคุณภาพและการบริหารการเปลี่ยนแปลงในการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพและด้านการจัดหลักสูตรการศึกษา

(4) วิเคราะห์ผลกระทบของปัจจัยทั้งภายในและภายนอกองค์การที่ส่งผลต่อการให้บริการทางด้านสุขภาพและการศึกษาทางการแพทย์พยาบาล

2.1.11 ซลาตนาโนวิช, ฮาฟเนส, และเมาเซธาเกิน (Zlatanovic, Havnes, & Mausethagen, 2017) ทำการสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะอาจารย์พยาบาล พบว่า มีองค์ประกอบหลัก 5 องค์ประกอบ คือ

- 1) วิชาการ ประกอบไปด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ดังนี้
 - (1) มีความรู้ทางด้านวิชาการและการทำวิจัย
 - (2) สามารถผลิตและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ รวมถึงการนำหลักฐานเชิงประจักษ์ไปปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้
- 2) การปฏิบัติพยาบาล ประกอบไปด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ดังนี้
 - (1) มีความรู้ทางด้านวิชาชีพการพยาบาล ติดตามแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในการดูแลสุขภาพ และคงความรู้ให้เป็นปัจจุบัน
 - (2) มีทักษะในการปฏิบัติการพยาบาลที่เป็นปัจจุบัน มีทักษะในการปฏิบัติการพยาบาล มีความเข้าใจในการให้การพยาบาล และสามารถวิเคราะห์เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลง
- 3) สมรรถนะด้านบุคลิกลักษณะ ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ดังนี้
 - (1) สามารถเสริมสร้างพลังอำนาจให้กับตนเอง ตระหนักถึงคุณลักษณะที่ดีในบทบาทของการเป็นอาจารย์พยาบาล
 - (2) มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ มีความน่าเชื่อถือ ความมุ่งมั่น รับผิดชอบ และการยึดมั่นผูกพันในวิชาชีพพยาบาล
- 4) การจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ดังนี้
 - (1) ความรู้ทางการสอน คือ ความรู้ทางด้านทฤษฎีการเรียนรู้และสมรรถนะการสอนในบทบาทของอาจารย์พยาบาล
 - (2) การจัดการเรียนรู้ ต้องสามารถพัฒนาปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ สามารถถ่ายทอดความรู้และทักษะให้กับผู้เรียนได้ ส่งเสริมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้คำแนะนำ สร้างแรงจูงใจ และเสริมสร้างพลังอำนาจในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน
- 5) การจัดการและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ ดังนี้
 - (1) การบริหารจัดการองค์การ

(2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน รวมไปถึงการติดต่อสื่อสาร และนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้

2.1.12 องค์การอนามัยโลก (WHO, 2016) ได้ประกาศสมรรถนะหลักของอาจารย์พยาบาลเพื่อให้อาจารย์พยาบาลใช้เป็นแนวทางในการประเมินและพัฒนาตนเองทั้งในด้านการสอนและด้านวิชาชีพพยาบาล ซึ่งสถาบันการศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาอาจารย์ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพื่อเป็นการรับรองการประเมินคุณภาพการศึกษาและประสิทธิภาพในการทำงานของอาจารย์พยาบาลให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด การเตรียมความพร้อมและการพัฒนาอาจารย์พยาบาลให้มีคุณภาพสามารถอำนวยความสะดวกในการถ่ายทอดความสามารถไปสู่พยาบาลรุ่นใหม่ และมีส่วนช่วยในการรักษาและยกระดับคุณภาพการบริการด้านสุขภาพ ดังนั้นองค์การอนามัยโลกจึงได้กำหนดสมรรถนะอาจารย์ไว้ทั้งหมด 8 องค์ประกอบ ดังนี้

1) การใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ (*Theories and principles of adult learning*) คือ อาจารย์พยาบาลมีความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎี หลักการ และรูปแบบของการศึกษาร่วมสมัย ที่เป็นรากฐานของการออกแบบหลักสูตรและคุณค่าของการศึกษาผู้ใหญ่ แบ่งออกเป็น 3 สมรรถนะย่อย คือ

(1) แสดงถึงความเข้าใจในแนวคิด ทฤษฎีขั้นพื้นฐาน และหลักการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิชาชีพด้านสุขภาพและการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่

(2) วิเคราะห์ขอบเขตการเรียนรู้ทั้งในด้านของพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัยนำไปประยุกต์ใช้ในบริบททางวิชาการที่แตกต่างกัน

(3) แสดงถึงความรู้ในการพัฒนาหลักสูตร รวมทั้งการประเมินความต้องการของสังคม การวิเคราะห์วัตถุประสงค์ ปรัชญา แนวคิด และกรอบการทำงาน

2) การออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้ (*Curriculum design and implementation*) คือ อาจารย์พยาบาลแสดงถึงทักษะและความสามารถในการออกแบบหลักสูตรการนำไปใช้ กำกับติดตาม และการจัดการหลักสูตร โดยยึดหลักรูปแบบการศึกษาร่วมสมัย ปรัชญา และหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ดีที่สุด แบ่งออกเป็น 8 สมรรถนะย่อย คือ

(1) การออกแบบหลักสูตรที่เน้นการปฏิบัติการพยาบาลตามบริบทของความต้องการและสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในปัจจุบันทางด้านการดูแลสุขภาพ

(2) การพัฒนาและดำเนินการตามหลักสูตรที่เน้นการใช้กลยุทธ์ในการจัดการเรียนรู้ที่เป็นนวัตกรรม ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

(3) ส่งเสริมการใช้เหตุผลเชิงทฤษฎีและการให้เหตุผลทางคลินิกในกลุ่มผู้เรียนที่หลากหลาย ที่มีรูปแบบของการเรียนรู้และความต้องการที่แตกต่างกัน

(4) บูรณาการกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามข้อมูลเชิงประจักษ์ ช่วยผู้เรียนในการตีความ และประยุกต์ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ

(5) สร้างและรักษาสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และการฝึกปฏิบัติทางคลินิก

(6) ใช้กลยุทธ์การเปลี่ยนแปลงและประสบการณ์ในการพัฒนาความรู้ทักษะ และพฤติกรรมเชิงวิชาชีพ

(7) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ทางการพยาบาล

(8) กำหนดเครื่องมือในการประเมินผลการจัดการเรียนรู้เพื่อกำกับติดตามให้ผลลัพธ์เป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตร

3) การปฏิบัติการพยาบาล (Nursing practice) คือ อาจารย์พยาบาลคงไว้ซึ่งความรู้และทักษะทั้งในด้านทฤษฎีและการปฏิบัติทางการพยาบาล โดยอาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่ขณะนั้น ประกอบด้วย 3 สมรรถนะย่อย คือ

(1) อารังไว้ซึ่งสมรรถนะในการปฏิบัติการพยาบาล

(2) ปฏิบัติการพยาบาลที่สะท้อนการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์และความรู้ที่เป็นปัจจุบัน

(3) การวางแผนกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ส่งเสริมการใช้ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรมในการปฏิบัติการพยาบาลและในสภาวะแวดล้อมของการดูแลสุขภาพ

4) การวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์ (Research and evidence) คือ อาจารย์พยาบาลพัฒนาการคิดตั้งคำถามอย่างมีวิจารณญาณและความสามารถในการทำวิจัย ใช้ข้อค้นพบในการระบุและแก้ปัญหาทางการศึกษาและการปฏิบัติการพยาบาล ประกอบด้วย 4 สมรรถนะย่อย คือ

(1) การสร้าง สังเคราะห์ และใช้องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการศึกษาและการปฏิบัติทางการพยาบาล

(2) มีส่วนร่วมในการสร้างและนำแนวคิดใหม่ ๆ มาใช้ในการปรับปรุงการศึกษาและการปฏิบัติทางการพยาบาล

(3) พัฒนาพยาบาลรุ่นใหม่ให้มีความเป็นนักวิชาการที่รู้จักการสืบค้น การแบ่งปัน และไตร่ตรองตนเอง

(4) การพัฒนาผลงานทางวิชาการและการเผยแพร่

5) การสื่อสาร การประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์การ (Communication, collaboration, and partnership) คือ อาจารย์พยาบาลแสดงให้เห็นถึงทักษะ

ในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นทีม เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและแหล่งฝึกปฏิบัติทางการพยาบาล แบ่งออกเป็น 3 สมรรถนะย่อย คือ

(1) แสดงถึงสมรรถนะทางวัฒนธรรมและสหวิทยาการในการพัฒนาหลักสูตร การออกแบบการเรียนรู้ การสอน และการปฏิบัติการพยาบาล

(2) สื่อสารกับผู้ร่วมงาน ผู้เรียน และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างมีประสิทธิภาพ

(3) อำนาจความสะอาดและส่งเสริมการทำงานเป็นทีม สนับสนุนการทำงานร่วมกันของสถาบันการศึกษาและแหล่งฝึกปฏิบัติ ทั้งในระดับพื้นที่ ภูมิภาค และนานาชาติ

6) กฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ (Ethical, legal principles and professionalism) คือ อาจารย์พยาบาลแสดงถึงความเป็นมืออาชีพในการปฏิบัติงาน รวมทั้งในด้านกฎหมาย ด้านจริยธรรม และด้านคุณค่าทางวิชาชีพที่เป็นพื้นฐานในการพัฒนานโยบายการจัดการศึกษาทางการพยาบาล แนวทางการปฏิบัติ และการตัดสินใจ ประกอบด้วย 5 สมรรถนะย่อย คือ

(1) การส่งเสริมความยุติธรรมในสังคม การพิทักษ์สิทธิผู้รับบริการ ทั้งในกระบวนการจัดการเรียนรู้และการให้บริการทางการพยาบาล

(2) การเป็นแบบอย่างในการส่งเสริมการมีคุณธรรมจริยธรรม มีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ มีความยืดหยุ่น และเคารพผู้อื่น

(3) การพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้ร่วมวิชาชีพ

(4) การส่งเสริมให้ผู้เรียนสะท้อนคิด ตั้งเป้าหมาย และขัดเกลาให้ผู้เรียนเป็นพยาบาลอย่างมืออาชีพ

(5) รักษาความเป็นมืออาชีพทั้งในด้านของการปฏิบัติการพยาบาล และการจัดการเรียนรู้

7) การติดตามและประเมินผล (Monitoring and evaluation) คือ อาจารย์พยาบาลใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายในการติดตามและประเมินผลโปรแกรมพยาบาล หลักสูตร และผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ประกอบด้วย 5 สมรรถนะย่อย คือ

(1) กำกับติดตาม วัด และประเมินผลวิธีการจัดการเรียนรู้ ผลลัพธ์ของการเรียนรู้จากประสบการณ์ และความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

(2) ประเมินสมรรถนะทางการสอนของตนเอง โดยการใช้ข้อมูลจากผู้ร่วมงาน ผู้เรียนมาปรับปรุงตนเองในบทบาทอาจารย์พยาบาล

(3) พัฒนาเครื่องมือและวิธีการประเมินที่หลากหลายในการวัดสมรรถนะของผู้เรียนทั้งในด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย และให้คำแนะนำที่เหมาะสมกับผู้เรียนทั้งทางวาจาและลายลักษณ์อักษร

(4) ส่งเสริมทักษะการประเมินตนเองของผู้เรียนและสะท้อนคิดกิจกรรมการเรียนการสอน

(5) ประสานความร่วมมือกับผู้ร่วมงานในการพัฒนา บริหารจัดการ และประเมินผลด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

8) การบริหารจัดการและภาวะผู้นำ (Management and leadership) คือ อาจารย์พยาบาลแสดงให้เห็นถึงทักษะในการจัดการที่เป็นระบบ มีภาวะผู้นำในการออกแบบ จัดารรักษา และพัฒนาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ รวมทั้งการกำหนดอนาคตของสถาบันการศึกษา แบ่งออกเป็น 6 สมรรถนะย่อย คือ

(1) กำหนดเป้าหมายของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตที่สะท้อนให้เห็นถึงพันธกิจและแผนกลยุทธ์ของสถาบันเมื่อมีการเสนอหรือจัดการการเปลี่ยนแปลง

(2) มีบทบาทเป็นผู้นำในระดับต่าง ๆ ทั้งในด้านการกำกับดูแลสถาบันด้านการพัฒนาการศึกษา และการยกระดับการปฏิบัติทางการพยาบาล

(3) แสดงให้เห็นถึงการจัดการทรัพยากรบุคคลและการเงินงบประมาณที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

(4) มีส่วนร่วมในการทบทวนคุณภาพเพื่อประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนของหลักสูตรตามเกณฑ์ที่กำหนด ใช้ผลลัพธ์สำหรับการเทียบเคียงเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

(5) ใช้กลยุทธ์การสนับสนุนที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมการศึกษาและการปฏิบัติทางการพยาบาล

(6) ระบุโอกาสสำหรับการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกและบริหารจัดการกระบวนการการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในระดับบุคคลและระดับองค์การ

2.1.13 ทูซาซอน (Tuzazon, 2016) ได้ทำการศึกษาระดับของสมรรถนะอาจารย์พยาบาลผู้สอนทางคลินิกในวิทยาลัยพยาบาลของรัฐของประเทศฟิลิปปินส์ จากการรับรู้ของอาจารย์พยาบาลและนักศึกษาพยาบาล ซึ่งได้ทำการประเมินสมรรถนะอาจารย์พยาบาลทั้งหมด 5 องค์ประกอบดังนี้

1) การวางแผนและการเตรียมความพร้อม คือ การวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงพื้นฐานความแตกต่างและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนรายบุคคล และ

อาจารย์จะต้องสามารถบูรณาการความรู้จากสาขาต่าง ๆ มาปรับใช้ในกระบวนการสอน และการคัดสรรเนื้อหาสำหรับบทเรียน

2) *การสื่อสารและการมีปฏิสัมพันธ์* คือ อาจารย์พยาบาลคลินิกจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม มีการสื่อสาร และมีปฏิสัมพันธ์ที่ติระหว่างกันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ฟังและแสดงความสนใจในสิ่งที่ผู้เรียนต้องการที่จะสื่อสารและมีการโต้ตอบที่เหมาะสม

3) *การจัดการสอนเพื่อการเรียนรู้* คือ อาจารย์พยาบาลคลินิกควรแสดงความกระตือรือร้นในการจัดการเรียนรู้และให้คำแนะนำที่เหมาะสมแก่การดำเนินการกิจกรรมการเรียนการสอน พร้อมทั้งยกตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมเพื่อชี้แจงเมื่อมีความจำเป็น ตั้งคำถามที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

4) *การประเมินผลการเรียนรู้* คือ การสนับสนุนให้ผู้เรียนรับผิดชอบในการเรียนรู้และมีส่วนร่วมในการประเมินตนเอง เก็บรักษาคำบันทึกการทำงานของนักเรียน และควรมีการแจ้งความก้าวหน้าในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ผู้ปกครอง และอาจารย์ และควรมีการแจ้งเกณฑ์การประเมินและผลการปฏิบัติงานอยู่เสมอ และใช้วิธีการประเมินที่มีประสิทธิภาพหลากหลายทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

5) *การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้* คือ อาจารย์พยาบาลคลินิกควรให้ความสำคัญกับการจัดการเวลา พื้นที่ กิจกรรม และสื่อการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกัน วิเคราะห์ห้องเรียน และทำการปรับเปลี่ยนที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ทางสังคม เสริมสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนในการเรียนรู้

2.1.14 สภาการพยาบาลแอฟริกาใต้ (SANC, 2014) ได้อธิบายว่าอาจารย์พยาบาลต้องสามารถปฏิบัติการสอนได้ทั้งในห้องเรียนและในคลินิก ต้องสามารถบริหารจัดการทางด้านการศึกษา ต้องเป็นนักวิจัย และเป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาของตนเอง ซึ่งทำให้เห็นว่าสมรรถนะของอาจารย์พยาบาลในด้านของการสอนและการปฏิบัติการพยาบาลนั้นยังไม่เพียงพอ อาจารย์พยาบาลจะต้องมีสมรรถนะในด้านของการบริหารจัดการอีกด้วย จึงได้มีการประกาศสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับอาจารย์พยาบาลในปี ค.ศ. 2014 ไว้ทั้งหมด 7 องค์ประกอบ ดังนี้

1) *การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ (Scholarship of teaching and learning)* ซึ่งจะมุ่งเน้นในเรื่องของการจัดการเรียนรู้ ประกอบไปด้วย 10 ตัวบ่งชี้ คือ

(1) *แสดงความกระตือรือร้นในการสอน การเรียนรู้ และการพยาบาล เพื่อกระตุ้นและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียน*

(2) *ใช้กลยุทธ์การสอนที่หลากหลายเหมาะสมตามบริบทเนื้อหา เป้าหมายผลลัพธ์ที่ตั้งไว้และมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน*

- (3) นำทฤษฎีและหลักฐานเชิงประจักษ์มาปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้
 - (4) ตระหนักและจัดการกับความหลากหลายทางวัฒนธรรม รวมถึงภูมิหลังทางการศึกษาที่มีอิทธิพลต่อการสอนและการเรียนรู้
 - (5) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างชำนาญเพื่อสนับสนุนกระบวนการจัดการเรียนรู้
 - (6) แสดงให้เห็นถึงทักษะที่ดีทั้งทางการพูด การเขียน และการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในทุกบริบทของการจัดการเรียนรู้
 - (7) การสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนา แสดงออกให้เห็นถึงความคิดเชิงสร้างสรรค์ และการคิดแบบใช้เหตุผลอย่างมีวิจารณญาณ
 - (8) ใช้คุณลักษณะส่วนบุคคล (เช่น ความห่วงใย ความมั่นใจ ความอดทน ความซื่อสัตย์ และความยืดหยุ่น) ที่ส่งเสริมให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
 - (9) พัฒนาความสัมพันธ์ในการทำงานกับนักศึกษา คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ในแหล่งฝึกปฏิบัติเพื่อส่งเสริมสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เชิงบวก
 - (10) รักษาความรู้ในการประกอบวิชาชีพที่จำเป็นในการช่วยเตรียมความพร้อมผู้เรียนสำหรับการปฏิบัติการพยาบาลร่วมสมัย
- 2) การบริหารจัดการด้านวิชาการและด้านนักศึกษา ซึ่งสมรรถนะนี้จะให้ความสำคัญในประเด็นของ การพัฒนาศักยภาพของนักศึกษา และการเข้าสังคม รวมไปถึงการใช้กลยุทธ์ในการวัดและประเมินผลซึ่งประกอบด้วย 11ตัวบ่งชี้ คือ
- (1) ระบุรูปแบบการเรียนรู้เฉพาะบุคคล และรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนทุกคน
 - (2) พัฒนาศักยภาพผู้เรียนในการใช้ทรัพยากรทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพที่ช่วยตอบสนองความต้องการการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน
 - (3) ให้คำปรึกษาและสนับสนุนด้านการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาและมีความเป็นมืออาชีพ
 - (4) ส่งเสริมการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย จิตพิสัย ในผู้เรียน
 - (5) ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการมีส่วนร่วมในการประเมินตนเองและเพื่อนอย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์
 - (6) ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างแก่ผู้เรียนในเรื่องของการเป็นมืออาชีพ และการให้บริการแก่สังคม รวมถึงการมีส่วนร่วมในองค์การวิชาชีพ การเรียนรู้ตลอดชีวิต การมีส่วนร่วม และการสนับสนุนชุมชน

(7) ใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายในการวัดและประเมินผลในด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย

(8) นำหลักฐานเชิงประจักษ์มาปรับใช้ในการสร้างกลยุทธ์ที่เหมาะสมในการวัดและการประเมินผลที่สอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้

(9) ใช้ผลลัพธ์จากการวัดและการประเมินผลมาปรับปรุง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการจัดการเรียนรู้

(10) ให้ข้อเสนอแนะผู้เรียนในเวลาที่เหมาะสม สร้างสรรค์ และเป็นประโยชน์

(11) แสดงให้เห็นถึงทักษะในการออกแบบและการใช้เครื่องมือในการประเมินความรู้และทักษะในการปฏิบัติทางคลินิกของผู้เรียน

3) การพัฒนาหลักสูตร ซึ่งจะมุ่งเน้นในการมีส่วนร่วมในการออกแบบและการประเมินผลหลักสูตร ประกอบด้วย 8 ตัวบ่งชี้ คือ

(1) กำกับหลักสูตรให้เป็นไปตามมาตรฐานและข้อกำหนดของหน่วยงานและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(2) กำกับดูแลหลักสูตรการศึกษาให้สะท้อนถึงปรัชญาและพันธกิจของสถาบันการศึกษา แนวโน้มการพยาบาลและการดูแลสุขภาพในปัจจุบัน ความต้องการของชุมชนและสังคม ซึ่งจะมีผลต่อการเตรียมความพร้อมบัณฑิตสำหรับการให้บริการทางด้านสุขภาพในยุคพหุวัฒนธรรมที่ซับซ้อน

(3) แสดงความรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตร รวมถึงตั้งเป้าหมายผลลัพธ์ของโปรแกรม สามารถเขียนจุดประสงค์การเรียนรู้และการเลือกกิจกรรมการเรียนรู้และกลยุทธ์การประเมินผลที่เหมาะสม

(4) ออกแบบหลักสูตรบนพื้นฐานของหลักการการศึกษาที่ดี

(5) ปรับปรุงหลักสูตรตามผลของการประเมิน ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคมร่วมสมัย แนวโน้มในการดูแลสุขภาพ

(6) ออกแบบหลักสูตรที่เป็นปัจจุบันและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพ

(7) สร้างและรักษาความร่วมมือระหว่างองค์กรและชุมชนที่สนับสนุนการศึกษาทางการพยาบาล

(8) ทำงานร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร

4) การบริหารจัดการและความเป็นผู้นำ ซึ่งจะมุ่งเน้นในส่วนของการเป็นผู้นำทางการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย 14 ตัวบ่งชี้ คือ

- (1) พัฒนาทักษะการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง
 - (2) แสดงให้เห็นถึงความไวทางวัฒนธรรมและความแตกต่างของช่วงวัย
 - (3) แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการใช้แนวคิดและกลยุทธ์ใหม่มาปรับใช้ในการศึกษาพยาบาล
 - (4) ส่งเสริมแนวปฏิบัติที่เป็นนวัตกรรมทางการศึกษา
 - (5) มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพ ที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและการศึกษาทางพยาบาล
 - (6) ใช้ศาสตร์ทางการพยาบาลในการดูแลสุขภาพทั้งในชุมชนและในสถานการศึกษา
 - (7) เป็นผู้สนับสนุนการพยาบาลและการศึกษาพยาบาลในเวทีการเมือง
 - (8) ตระหนักถึงสถาบัน สังคม เศรษฐกิจ และการเมืองที่ส่งผลต่อระบบการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาและการศึกษาทางการพยาบาล
 - (9) แสดงให้เห็นถึงแนวปฏิบัติทางการศึกษาพยาบาลที่สอดคล้องกับข้อกำหนดทางกฎหมายสำหรับวิชาชีพพยาบาลและการศึกษาทางการพยาบาล
 - (10) ส่งเสริมให้เกิดธรรมาภิบาลและการมีส่วนร่วมในโครงสร้างการบริหารของสถานศึกษา
 - (11) มีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ เช่น กิจกรรมทางการเงิน การดูแลฐานข้อมูล และบันทึกอื่น ๆ
 - (12) พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือและพันธมิตรเพื่อการสร้างชุมชนวิชาการทางการพยาบาล
 - (13) กำหนดเป้าหมายทางด้านวิชาการในบริบททางด้านวิชาชีพของตนเองที่สอดคล้องกับภารกิจของสถาบันและหลักสูตรการศึกษาทางการพยาบาล
 - (14) ส่งเสริมคุณค่าของการให้ความเคารพต่อผู้อื่น ความเป็นอันหนึ่งอันเดียว ความเป็นมืออาชีพ ความเอาใจใส่ เพื่อสร้างบรรยากาศขององค์การที่ส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนและอาจารย์พยาบาล
- 5) การพัฒนาบุคลิกส่วนบุคคลของอาจารย์พยาบาล ที่มุ่งเน้นในเรื่องของการพัฒนาตนเองในบทบาทของอาจารย์พยาบาลอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย 6 ตัวบ่งชี้ คือ
- (1) แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

(2) สรรหาโอกาสในการพัฒนาอาชีพของตนเองเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานตามบทบาทหน้าที่ของอาจารย์พยาบาล

(3) สามารถบริหารจัดการภาระงานในเรื่องของการเตรียมการสอนงานวิชาการ และการให้บริการทางการพยาบาลได้อย่างเหมาะสม

(4) ใช้ผลการประเมินจากตนเอง เพื่อนร่วมงาน ผู้เรียน และการประเมินผลจากผู้บริหารเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานในบทบาทของตน

(5) ใช้ความรู้ด้านกฎหมายและจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับอุดมศึกษาและการพยาบาลเป็นพื้นฐานสำหรับการออกแบบหลักสูตรการศึกษาและนำนโยบายไปปฏิบัติ รวมไปถึงระเบียบการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา คณาจารย์ และสภาพแวดล้อมทางการศึกษา

(6) เป็นผู้ที่ทำให้คำปรึกษาและการสนับสนุนเพื่อนร่วมงานภายในสถาบันการศึกษา

6) การวิจัยและการสร้างความรู้ใหม่ ที่เน้นในเรื่องของงานวิชาการซึ่งเป็นอีกหน้าที่หนึ่งที่สำคัญของการเป็นอาจารย์พยาบาล ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ คือ

(1) สามารถวิเคราะห์หลักฐานเชิงประจักษ์ที่มีคุณภาพมาปรับใช้ในกิจกรรมทางวิชาการที่สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ในทุกระดับ

(2) แสดงความสามารถในการสืบค้นและหาข้อเท็จจริงเชิงประจักษ์ในทุกกิจกรรมทางวิชาการ

(3) มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการในส่วนที่ตนมีความเชี่ยวชาญ

(4) แสดงให้เห็นถึงทักษะในการคิดเชิงวิพากษ์ การเขียนและการพัฒนาข้อโต้แย้ง

(5) แสดงให้เห็นถึงความซื่อสัตย์และคุณสมบัติอื่น ๆ ของการเป็นนักวิชาการ

7) การวิจัยและการสร้างความรู้ใหม่ (ต่อ) คือ การมุ่งเน้นในเรื่องของความเป็นมืออาชีพ (Professional practice) การมีจริยธรรมในการปฏิบัติงาน (Ethical practice) และการปฏิบัติตามกฎหมาย (Legal practice) ซึ่งประกอบด้วย 10 ตัวบ่งชี้ คือ

(1) การปฏิบัติงานในการเป็นผู้ให้การศึกษายพยาบาลในที่มีคุณภาพอย่างมืออาชีพ

(2) มีความพร้อมในการรับผิดชอบภาระงานที่เพิ่มขึ้นและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นบนพื้นฐานของการตัดสินใจอย่างมืออาชีพ และทำงานภายใต้ขอบเขตของแนวปฏิบัติ ระเบียบพระราชบัญญัติ และกฎหมาย

(3) ใช้หลักจริยธรรมและเหตุผลทางศีลธรรมประกอบการตัดสินใจ
ปัญหาด้านจริยธรรม

(4) แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการจัดการกับปัญหาด้าน
จริยธรรมและความท้าทายด้านสิทธิมนุษยชน

(5) แสดงให้เห็นถึงความซื่อตรงในวิชาชีพ ความมีคุณธรรม และ
จริยธรรม

(6) รักษาความลับและความปลอดภัยของข้อมูลด้านสุขภาพตาม
ระเบียบกฎหมาย และจรรยาบรรณวิชาชีพ

(7) มีความรู้ด้านกฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
พยาบาล

(8) วิเคราะห์และตีความกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการ
อบรมทางวิชาการ ที่เป็นประโยชน์ต่ออาจารย์และนักศึกษาพยาบาล

(9) สามารถตีความกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการศึกษาและ
การฝึกปฏิบัติทางการพยาบาล

(10) ตระหนักถึงข้อกำหนด จรรยาบรรณวิชาชีพ และการดำเนินการ
ตามกฎหมายเมื่อมีการละเมิดตามบทบาทหน้าที่ทางวิชาชีพ

2.1.15 ซัลมินเนน และคณะ (Salminen et al., 2013) ได้ทำการศึกษาสมรรถนะ
ของอาจารย์พยาบาลจากการรับรู้ส่วนตัว การรับรู้จากนักศึกษาพยาบาล และผู้บริหารการศึกษา โดย
ได้ปรับปรุงแบบประเมินคุณสมบัติที่จำเป็นของอาจารย์พยาบาล (A tool for evaluation of
requirements of nurse teacher) ซึ่งมีทั้งหมด 21 ตัวบ่งชี้ และนำมาจัดกลุ่มได้ทั้งหมด 5
องค์ประกอบ ดังนี้

1) การปฏิบัติการพยาบาล คือ อาจารย์พยาบาลจะต้องมีความรู้ทั้งใน
ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ มีทักษะในการปฏิบัติการพยาบาล และสามารถเชื่อมโยงความรู้ใน
ภาคทฤษฎีสู่การปฏิบัติได้ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

- (1) มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตน
- (2) มีมุมมองวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลในสายวิชาชีพพยาบาล
- (3) สนับสนุนส่งเสริมการเชื่อมโยงความรู้ทางภาคทฤษฎีสู่ภาคปฏิบัติ
- (4) มีการทำวิจัยและนำความรู้ทางวิชาการมาใช้

2) การจัดการเรียนรู้ คือ อาจารย์พยาบาลจะต้องมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และทัศนคติให้กับผู้เรียนได้ และสามารถสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในหลากหลายรูปแบบ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

- (1) ส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตกับผู้เรียน
- (2) ส่งเสริมผู้เรียนให้มีการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
- (3) แนะนำให้ผู้เรียนรู้จักการประเมินตนเอง
- (4) ส่งเสริมและพัฒนาทักษะทางด้านการตัดสินใจให้กับผู้เรียน

3) การประเมินผล คือ มีทักษะในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม มีความเป็นกลาง และสามารถให้ข้อมูลสะท้อนกลับที่เหมาะสมได้ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

- (1) มีการประเมินผลที่มีคุณภาพ
- (2) การให้ข้อมูลสะท้อนกลับ ข้อเสนอแนะอย่างสร้างสรรค์
- (3) มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองในการให้ข้อเสนอแนะ
- (4) ทบทวนและประเมินสมรรถนะของตนเองได้

4) บุคลิกลักษณะส่วนบุคคล คือ บุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย ทัศนคติที่พึงประสงค์ ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้

- (1) มีความพร้อมที่จะยอมรับความผิดพลาดของตนเอง
- (2) มีบุคลิกที่เป็นคนใจกว้าง
- (3) มีความยืดหยุ่น
- (4) มีวินัย

5) การสร้างสัมพันธภาพกับผู้เรียน คือ อาจารย์จะต้องมีความใส่ใจและมีทักษะในการสื่อสารเพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้เรียน ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

- (1) ปฏิบัติต่อผู้เรียนอย่างเท่าเทียมกัน
- (2) มีความซื่อสัตย์
- (3) สนับสนุนและให้กำลังใจกับผู้เรียน
- (4) มีความเคารพในการเป็นปัจเจกบุคคล
- (5) เอาใจใส่ผู้เรียนอย่างจริงจัง

2.2 การสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะอาจารย์พยาบาลตามแนวคิดของนักวิชาการไทย

2.2.1 ทินกร บัวชู, ประภาพร เมืองแก้ว, และกมลทิพย์ ใจมาคำ (2566) ได้ทำการศึกษาสมรรถนะอาจารย์พยาบาลไทยในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2566-2567) เป็นการวิจัยเชิง

อนาคตที่ใช้เทคนิคเดลฟาย จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้บริหารทางการแพทย์ อาจารย์พยาบาล และพยาบาลวิชาชีพ สรุปได้ว่า สมรรถนะอาจารย์พยาบาลไทยในทศวรรษหน้ามีองค์ประกอบทั้งหมด 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1) **ความรู้ความสามารถ** คือ อาจารย์พยาบาลควรมีความรู้และทักษะทางการแพทย์พยาบาลขั้นสูงในสาขาที่ตนเชี่ยวชาญ สามารถออกแบบหลักสูตรในการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในยุคดิจิทัล

- (1) มีความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการ
- (2) มีความรู้ด้านกฎหมายทางการแพทย์
- (3) มีทักษะการสอนข้ามวัฒนธรรม
- (4) มีดุลยภาพระหว่างความรู้กับทักษะการปฏิบัติการพยาบาล
- (5) มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในคลินิก
- (6) มีความสามารถในการประสานแหล่งฝึกและกลุ่มผู้ประกอบการ

ด้านคุณภาพในการจัดการฝึกปฏิบัติการทางการแพทย์

- (7) มีความรู้ในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสุขภาพ
- (8) มีความสามารถในการบูรณาการกับศาสตร์อื่น ๆ ที่ช่วยส่งเสริม

กิจกรรมการพยาบาลให้เกิดผลลัพธ์ทางสุขภาพที่ดีของผู้รับบริการ

- (9) มีความสามารถในการสังเคราะห์องค์ความรู้จากศาสตร์อื่น ๆ ที่

เกี่ยวข้องกับศาสตร์การพยาบาลเพื่อพัฒนาวิทยาการความรู้ทางการแพทย์วิชาการที่ทันสมัย

- (10) มีความสามารถในการใช้กระบวนการวิจัยเพื่อสร้างศาสตร์การ

พยาบาลใหม่แบบบูรณาการที่นำไปสู่การแก้ปัญหาแบบองค์รวม

- (11) มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศเชิงวิชาการ

- (12) มีความสามารถในการบริหารจัดการการศึกษาพยาบาล

- (13) มีความสามารถในการดึงศักยภาพของผู้เรียนให้สามารถคิด

วิเคราะห์แก้ไขปัญหาสุขภาพของผู้รับบริการได้

- (14) มีความสามารถในการออกแบบและพัฒนาระบบนิเวศการเรียนรู้

ด้วยดิจิทัล

- (15) มีความสามารถในการสร้างบทเรียนหรือเขียนสถานการณ์จำลอง

ในหอผู้ป่วยเฉพาะทางร่วมกับพยาบาลวิชาชีพเพื่อเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในภาคฝึกปฏิบัติการพยาบาล

- (16) มีความสามารถในการสร้างสภาพแวดล้อมของโลกแห่งความเป็น

จริงและเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อจัดการเรียนรู้ในโลกเสมือนจริง

2) ทักษะทางสังคม คือ การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีทักษะในการสื่อสาร สามารถทำงานร่วมกับสวิชาชีพ สามารถสร้างเครือข่ายในการพัฒนาวิชาชีพ รวมทั้งสามารถประสานงานขอความร่วมมือจากแหล่งฝึกได้ ประกอบไปด้วย 10 ตัวบ่งชี้ คือ

- (1) มีพฤติกรรมเชิงบวกในการแสดงออกทางโลกออนไลน์
- (2) เป็นแบบอย่างของการแสดงออกทางความคิดเชิงบวกในพื้นที่สาธารณะหรือสื่อสังคมออนไลน์
- (3) ลดอิทธิพลการครอบงำทางความคิดผู้เรียน กระตุ้นการคิดอย่างมีเหตุมีผล
- (4) ใช้คำพูดเชิงบวกในการนิเทศผู้เรียนเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างสร้างสรรค์
- (5) ทำให้ผู้เรียนเห็นภาพตัวเองจากมุมมองภายนอกที่หลากหลายรอบด้าน
- (6) แสดงออกถึงบทบาทสมมติและการเสมือนเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวผู้เรียน
- (7) มีสัมพันธภาพที่ดีได้รับการยอมรับจากพยาบาลวิชาชีพในแหล่งฝึกทั้งด้านความรู้และทักษะการปฏิบัติการพยาบาล
- (8) มีทักษะการทำงานเป็นทีม สนับสนุนซึ่งกันและกันในการพัฒนาวิชาชีพ
- (9) มีทักษะในการทำงานที่หลากหลาย
- (10) มีทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่นำไปสู่การพัฒนางานและวิชาชีพ

3) คุณลักษณะ คือ อาจารย์ต้องมีความสามารถในการรับรู้ ควบคุมและจัดการอารมณ์ของตนเองได้ รับรู้และตระหนักถึงความเป็นปัจเจกบุคคลของผู้เรียนในยุคดิจิทัล เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ประกอบด้วย 15 ตัวบ่งชี้ คือ

- (1) มีคุณธรรมจริยธรรม
- (2) รักสุขภาพ เป็นแบบอย่างที่ดีในการดูแลสุขภาพ
- (3) มีสุขภาพจิตดี มีทัศนคติในเชิงบวก
- (4) มีวิสัยทัศน์มองการณ์ไกลรอบด้านทั้งภาพกว้างของการจัดการศึกษาและเชิงลึกทางการศึกษาพยาบาล
- (5) รู้เท่าทันดิจิทัลและสื่อ
- (6) รู้เท่าทันต่อองค์ความรู้ที่ล้นไหล
- (7) มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ รู้เท่าทันอารมณ์ของตนเองและผู้เรียน

- (8) เข้าใจธรรมชาติของผู้เรียน
- (9) หมั่นรอบตัวผู้เรียนด้วยความเข้าใจ
- (10) เป็นกันเอง เข้าถึงง่าย
- (11) เป็นแบบอย่างในการดูแลผู้ป่วย
- (12) เป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อความคิดในการพัฒนานวัตกรรม
- (13) มีศาสตร์และศิลป์ในการสอนทางการพยาบาล
- (14) สามารถสร้างความสมดุลระหว่างงานกับชีวิตส่วนตัว
- (15) ติดตามสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและวิเคราะห์

ผลกระทบที่มีต่อการศึกษาพยาบาล

2.2.2 ทินกร บัวชู, จันทร์คม์ ภูติอริยวัฒน์, และวิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์ (2564)

ได้ศึกษาองค์ประกอบเชิงสำรวจของสมรรถนะอาจารย์พยาบาลสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาอาจารย์ให้มีขีดความสามารถสูงกว่าระดับมาตรฐาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบสมรรถนะอาจารย์พยาบาล ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้

1) ภาวะผู้นำทางวิชาชีพ คือ อาจารย์พยาบาลจะต้องมีความรู้ทางด้านภาวะผู้นำเป็นผู้นำในการกำหนดทิศทางขององค์การแบบเชิงรุก ส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงที่ได้เปรียบที่สามารถแข่งขันได้ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ออกแบบหลักสูตรที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะเทียบเคียงกับสถาบันการศึกษาชั้นนำอื่น ๆ ได้ ประกอบด้วย 15 ตัวบ่งชี้ คือ

(1) การนำการขับเคลื่อนองค์การ โดยมีความเข้าใจในความซับซ้อนของการเจริญเติบโตในประเด็นสุขภาพและกิจกรรมทางสุขภาพ

(2) การใช้กลยุทธ์นำการเปลี่ยนแปลงและประสบการณ์ในการพัฒนาความรู้และทักษะเชิงวิชาชีพ

(3) การเผยแพร่ศาสตร์ทางการพยาบาลให้เป็นที่ยอมรับของสังคม

(4) การพัฒนาเครือข่ายทางวิชาชีพด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ

(5) การบริหารการศึกษาพยาบาลโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือสนับสนุนการตัดสินใจ

(6) การให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้กำหนดนโยบายการจัดการศึกษาพยาบาล

(7) การสร้างองค์ความรู้ที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

(8) การวางแผนเชิงนโยบายด้านการจัดการศึกษาพยาบาล

(9) การเปิดขยายการศึกษาทางการพยาบาลทั้งด้านเฉพาะทางและในระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อผลิตผู้นำทางการพยาบาล

(10) การส่งเสริมการสร้างทฤษฎีการพยาบาล เพื่อช่วยพัฒนาองค์ความรู้
ให้มีหลักวิชาการและเหตุผลเชิงวิชาการ

(11) การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางวัฒนธรรม

(12) การแสดงออกถึงการพัฒนาวิชาชีพ สังคม และสร้างการเปลี่ยนแปลง
ทางการศึกษาพยาบาล

(13) การสร้างองค์ความรู้ที่สะท้อนถึงปรัชญาทางการพยาบาล

(14) การเป็นผู้นำทางคลินิก

(15) การใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายกำหนดทิศทางการศึกษาและการ
ปฏิบัติการพยาบาล

2) การวิจัยและนวัตกรรม คือ อาจารย์จะต้องมีความรู้ที่เป็นปัจจุบัน
ในด้านของการทำวิจัยและสามารถกำหนดทิศทางการวิจัยที่ตอบรับกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน
สามารถพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ สร้างเครือข่ายในการทำวิจัยและการเผยแพร่ ทั้งในระดับชาติและ
นานาชาติ ประกอบด้วย 13 ตัวบ่งชี้ คือ

(1) การพัฒนาองค์ความรู้จากการทำวิจัยในชั้นเรียน

(2) การทำวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่ทางการพยาบาล

(3) การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

(4) การใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(6) การนำทฤษฎีทางการพยาบาลไปประยุกต์ใช้หรือบูรณาการข้ามศาสตร์

(7) การประยุกต์ใช้ข้อมูลหลักฐานเชิงประจักษ์ในการปฏิบัติการพยาบาล

(8) การสืบค้นและวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของข้อมูลหลักฐานเชิง
ประจักษ์

(9) การพัฒนาองค์ความรู้ทางการพยาบาลให้ทันต่อแนวโน้มการ
เปลี่ยนแปลงของสังคมโลกที่มีผลกระทบต่อระบบสุขภาพ

(10) การสนับสนุนผู้นำทางการศึกษาพยาบาลให้มีบทบาทในระดับชาติ
หรือนานาชาติ

(11) การพัฒนาองค์ความรู้ที่ทันสมัยในการปฏิบัติการพยาบาล

(12) การเลือกใช้นวัตกรรมในการปฏิบัติการพยาบาลให้เกิดประโยชน์

(13) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศทางสุขภาพให้เป็นประโยชน์ต่อการ
ปฏิบัติการพยาบาล

3) การปรับตัวในยุคของความหลากหลายทางวัฒนธรรม อาจารย์จะต้องมีทัศนคติที่ดี มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของความแตกต่างของแต่ละบุคคล สามารถจัดการกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในบริบทของพหุวัฒนธรรม ประกอบด้วย 8 ตัวบ่งชี้ คือ

- (1) สามารถทำงานร่วมกับผู้ที่มีความเชื่อและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้
- (2) เรียนรู้ถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม
- (3) มีความไวต่อการแสดงออกทางวัฒนธรรมกับบุคคลอื่น
- (4) ปรับการทำงานให้ทันต่อสภาพการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลก
- (5) แสดงออกถึงการปรับตัวต่อเหตุการณ์การเปลี่ยนแปลงทางด้าน

ระบบสุขภาพ

- (6) เลือกกิจกรรมการพยาบาลที่สอดคล้องกับวิถีและวัฒนธรรมของ

ผู้เรียนและผู้รับบริการ

- (7) แสดงออกถึงการยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง

- (8) สามารถดูแลผู้ป่วยแบบทางเลือกหรือแบบผสมผสาน

4) การปฏิบัติงานทางคลินิก อาจารย์จะต้องมีความรู้ที่ลึกซึ้ง มีความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติการพยาบาลทางคลินิก และสามารถออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีสภาพแวดล้อมเชิงบวก ประกอบด้วย 7 ตัวบ่งชี้ คือ

- (1) สามารถวางแผนรูปแบบการสอนภาคปฏิบัติการพยาบาลในคลินิกที่

หลากหลาย

- (2) ส่งเสริมการวางแผนการสอนในคลินิกที่ส่งเสริมความคิดใหม่และ

สร้างสรรค์

- (3) ปฏิบัติการพยาบาลทางคลินิกอย่างมืออาชีพ

- (4) แสดงออกถึงการเป็นอาจารย์พยาบาลที่ดีในด้านการปฏิบัติการ

พยาบาล

- (5) ใช้สถานการณ์บนคลินิกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

- (6) ใช้สถานการณ์บนคลินิกให้ผู้เรียนเกิดการสร้างองค์ความรู้ด้วย

ตนเอง

- (7) จัดสภาพแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้เชิงบวกในคลินิก

5) จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ คือ อาจารย์พยาบาลจะต้องแสดงให้เห็นถึงการมีจรรยาบรรณในวิชาชีพครู นักวิชาการ และพยาบาล สามารถคิดวิเคราะห์และตัดสินใจบนพื้นฐานของความถูกต้องสอดคล้องตามจรรยาบรรณวิชาชีพ ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ คือ

(1) พัฒนาและดำรงไว้ซึ่งความเป็นวิชาชีพ มีความประพฤติที่ดีไม่ขัดต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ

(2) วิเคราะห์และตัดสินใจบนพื้นฐานของคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ

(3) ไม่คัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

(4) แสดงออกถึงการเป็นแบบอย่างที่ดีเหมาะสมตามบทบาทของวิชาชีพ

(5) แสดงออกถึงการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ

6) การจัดการเรียนรู้ คือ อาจารย์จะต้องมีการจัดการเรียนรู้ที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ซึ่งควรเป็นการนำเทคโนโลยีและสื่อการสอนที่ทันสมัยมาใช้ในการกระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่ทันสมัยและน่าสนใจ รวมไปถึงการเลือกใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ในแต่ละด้าน ซึ่งสมรรถนะนี้ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ คือ

(1) การสร้างกิจกรรมและโอกาสในการเรียนรู้ที่หลากหลาย

(2) การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

(3) การอำนวยความสะดวกในการจัดประสบการณ์ทางการศึกษา

(4) การใช้เทคนิควิธีการสอนและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาที่หลากหลาย

(5) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลายสอดคล้องกับสภาพจริง

7) การพัฒนาหลักสูตรและรู้เท่าทันเทคโนโลยีดิจิทัล อาจารย์จะต้องสามารถออกแบบหลักสูตรให้มีความทันสมัย ได้รับการรับรองประกันคุณภาพในระดับอาเซียน มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีมาปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ คือ

(1) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ไม่เป็นการละเมิดสิทธิของผู้ร่วมงานหรือผู้รับบริการ

(2) การนำหลักสูตรไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพตามบริบทของสถานศึกษา

(3) การแสดงออกถึงความรู้ความเข้าใจในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร

(4) การรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลสมัยใหม่

(5) การพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับแนวโน้มสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

ในปัจจุบัน

8) การทำงานเป็นทีม อาจารย์จะต้องมีทักษะในการสื่อสารซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการประสานงานและทำงานร่วมกับสาขาวิชาชีพอื่น และสร้างเครือข่ายในการดูแลสุขภาพที่เข้มแข็ง ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้ คือ

- (1) เป็นตัวกลางในการประสานระหว่างทีมสหวิชาชีพกับผู้ป่วย
- (2) สามารถทำงานร่วมกับทีมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม
- (3) สามารถทำงานเป็นทีมร่วมกับฝ่ายการศึกษาในแหล่งฝึกปฏิบัติ

การพยาบาล

- (4) การเปิดรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างของทีมสหวิชาชีพ

2.2.3 ทินกร บัวชู, ณัทกวี ศิริรัตน์, และประภาพร เมืองแก้ว (2563) ได้ทำการศึกษาอนาคตภาพของการจัดการศึกษาของหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย ในช่วง ค.ศ. 2020-2029 โดยเทคนิคเดลฟายและได้รวบรวมข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้บริหารและพยาบาลที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอน ซึ่งได้ระบุมุมมองของอาจารย์ประจำไว้มีทั้งหมด 6 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) **สมรรถนะส่วนบุคคล** คือ การเข้าใจความแตกต่างของความเป็นปัจเจกบุคคลในผู้เรียนยุคใหม่ การมีภาพลักษณ์ที่ดี
- 2) **สมรรถนะด้านวิชาชีพครู** มีทักษะในการจัดรูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องในแต่ละรายวิชา ออกแบบรูปแบบการสอนอย่างสร้างสรรค์และเน้นให้สะท้อนถึงปรัชญาทางการพยาบาล
- 3) **สมรรถนะด้านวิชาชีพพยาบาล** มีความเชี่ยวชาญ ในการปฏิบัติทางคลินิก สามารถถ่ายทอด ความรู้และประสบการณ์ ให้กับผู้เรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
- 4) **สมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการสร้างนวัตกรรม** สามารถปรับตัวและก้าวทันกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาในโลกของยุคดิจิทัล
- 5) **สมรรถนะด้านการวิจัยและการพัฒนาผลงานทางวิชาการ** มีความสามารถในการผลิตผลงานทางวิชาการ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการทางสุขภาพและการพัฒนาสุขภาพของชุมชน
- 6) **สมรรถนะด้านพัฒนาพื้นที่ชุมชนท้องถิ่น** สามารถนำหลักฐานเชิงประจักษ์มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนากระบวนการให้บริการที่มุ่งเน้นการแก้ปัญหาของชุมชนท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.4 บุญส่ง สุประดิษฐ์ (2562) ได้ทำการศึกษาการปฏิบัติงานของอาจารย์พยาบาล สังกัดสถาบันการศึกษาของรัฐซึ่งปฏิบัติงานสอนในภาคทฤษฎี ภาคทดลองและภาคปฏิบัติใน ปี พ.ศ. 2560 และได้อธิบายสมรรถนะอาจารย์พยาบาล ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ดังนี้

1) *การสอนและการออกแบบการเรียนการสอน* ซึ่งอาจารย์จะต้องมีความสามารถในการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ รวมไปถึงการวัดและการประเมินผลให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายการเรียนรู้ มีทักษะในการสอนและถ่ายทอดความรู้

2) *การวัดและประเมินผล* อาจารย์ต้องมีกลยุทธ์ในการวัดและประเมินผล ผู้เรียนที่หลากหลายวิธีมีความเหมาะสม และนำผลลัพธ์ที่ได้ไปพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3) *การสอนภาคปฏิบัติ* อาจารย์ต้องมีความเชี่ยวชาญในภาคการปฏิบัติการพยาบาลในสาขาของตนเอง สามารถเชื่อมโยงความรู้ทางทฤษฎีไปสู่ภาคปฏิบัติและปฏิบัติงานภายใต้กฎหมายและจรรยาบรรณวิชาชีพ รวมไปถึงการสอนให้ผู้เรียนมีบุคลิกภาพเชิงวิชาชีพ การให้คำปรึกษาแนะแนวทางการใช้ชีวิต

4) *การพัฒนาองค์ความรู้* คือ อาจารย์ต้องมีความเป็นนักวิชาการ สามารถผลิตผลงานวิจัย เขียนงานวิชาการ และมีการตีพิมพ์เผยแพร่

5) *การประสานงาน* อาจารย์จะต้องมีพื้นฐานทักษะที่ดีในการสื่อสารทั้งกับผู้เรียน ทีมผู้สอน และเจ้าหน้าที่ในแหล่งฝึก

6) *จรรยาบรรณวิชาชีพ* คือ อาจารย์ต้องการปฏิบัติงานบนพื้นฐานของจรรยาบรรณวิชาชีพครูและพยาบาล และต้องคำนึงถึงความปลอดภัยและเคารพในความแตกต่างของผู้รับบริการ

7) *การรักษาวัฒนธรรม* การคงไว้ซึ่งการปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีตามครรลองครองธรรม สนับสนุนการเผยแพร่วัฒนธรรม การมีมารยาทอันดีงาม มีเมตตาจิต เอาใจใส่ และปรารถนาดีต่อผู้เรียน สามารถส่งผ่านความรู้ สอนการปรับทัศนคติ และสอนทักษะการปฏิบัติการพยาบาลให้กับผู้เรียน เป็นต้นแบบที่ดีในการดูแลอย่างเอื้ออาทรและการรักษาศักดิ์ศรีความเป็นพยาบาลวิชาชีพ

2.2.5 ศุภกรใจ เจริญสุข, ทองสวย สีทานนท์, กมลรัตน์ เทอร์เนอร์, ศุภาพิชญ์ โฟนโบร์แมนน์, และกฤษดา แสงดี (2562) ได้ศึกษาสมรรถนะที่จำเป็นของอาจารย์พยาบาลในการผลิตบัณฑิตพยาบาลที่ตอบสนองต่อความต้องการของสังคมในอนาคต โดยการทำวิจัยแบบสัมภาษณ์ กึ่งโครงสร้าง ที่สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสนทนากลุ่มกับผู้ที่มีส่วนได้เสียทั้งในส่วนของกลุ่มนักศึกษาพยาบาล กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มผู้ใช้บัณฑิต แล้วนำข้อมูลไปสังเคราะห์กรอบสมรรถนะอาจารย์พยาบาลได้ทั้งหมด 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1) *สมรรถนะทางการพยาบาล (Nursing competencies)* คือ อาจารย์พยาบาล ควรมีความรู้ที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ของการพยาบาล รวมไปถึงศาสตร์อื่น ๆ อย่างลึกซึ้ง และสามารถนำความรู้ที่มีไปใช้ในการปฏิบัติงานการพยาบาลอย่างครอบคลุมบนพื้นฐานของความปลอดภัยและให้ความสำคัญกับผู้รับบริการเป็นศูนย์กลาง มีความเคารพในความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมและความเป็นปัจเจกบุคคล

2) *สมรรถนะด้านการสอน (Pedagogy competencies)* คือ สมรรถนะของอาจารย์ ในฐานะครู ซึ่งได้แก่ การจัดการหลักสูตร การออกแบบกลยุทธ์การสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การใช้สื่อและเทคโนโลยีในการสอน การประเมินคุณภาพการศึกษา และการเพิ่มพูนการเรียนรู้ของผู้เรียน

3) *สมรรถนะในการพัฒนาคุณลักษณะส่วนตัว (Personal development competencies)* ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบย่อย คือ 1) ทักษะการสื่อสาร 2) ความคิดสร้างสรรค์ 3) การคิดเชิงวิพากษ์ 4) ความเป็นผู้นำ 5) การทำงานเป็นทีม 6) การเรียนรู้ตลอดชีวิต 7) การเป็นตัวอย่างต้นแบบที่ดี และ 8) ความเป็นพลเมืองไทย

4) *สมรรถนะด้านคุณธรรมจริยธรรม (Ethical and moral competencies)* ประกอบด้วย 5 สมรรถนะย่อย ได้แก่ 1) จรรยาบรรณพยาบาล 2) จรรยาบรรณครู 3) การดูแลเอาใจใส่ผู้อื่น 4) คุณธรรม 5) ค่านิยมวิชาชีพ สมรรถนะนี้เป็นพื้นฐานของวิชาชีพการพยาบาลและการจัดการเรียนรู้

5) *สมรรถนะด้านการวิจัยและการบริการวิชาการ (Research in academic services competencies)* ประกอบด้วย 2 สมรรถนะย่อย คือ 1) สมรรถนะด้านการวิจัยและบริการวิชาการ สมรรถนะนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจในฐานะอาจารย์พยาบาลในสถาบันการศึกษา การวิจัยเป็นสมรรถนะหลักของอาจารย์พยาบาล 2) การทำวิจัยและการให้บริการวิชาการเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการประเมินคุณภาพในประเทศไทยที่สภาการพยาบาลและผดุงครรภ์ และสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษากำหนด

2.2.6 กมลรัตน์ เทอร์เนอร์ และคณะ (2562) ได้ทำการศึกษาสมรรถนะของอาจารย์พยาบาลและปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในบริบทของสถาบันการศึกษาวิชาชีพพยาบาลของประเทศไทย ซึ่งได้ทำการศึกษาองค์ประกอบสมรรถนะทั้งหมด 5 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) *สมรรถนะด้านการพยาบาล* ประกอบไปด้วย 12 ตัวบ่งชี้ คือ
 - (1) *ประยุกต์ใช้ความรู้ทางการพยาบาลและศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง*
 - (2) *แสดงความสามารถในการให้คำปรึกษา*

ผู้รับบริการ

(3) สามารถปรับเปลี่ยนการพยาบาลให้เหมาะสมกับสถานการณ์หรือ

(4) ความสามารถในการให้สุขศึกษาเพื่อเพิ่มศักยภาพของบุคคล

ครอบครัว และชุมชนในการดูแลตนเอง

(5) สามารถนำกระบวนการพยาบาลไปใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลได้

(6) ให้การพยาบาลโดยคำนึงถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรม

(7) แสดงความสามารถในการส่งเสริมสุขภาพเพื่อเพิ่มศักยภาพของ

บุคคล ครอบครัว และชุมชนในการดูแลตนเอง

(8) แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการเสริมสร้างพลังให้กับปัจเจกบุคคล

ครอบครัว และชุมชนในการดูแลตนเอง

(9) แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการฟื้นฟูสมรรถภาพของบุคคล

ครอบครัว และชุมชนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต

(10) สามารถรักษาพยาบาลเบื้องต้นได้

(11) สามารถนำทฤษฎีทางการพยาบาลไปใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลได้

(12) แสดงความสามารถในการช่วยฟื้นคืนชีพ

2) สมรรถนะด้านการวิจัยและการบริการทางวิชาการ ประกอบไปด้วย 7

ตัวบ่งชี้ คือ

(1) แสดงความเป็นไทย

(2) นำความรู้ที่เกี่ยวข้องไปใช้ในการสอนและปฏิบัติการพยาบาล

(3) การมีส่วนร่วมในการทำงานในองค์การวิชาชีพ

(4) ประยุกต์ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการจัดการเรียนรู้และการปฏิบัติ

การพยาบาล

(5) ให้บริการวิชาการแก่สังคม

(6) เป็นแบบอย่างในการอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทย

(7) ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้และปรับปรุงคุณภาพของงาน

3) สมรรถนะด้านคุณธรรมและจริยธรรม ประกอบไปด้วย 9 ตัวบ่งชี้ คือ

(1) การยึดมั่นในการสอนตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

(2) มีความรับผิดชอบ

(3) ตระหนักถึงสิทธิของผู้ป่วย

(4) การปฏิบัติตนตามหลักจริยธรรมและข้อบังคับทางการพยาบาล

(5) ปฏิบัติต่อผู้เรียนและผู้รับบริการอย่างมีมนุษยธรรม

- (6) แสดงให้เห็นถึงความกระตือรือร้นในการสอน
 - (7) เป็นแบบอย่างด้านจริยธรรมและการคุ้มครองสิทธิผู้ป่วย
 - (8) ส่งเสริมการพัฒนาตนเองของผู้เรียน
 - (9) สามารถให้คำปรึกษากับผู้เรียนและผู้รับบริการได้
- 4) สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 13 ตัวบ่งชี้ คือ
- (1) มีความรู้อย่างลึกซึ้งในด้านที่ตนเองเชี่ยวชาญ
 - (2) ให้ความช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก และคำแนะนำแก่ผู้เรียน
 - (3) การพัฒนาวิชาชีพในสาขาการพยาบาลและการสอน
 - (4) ออกแบบแผนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน
 - (5) มีการประเมินผู้เรียนที่เหมาะสม
 - (6) ออกแบบหลักสูตรและวางแผนกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - (7) ให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนรู้
 - (8) ใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน
 - (9) จัดเตรียมหรือพัฒนาสื่อการสอนให้เหมาะสม
 - (10) สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เชิงบวก
 - (11) มีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพและยกระดับคุณภาพสำหรับการ
- ประกอบวิชาชีพ
- (12) ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในกระบวนการ
- เรียนการสอน
- (13) บูรณาการความรู้ การวิจัย และกิจกรรมทางวิชาชีพเข้ากับการสอน
- เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน
- 5) สมรรถนะด้านการพัฒนาบุคลิกลักษณะส่วนตัว ประกอบด้วย 14
- ตัวบ่งชี้ คือ
- (1) มีความรับผิดชอบในบทบาทการสอนและการกำกับดูแลทางคลินิก
 - (2) มีความใจกว้างตอบสนองต่อมุมมองใหม่และหลากหลาย
 - (3) มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนร่วมงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง
 - (4) แสวงหาความรู้ใหม่เพื่อการสอนและพัฒนาตนเอง
 - (5) เป็นแบบอย่างที่ดีในการพัฒนาตนเองให้กับผู้เรียนและเพื่อนร่วมงาน
 - (6) สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในบริบทที่เป็นทางการและไม่เป็น
- ทางการ
- (7) การคิดอย่างเป็นระบบ

- (8) เป็นแบบอย่างที่ดีในการทำงานเป็นทีม
- (9) มีความเป็นผู้นำ
- (10) มีความคิดสร้างสรรค์
- (11) สร้างสรรค์แนวคิดใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ
- (12) สามารถให้คำปรึกษาผู้เรียนและเพื่อนร่วมงานได้
- (13) สามารถสร้างความร่วมมือและการประสานงานได้
- (14) สามารถบริหารเวลาได้ดี

ข้อมูลจากการสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะอาจารย์พยาบาล สามารถสรุปได้ ดังตารางที่ 2.1

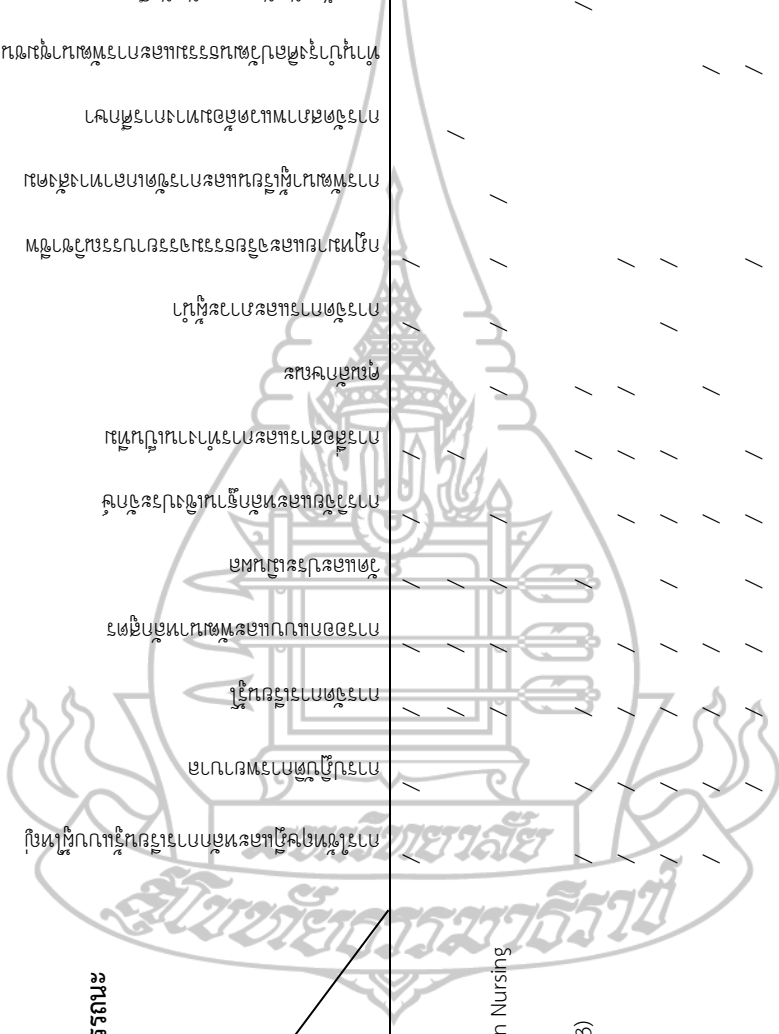

ตารางที่ 2.1 การสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย

สมรรถนะ	ชื่อผู้วิจัย
๒.๓.๑๐.๑๖ มุ่งเน้นการดูแลผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงสูง	1. อลอนโซ่ และคณะ (Alonso et al., 2023)
๒.๓.๑๐.๑๗ ปฏิบัติการพยาบาล	2. ซิดู และคณะ (Sidhu et al., 2023)
๒.๓.๑๐.๑๘ การดูแลผู้ป่วยที่มีภาวะฉุกเฉิน	3. กาว และรูเยน (Gcawu & Rooyen, 2022)
๒.๓.๑๐.๑๙ การดูแลผู้ป่วยที่มีภาวะฉุกเฉิน	4. เย่ และคณะ (Ye et al., 2022)
๒.๓.๑๐.๒๐ การดูแลผู้ป่วยที่มีภาวะฉุกเฉิน	5. ปาร์ค และคณะ (Park et al., 2022)
๒.๓.๑๐.๒๑ การดูแลผู้ป่วยที่มีภาวะฉุกเฉิน	6. เบร์นวานด์ และคณะ (Beiranvand et al., 2021)
๒.๓.๑๐.๒๒ การดูแลผู้ป่วยที่มีภาวะฉุกเฉิน	7. คริสเตนเซน และซิมมอนส์ (Christensen & Simmons, 2020)
๒.๓.๑๐.๒๓ การดูแลผู้ป่วยที่มีภาวะฉุกเฉิน	8. ซาโตะ และคณะ (Satoh et al., 2020)
๒.๓.๑๐.๒๔ การดูแลผู้ป่วยที่มีภาวะฉุกเฉิน	9. เซลเลนบอร์กเกอร์ (Shellenbarger, 2019)
๒.๓.๑๐.๒๕ การดูแลผู้ป่วยที่มีภาวะฉุกเฉิน	10. มหาวิทยาลัยวิกตอเรีย (The University of Victoria, 2017)
๒.๓.๑๐.๒๖ การดูแลผู้ป่วยที่มีภาวะฉุกเฉิน	11. ซลาตานิวิช และคณะ (Zlatanovic et al., 2017)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	รวม	
12. องค์การอนามัยโลก (WHO, 2016)	/																						
13. ทูซาซอน (Tuzazon, 2016)		/																					
14. สภาการพยาบาลแอฟริกาใต้ (South African Nursing Council, 2014)			/																				
15. ซัลมิเนน และคณะ (Salminen et al., 2013)																							
16. ทินกร บัวชู และคณะ (2566)																							
17. ทินกร บัวชู และคณะ (2564)																							
18. ทินกร บัวชู และคณะ (2563)																							
19. บุญส่ง สุประสิทธิ์ (2562)																							
20. ศุภกรใจ เจริญสุข และคณะ (2562)																							
21. กมลรัตน์ เทอร์เนอร์ และคณะ (2562)																							
รวม																							

สมรรถนะ

ชื่อผู้วิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย จากการสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะอาจารย์พยาบาล โดยผู้วิจัยใช้ความถี่ที่มากกว่า 10 ขึ้นไป และจากการสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะอาจารย์พยาบาล พบว่า สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ และสมรรถนะความเป็นมืออาชีพ นักวิชาการส่วนใหญ่ได้รวมเป็นสมรรถนะในการพัฒนาหลักสูตร และการนำไปใช้ และสมรรถนะทางกฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ ดังนั้นในการสังเคราะห์ องค์ประกอบสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในครั้งนี้ พบว่า สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษา เอกชนไทย ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ 2) การพัฒนาหลักสูตรและการนำไปใช้ 3) การปฏิบัติการพยาบาล 4) การวิจัยและหลักฐานเชิง ประจักษ์ 5) การสื่อสาร การประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์การ 6) กฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ 7) การติดตามและประเมินผล และ 8) การบริหารจัดการและภาวะ ผู้นำ ซึ่งสอดคล้องตามแนวคิดขององค์การอนามัยโลก (WHO, 2016) หลังจากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูล ดังกล่าวมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) เพื่อตรวจสอบว่ามีความ สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะ อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยต่อไป

3. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

เนื่องด้วยงานวิจัยนี้ได้ใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ผู้วิจัยจึงขอเสนอ เฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมรายละเอียด ดังนี้

3.1 ความหมายของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

งานวิจัยในครั้งนี้ เลือกใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อใช้ในการ ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย ที่ได้ จากการทบทวนวรรณกรรมและสังเคราะห์องค์ประกอบว่า มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมความหมายของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันไว้ มีรายละเอียด ดังนี้

วิทเทเกอร์ และชูแมคเกอร์ (Whittaker & Schumacker, 2022) อธิบายว่า การวิเคราะห์ ปัจจัยเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) เป็นการใช้อยู่สูงเพื่อยืนยันหรือทดสอบว่า โครงสร้างปัจจัยที่คาดการณ์ไว้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจหรือทฤษฎี มีความเหมาะสม

กับข้อมูลหรือไม่ และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันต้องมีการกำหนดล่วงหน้าของโครงสร้างปัจจัยและตัวแปรที่เชื่อมโยงกัน รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยและตัวแปร

แฮร์, แบล็ค, บาบีน, และแอนเดอร์สัน (Hair, Black, Babin, & Anderson, 2019) ได้อธิบายว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) เป็นวิธีการที่ใช้ในการทดสอบว่า โครงสร้างของปัจจัยที่เสนอไว้นั้น เหมาะสมกับข้อมูลที่มีอยู่หรือไม่ โดยการเปรียบเทียบโมเดลที่เสนอด้วยทฤษฎีเพื่อยืนยันว่าโมเดลที่ตั้งไว้ถูกต้องตามข้อสมมติฐานหรือไม่ การวิเคราะห์นี้มักจะใช้ในการตรวจสอบโครงสร้างปัจจัยที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจหรือจากทฤษฎีที่มีอยู่ เพื่อให้แน่ใจว่าโมเดลที่เสนอมีความสอดคล้องกับข้อมูลจริงและสามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรได้อย่างถูกต้อง

กัลยา วานิชย์บัญชา (2562) ได้อธิบายว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) เป็นสถิติที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์โมเดลที่อยู่บนพื้นฐานทางทฤษฎีที่มีหลักฐานอย่างชัดเจน เป็นเทคนิคทางสถิติที่ใช้ตรวจสอบยืนยันองค์ประกอบและตรวจสอบความเที่ยงของโมเดลทางทฤษฎี

ธีรดา ภิญญ (2561) ได้อธิบายว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) เป็นเทคนิคที่ใช้ทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับโครงสร้างขององค์ประกอบว่า ตัวแปรแต่ละตัวควรประกอบไปด้วยตัวแปรสังเกตได้อะไรบ้าง และตัวแปรแต่ละตัวมีค่าน้ำหนักความสัมพันธ์มากน้อยเพียงใด ตรงกับสมมติฐานหรือไม่

สรูป การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) เป็นวิธีการที่ใช้ในการทดสอบว่าโครงสร้างของปัจจัยที่คาดการณ์ไว้มีความสอดคล้องกับหลักฐานเชิงประจักษ์หรือไม่ โดยการเปรียบเทียบโมเดลที่เสนอด้วยทฤษฎีเพื่อยืนยันว่าโมเดลที่ตั้งไว้ถูกต้องตามข้อสมมติฐานหรือไม่ การวิเคราะห์นี้มักจะใช้ในการตรวจสอบโครงสร้างปัจจัยที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ หรือจากทฤษฎีที่มีอยู่ เพื่อยืนยันและตรวจสอบความเที่ยงของโมเดลทางทฤษฎี

3.2 วัตถุประสงค์ของการนำสถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมาใช้

จากการศึกษาวรรณกรรม นักวิชาการได้ให้วัตถุประสงค์ในการนำสถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมาใช้ มีรายละเอียด ดังนี้

จารุพร ตั้งพัฒนกิจ และปานิก เสนาฤทธิ์ไกร (2565) ได้อธิบายวัตถุประสงค์ของการนำสถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมาใช้ว่า เพื่อเป็นการยืนยันความตรงเชิงโครงสร้างและทดสอบทฤษฎีหรือตัวชี้วัดเดิม เพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของตัวแปร ลดความคลาดเคลื่อน

ยูทธ ไกยวรรณ (2563) ได้อธิบายวัตถุประสงค์การใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันว่า เพื่อทดสอบองค์ประกอบของโมเดลว่ามีความตรงกับทฤษฎีที่ทำการศึกษาหรือไม่

กัลยา วานิชย์บัญชา (2561) ได้อธิบายวัตถุประสงค์ของการใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันว่า เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรและตรวจสอบหรือยืนยันความสัมพันธ์ของโมเดลโครงสร้างว่ามีความสอดคล้องกับหลักฐานเชิงประจักษ์หรือไม่

ธีรดา ภิญโญ (2561) ได้อธิบายวัตถุประสงค์ของการนำสถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมาใช้ว่า เพื่อที่จะสามารถอธิบายความสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างตัวแปรทั้งหมดได้

ชัยวิชิต เขียรชนะ (2558) ได้อธิบายวัตถุประสงค์ของการนำสถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมาใช้ไว้ว่า เพื่อพิสูจน์ตรวจสอบยืนยันทฤษฎีหรือทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับโครงสร้างของข้อมูลหรือตัวแปร

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการนำสถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันมาใช้นั้น ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างของตัวแปร และประเมินความสอดคล้องของโมเดลกับทฤษฎีหรือสมมติฐาน

3.3 ข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

เมื่อต้องการใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ผู้วิจัยจำเป็นต้องคำนึงถึงข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบ ดังนี้

3.3.1 การตรวจสอบความเหมาะสมและความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยใช้สถิติ KMO (Kaiser-meyer-olkin) และ Bartlett's test of sphericity ซึ่งเป็นการตรวจสอบความเหมาะสมของข้อมูลและความสัมพันธ์ของตัวแปรที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบ คือ ค่า KMO ต้องมากกว่า .50 และค่า Bartlett's test of sphericity ต้อง Sig. จึงจะสามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ (Whittaker & Schumacker, 2022)

3.3.2 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ควรมีขนาดใหญ่และมีมากกว่าจำนวนตัวแปร จากการทบทวนวรรณกรรม นักวิชาการจะมีความเห็นที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งตามแนวคิดทั่ว ๆ ไปแล้ว การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันควรมีขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยอย่างน้อย 5-20 เท่าของจำนวนตัวแปรสังเกตได้ หรือควรมีขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยมากกว่า 200 คนขึ้นไป (Hair et al., 2019)

3.3.3 การทดสอบการแจกแจงของข้อมูลเป็นแบบปกติหรือไม่ ทดสอบโดยความเบ้และความโด่ง ในกรณีนี้ถ้าข้อมูลไม่เป็นการแจกแจงแบบปกติก็สามารถดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปได้ ถ้าหากมีกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 200 คนขึ้นไป (Hair et al., 2019) แต่ถ้าตัวแปรบางตัว

มีการแจกแจงเบ้ค่อนข้างมาก และมีค่าต่ำสุดและสูงสุดผิดปกติ ผลลัพธ์ที่ได้อาจจะไม่ถูกต้อง (ธีรดา ภิญโญ, 2561)

3.3.4 ตัวแปรที่คัดเลือกมาวิเคราะห์ประกอบจะต้องเป็นตัวแปรที่มีค่าต่อเนื่อง
คือ เป็นตัวแปรอันตรภาคชั้น (Interval scale) หรืออัตราส่วน (Ratio scale) (ธีรดา ภิญโญ, 2561)

3.4 ประโยชน์ของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

จากการศึกษาเอกสารงานที่เกี่ยวข้อง พบว่านักวิชาการมีความเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งผู้วิจัยสรุปรวบรวมไว้ ดังนี้

3.4.1 ช่วยในการตรวจสอบหรือยืนยันโครงสร้างความสัมพันธ์ของตัวแปร
สังเกตได้ว่า เป็นไปตามทฤษฎีที่นักวิชาการได้คาดไว้หรือไม่

3.4.2 ช่วยจัดลำดับความสำคัญขององค์ประกอบ ได้ว่าองค์ประกอบใดมีความสำคัญมากกว่ากัน

3.5 ขั้นตอนในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

เนื่องจากงานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อใช้ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างขององค์ประกอบสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 กำหนดโครงสร้างขององค์ประกอบ จากการทบทวนวรรณกรรมและการสังเคราะห์องค์ประกอบ

3.5.2 กำหนดตัวแปรแฝงและตัวแปรสังเกตได้

3.5.3 พัฒนาเครื่องมือวัดตัวแปรสังเกตได้พร้อมทั้งหาคุณภาพเครื่องมือ

3.5.4 เก็บรวบรวมข้อมูล

3.5.5 การวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียด ดังนี้

1) โดยเริ่มจากการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น มีขั้นตอนดังนี้
(1) ตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูลว่ามีการแจกแจงแบบปกติหรือไม่ โดยทดสอบความเบ้และความโด่ง

(2) การตรวจสอบความเหมาะสมและความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยใช้สถิติ KMO (Kaiser-meyer-olkin) และ Bartlett's test of sphericity ค่า KMO มากกว่า .50 แสดงว่าข้อมูลมีความเหมาะสม และค่า Bartlett's test of sphericity คือ Sig. แสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันเพียงพอที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบได้

2) ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ด้วยโปรแกรม AMOS เพื่อศึกษาภาพรวมของโมเดลว่าสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เพียงใด ผู้วิจัยจึงใช้ค่าสถิติที่จะตรวจสอบ ดังนี้

(1) ค่าสถิติไค-สแควร์ เป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานทางสถิติว่า ฟังก์ชันความสอดคล้องมีค่าเป็นศูนย์ ถ้าค่าสถิติไค-สแควร์มีค่าต่ำมากหรือยิ่งเข้าใกล้ศูนย์มากเท่าไร แสดงว่าข้อมูลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

(2) ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of fit index: GFI) ซึ่งเป็นอัตราส่วนของผลต่างระหว่างฟังก์ชันความสอดคล้องจากโมเดลก่อนและหลังปรับโมเดลกับฟังก์ชัน ความสอดคล้องก่อนปรับโมเดล ค่า GFI มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 หากมีค่าสูงกว่า .90 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

(3) ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องที่ปรับแล้ว (Adjusted goodness of fit index: AGFI) ซึ่งนำ GFI มาปรับแก้และคำนึงถึงขนาดของตัวแปรและกลุ่มตัวอย่าง ค่าที่ใช้ เช่นเดียวกับ GFI และ AGFI มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 หากมีค่าสูงกว่า .90 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

(4) ค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน (Root mean square error of approximation: RMSEA) เป็นค่าที่บ่งบอกถึงความไม่สอดคล้องของโมเดลที่สร้างขึ้นกับเมทริกซ์ของความแปรปรวนร่วมของประชากร ค่าที่ใช้ได้ และถือว่าโมเดลที่สร้างขึ้นสอดคล้อง คือ ค่าเข้าใกล้ 0 (Whittaker & Schumacker, 2022)

3) **ทำการปรับโมเดล (Model adjustment)** โดยการตรวจสอบผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ว่ามีความสมเหตุสมผลหรือไม่ มีค่าใดแปลกเกินความเป็นจริงหรือไม่ และพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงพหุคูณกำลังสอง (Squared multiple correlation) ให้มีความเหมาะสม รวมทั้งพิจารณาค่าความสอดคล้องรวม (Overall fit) ของโมเดลว่าโดยภาพรวมแล้วโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เพียงใด

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปาร์ค และคณะ (Park et al., 2022) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบวัดสมรรถนะหลักสำหรับนักศึกษาอาจารย์พยาบาลคลินิก การวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อพัฒนาแบบวัดสมรรถนะหลักสำหรับนักศึกษาหลักสูตรอาจารย์พยาบาล โดยเทคนิคเดลฟาย ทำการเก็บข้อมูลกับนักศึกษาหลักสูตรอาจารย์พยาบาลคลินิก 242 คน ในประเทศเกาหลีใต้ ผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะอาจารย์พยาบาลคลินิกมีองค์ประกอบ 35 ตัวบ่งชี้ ที่สามารถจัดแบ่งออกได้เป็น 5 ด้าน ซึ่งรวมกันอธิบายได้ร้อยละ 61.70 ของความแปรปรวนทั้งหมด ได้แก่ 1) ด้านการศึกษาและการประเมินผล ซึ่งสมรรถนะนี้เป็นการรวมกันของ 3 สมรรถนะ คือ ทฤษฎีและหลักการของการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่

การออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้ และการติดตามและประเมินผล 2) ด้านการวิจัยและความร่วมมือ ซึ่งเป็นการรวมกันของ 2 สมรรถนะ คือ การทำวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์ และการสื่อสารการประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กร 3) ด้านหลักจริยธรรมและกฎหมาย 4) ด้านการนำเสนอความเป็นผู้นำ และ 5) ด้านการปฏิบัติทางคลินิก

เซบาช (Sebach, 2022) ได้ทำการประเมินทักษะในการสอนและจิตวิทยาทางคลินิก โดยใช้เครื่องมือประเมินความสามารถของอาจารย์พยาบาลคลินิก การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบพรรณนามีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินทักษะในการสอนและจิตวิทยาทางคลินิกในอาจารย์พยาบาล คลินิกกลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์พยาบาลคลินิก ทั้งหมด 137 คน โดยการสุ่มแบบสะดวก เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบวัดทักษะอาจารย์พยาบาล (The academic clinical nurse educator skill acquisition tool) ของสหพันธ์การพยาบาลแห่งชาติ (National League for Nursing) พบว่า อาจารย์พยาบาลคลินิกมีคะแนนความมั่นใจในการปฏิบัติกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ในคลินิกทั้งหมด 40 กิจกรรม และกิจกรรมที่มีคะแนนสูงสุด คือ ด้านการแสดงความเชี่ยวชาญทางด้านคลินิก และกิจกรรมที่อาจารย์พยาบาลมีคะแนนความมั่นใจในการปฏิบัติต่ำ คือ การเชื่อมโยงทฤษฎีสู่การปฏิบัติทางคลินิกในระหว่างการจัดการเรียนรู้ทางคลินิก รวมทั้งการใช้กลยุทธ์ในการจัดการความเครียดและส่งเสริมการดูแลตนเองและการใช้กลยุทธ์ที่ส่งเสริมการคิดของผู้เรียนในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ทางคลินิก

โบนส์ และฟรีแมน (Bownes & Freeman, 2020) ได้ทำการศึกษาสมรรถนะที่จำเป็นในบทบาทของอาจารย์พยาบาลคลินิก การวิจัยเชิงพรรณนามีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความจำเป็นของสมรรถนะหลักในอาจารย์พยาบาลคลินิก และศึกษาว่าอาจารย์พยาบาลคลินิกได้นำสมรรถนะไปปฏิบัติจริงมากน้อยเพียงใดตามการรับรู้ของอาจารย์ กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์พยาบาลคลินิกที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยยอนฮารีโอ ประเทศแคนาดา ทั้งหมด 27 คน ใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถามที่พัฒนามาจากแนวคิดขององค์การอนามัยโลก (WHO, 2016) มีทั้งหมด 8 สมรรถนะหลัก และ 37 สมรรถนะย่อย ใช้สถิติพรรณนาในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะหลักอาจารย์พยาบาล ทั้ง 8 ด้าน มีความสำคัญต่อบทบาทอาจารย์พยาบาลคลินิกในระดับมาก และมีบางสมรรถนะย่อยที่อาจารย์พยาบาลคลินิกไม่ได้นำไปใช้ในการปฏิบัติงานจริง

ฮาบาเบช และลาลิธาไบ (Hababeh & Lalithabai, 2020) ได้ศึกษาคูณสมบัติที่จำเป็นของอาจารย์พยาบาลทางคลินิกตามการรับรู้ของพยาบาลในประเทศซาอุดีอาระเบีย การวิจัยเชิงพรรณนาแบบตัดขวาง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลผู้เข้าฝึกอบรมทั้งหมด 296 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดคุณสมบัติของอาจารย์พยาบาลคลินิก (Nursing clinical teacher effectiveness inventory tool) สถิติที่ใช้เป็นสถิติเชิงพรรณนา การทดสอบสถิติค่าที และการทดสอบความแปรปรวน

ทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์พยาบาลคลินิกมีคะแนนในด้านของบุคลิกภาพอยู่ในระดับสูง แต่มีสมรรถนะในด้านการสอนต่ำ

โมฮาเหม็ด, แซชลี, และซาต (Mohamed, Shazly, & Saad, 2018) ได้ทำการศึกษาสมรรถนะหลักของอาจารย์พยาบาลในสถาบันเทคนิคการพยาบาลในประเทศอียิปต์ การวิจัยเชิงพรรณนามีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินสมรรถนะหลักของอาจารย์พยาบาลในสถาบันเทคนิคการพยาบาล กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์พยาบาล ทั้งหมด 101 คน โดยใช้เครื่องมือเป็นแบบวัดสมรรถนะ ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะที่ได้คะแนนสูงสุดที่สุดคือ การอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ในขณะที่สมรรถนะที่ได้คะแนนต่ำสุด คือ การมีส่วนร่วมในการออกแบบและการประเมินหลักสูตร และสมรรถนะโดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจารย์พยาบาลในสถานศึกษาที่มีสมรรถนะในระดับสูง มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา การเข้าร่วมหลักสูตรหลักสูตรฝึกอบรม และสถานที่ทำงาน

ทูซาซอน (Tuzazon, 2016) ได้ศึกษาการประเมินระดับของสมรรถนะของอาจารย์คลินิกในวิทยาลัยพยาบาลของรัฐของประเทศฟิลิปปินส์ มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อประเมินระดับสมรรถนะของอาจารย์คลินิกในด้านการเตรียมการสอน การวางแผน การสื่อสาร และการมีปฏิสัมพันธ์ การสอนเพื่อการเรียนรู้ การจัดการสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาลและอาจารย์ผู้สอนทางคลินิก กลุ่มตัวอย่าง เป็นอาจารย์คลินิกที่ปฏิบัติงานอยู่ในวิทยาลัย 65 คน และนักศึกษาพยาบาลที่ลงทะเบียนเรียน 350 คน สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินสมรรถนะอาจารย์พยาบาล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบที่ ผลการวิจัย พบว่า คะแนนเฉลี่ยของสมรรถนะอาจารย์สูงกว่าความคาดหวัง ตามการรับรู้ของนักศึกษาทั้ง 5 ด้าน และคะแนนเฉลี่ยของสมรรถนะอาจารย์ตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาลทางคลินิกสูงกว่าความคาดหวังในด้านการวางแผนและการเตรียมความพร้อม ด้านการสื่อสาร และการมีปฏิสัมพันธ์ และได้ให้คะแนนสมรรถนะในทุกด้านเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการจัดการสอนเพื่อการเรียนรู้ การจัดการสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้ การวางแผนและการเตรียมความพร้อม และด้านการสื่อสารและการมีปฏิสัมพันธ์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผลการประเมินสมรรถนะอาจารย์พยาบาลคลินิกระหว่างกลุ่มนักศึกษาพยาบาลและกลุ่มอาจารย์มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ซัลมินเนน และคณะ (Salminen et al., 2013) ได้ศึกษาสมรรถนะและความร่วมมือของอาจารย์พยาบาล การวิจัยเชิงพรรณนามีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อสำรวจสมรรถนะของอาจารย์พยาบาลจากการรับรู้ส่วนตัว การรับรู้จากนักศึกษาพยาบาล ผู้บริหารการศึกษา ผู้นำทางการพยาบาล และพยาบาลพี่เลี้ยง รวมทั้งศึกษาความร่วมมือในการทำงานภายในสถาบันและโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยในประเทศฟินแลนด์ กลุ่มตัวอย่าง 689 คน แบ่งเป็นอาจารย์พยาบาล 342 คน นักศึกษาพยาบาล 202 คน ผู้นำทางการพยาบาล 64 คน พยาบาลพี่เลี้ยง 64 คน โดยได้ปรับปรุงแบบประเมินคุณสมบัติ

ที่จำเป็นของอาจารย์พยาบาล (A tool for evaluation of requirements of nurse teacher) ซึ่งมีทั้งหมด 21 ตัวบ่งชี้ และนำมาจัดกลุ่มได้ทั้งหมด 5 ด้าน คือ 1) การพยาบาล 2) การสอน 3) การประเมินผล 4) คุณลักษณะส่วนบุคคล 5) การสร้างสัมพันธภาพกับนักศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่และเปอร์เซ็นต์ การแจกแจง ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัย พบว่า อาจารย์พยาบาลประเมินสมรรถนะของตนในภาพรวมว่าอยู่ในระดับมาก นักศึกษาพยาบาลและพยาบาลพี่เลี้ยงเป็นกลุ่มที่ให้คะแนนในระดับมาก ส่วนความร่วมมือระหว่างอาจารย์พยาบาลและผู้บริหารการศึกษาและผู้นำพยาบาลได้รับการจัดอันดับว่าอยู่ในระดับดี แต่พี่เลี้ยงพยาบาลให้คะแนนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

อัศนี วันชัย และคณะ (Wanchai et al., 2022) ได้ศึกษาการประเมินความต้องการเพื่อพัฒนาสมรรถนะของอาจารย์พยาบาล การวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อประเมินสมรรถนะและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะในแต่ละด้านของอาจารย์พยาบาล 2) เพื่อตรวจสอบความแตกต่างและจัดลำดับความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน กลมตัวอย่างเป็นอาจารย์พยาบาลทั้งหมด 435 คน ที่ปฏิบัติงานอยู่ในวิทยาลัยพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ในปี พ.ศ. 2564 ใช้สถิติพรรณนาในการวิเคราะห์ข้อมูลรวมทั้ง Paired t-test Independence และ F t-test พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนของความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะสูงกว่าคะแนนตามสภาพจริงอย่างมีนัยยะสำคัญ โดยมีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะจากคะแนนสูงสุดไปต่ำสุด ดังนี้ 1) ความรู้ด้านการพยาบาล 2) หลักการสอน 3) การเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ 4) คุณค่าทางวิชาชีพ 5) การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ 6) จริยธรรมวิชาชีพของนักศึกษา 7) การวัดผลและการเรียนรู้ และ 8) แผนการเรียนรู้ และอาจารย์พยาบาลมีความต้องการในการการพัฒนาความรู้และทักษะการจัดการเรียนการสอนเป็นอันดับแรก และความต้องการของกลุ่มตัวอย่างแต่ละท่านไม่มีความแตกต่างกันเมื่อแบ่งตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

รัชณี พงณา, วิโรจน์ สารรัตน์, และไพศาล สุวรรณน้อย (2563) ได้ศึกษาภาวะผู้นำการปรับเปลี่ยนของอาจารย์พยาบาลในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก การวิจัยเชิงพรรณนา วัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำเปลี่ยนแปลงของอาจารย์พยาบาลในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก เพื่อคัดสรรไว้ในโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างตัวบ่งชี้ และ 2) ทดสอบความสอดคล้องของโมเดลที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์พยาบาลที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก ในปีการศึกษา 2561 จำนวน 617 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ผลการศึกษา พบว่า ภาวะผู้นำเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ การมีทักษะการ

บริหารจัดการ การมีวิสัยทัศน์ การให้อิสระในการเปลี่ยนแปลง และการมีความท้าทายเชิงปรับเปลี่ยน การวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำเปลี่ยนแปลง พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

กมลรัตน์ เทอร์เนอร์ และคณะ (2562) ได้ศึกษาสมรรถนะของอาจารย์พยาบาลและปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะของอาจารย์พยาบาลในบริบทของสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรีของประเทศไทย การวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาสมรรถนะของอาจารย์พยาบาลในประเทศไทยและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์พยาบาลจากสถาบัน 4 แห่ง จำนวน 116 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามของอาจารย์พยาบาลและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างกับผู้บริหารทั้ง 4 แห่ง พบว่า สมรรถนะของอาจารย์พยาบาลได้ทั้งหมด 55 สมรรถนะ และนำข้อมูลด้านสมรรถนะมาทำการจัดกลุ่มได้ทั้งหมด 5 ด้าน คือ 1) การพยาบาล 2) การวิจัยและการบริการทางวิชาการ 3) คุณธรรมและจริยธรรม 4) การจัดการเรียนรู้ และ 5) การพัฒนาบุคลิกลักษณะส่วนบุคคล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะโดยรวมของอาจารย์พยาบาลอยู่ในระดับดีมากเกือบทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ คุณธรรม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ วิจัยและบริการวิชาการ พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะทุกด้าน ระยะเวลาการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้แต่ไม่สัมพันธ์กับสมรรถนะด้านอื่น ๆ ดังนั้นควรมีการเน้นให้อาจารย์พยาบาลพัฒนาสมรรถนะในด้านที่ต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ได้แก่ การปฏิบัติการพยาบาล การวิจัย และการใช้ภูมิปัญญาในท้องถิ่น

บุญส่ง สุประดิษฐ์ (2562) ได้ศึกษาผลการปฏิบัติงานของอาจารย์พยาบาลสังกัดสถาบันศึกษาของรัฐ มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาผลการปฏิบัติงานของอาจารย์พยาบาลสังกัดสถาบันการศึกษาของรัฐในปี 2560 กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์พยาบาล จำนวน 615 คน จาก 26 สถาบัน โดยวิธีการสุ่มหลายขั้นตอน ทำการทบทวนวรรณกรรมในการกำหนดขอบเขตของสมรรถนะอาจารย์พยาบาลและสร้างเป็นเครื่องมือแบบสอบถามวัดผลการปฏิบัติงานที่ประกอบไปด้วย 7 ด้าน ได้แก่ 1) การออกแบบการจัดการเรียนรู้ 2) การวัดและประเมินผล 3) การสอนภาคปฏิบัติ 4) การพัฒนาองค์ความรู้ 5) การประสานงาน 6) จรรยาบรรณวิชาชีพ และ 7) การรักษาวินัยธรรม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า ผลการปฏิบัติงานของอาจารย์พยาบาลประจำสังกัดสถาบันการศึกษาของรัฐในด้านจรรยาบรรณวิชาชีพอยู่ในระดับดีมาก และในด้านที่เหลืออยู่ในระดับดี ส่วนในด้านของการพัฒนาองค์ความรู้เป็นด้านที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด ดังนั้นผู้บริหารสถาบันศึกษาควรตระหนักถึงปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนอาจารย์พยาบาลของรัฐในด้านการสร้างหรือพัฒนาองค์ความรู้ใหม่

จรัมจิต เกิดบ้านชัน และพิสมัย จารุจิตติพันธ์ (2562) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนไทย การวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาคุณภาพอาจารย์

ของมหาวิทยาลัยเอกชนไทย ด้านงานวิจัย ผลงานวิชาการ คุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ ความสัมพันธ์ระหว่างขนาดและอายุของมหาวิทยาลัยเอกชนไทยกับคุณภาพอาจารย์ และ 2) ศึกษาปัจจัยระบบและกลไกในการบริหารและพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของมหาวิทยาลัยเอกชนไทยที่ส่งผลต่อคุณภาพอาจารย์ด้านงานวิจัย ผลงานวิชาการ คุณวุฒิ และตำแหน่งทางวิชาการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือมหาวิทยาลัยเอกชนที่ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 43 สถาบัน เก็บรวบรวมข้อมูลจากผลการประกันคุณภาพภายในสถาบัน ด้านระบบและกลไกในการบริหาร ด้านการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ และผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก (พ.ศ. 2554-2558) ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) พบว่า ระดับคุณภาพอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนมีระดับพอใช้ในด้านงานวิจัยที่ได้รับการเผยแพร่และมีระดับคุณภาพต้องปรับปรุง ในด้านคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า สมรรถนะอาจารย์พยาบาลส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำหรือปานกลาง สอดคล้องกับการศึกษาของ ฮาบาเบช และลาลิธาไบ (Hababeh & Lalithabai, 2020) พบว่า อาจารย์พยาบาลคลินิกมีสมรรถนะในด้านการจัดการสอนต่ำ และจากการสังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะอาจารย์พยาบาล พบว่า สมรรถนะอาจารย์พยาบาลประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ คือ 1) การใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ 2) การพัฒนาหลักสูตรและการนำไปใช้ 3) การปฏิบัติการพยาบาล 4) การติดตามและประเมินผล 5) การวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์ 6) การสื่อสาร การประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์การ 7) กฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ และ 8) การบริหารจัดการและภาวะผู้นำ ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดสมรรถนะอาจารย์พยาบาลขององค์การอนามัยโลก (WHO, 2016) หลังจากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) เพื่อตรวจสอบว่ามีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) เพื่อศึกษาสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย มีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อ 1) ศึกษาสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย และ 2) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย มีรายละเอียดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ อาจารย์พยาบาลที่ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย 939 คน (สำนักงานปลัด กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2566)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์พยาบาลที่ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย

1.2.1 เกณฑ์การคัดเลือกผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (Inclusion criteria)

ชั้นหนึ่ง

1) ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์

2) มีประสบการณ์ในการสอนทางการพยาบาล อย่างน้อย 3 ปีขึ้นไป

1.2.2 เกณฑ์การคัดออกผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (Exclusion criteria)

1) ลาศึกษา ลาคลอด หรือลาป่วยในช่วงที่ดำเนินการวิจัย

สำหรับการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์อัตราส่วนของกลุ่มตัวอย่างต่อตัวแปรสังเกตได้ โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันควรมีขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยอย่างน้อย 5-20 เท่าของจำนวนตัวแปรสังเกตได้หรือพารามิเตอร์ หรือควรมีขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยมากกว่า 200 คนขึ้นไป (Hair et al., 2019) การวิจัยครั้งนี้มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 237 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) โดยมีขั้นตอนการสุ่ม ดังนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มสถาบันการศึกษาเอกชนที่ทำการสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตที่มีผู้สำเร็จการศึกษาแล้วและได้รับการรับรองสถาบันการพยาบาลจากสภาการพยาบาลมาร้อยละ 50 ของสถาบันทั้งหมด 24 แห่ง (สภาการพยาบาล, 2566) โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random

sampling without replacement) แบบการจับฉลากรายชื่อโดยไม่ใส่กลับคืนจับฉลากได้ทั้งหมด 12 สถาบัน ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยสยาม มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุดรธานี และมหาวิทยาลัยเนชั่น

ขั้นที่ 2 ใช้กระบวนการสุ่มอย่างง่ายในการสุ่มหน่วยตัวอย่างตามจำนวนของ สัดส่วนประชากรของแต่ละสถาบันที่ผ่านเกณฑ์การคัดเลือก จนได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการ ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ศาสนา รายได้ การศึกษา และ ประสบการณ์การทำงาน ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และเติมคำจำนวน 7 ข้อ (ดังภาคผนวก จ)

ส่วนที่ 2 แบบวัดสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยผู้วิจัย สร้างขึ้นจากการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสร้างขึ้นตามแนวคิดขององค์การอนามัยโลก (WHO, 2016) ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ คือ 1) การใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ จำนวน 8 ข้อ 2) การออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้ จำนวน 20 ข้อ 3) การปฏิบัติการพยาบาล จำนวน 10 ข้อ 4) การวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์ จำนวน 13 ข้อ 5) การสื่อสาร การประสานงาน และการทำงาน ร่วมกันระหว่างองค์การ จำนวน 9 ข้อ 6) กฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ จำนวน 20 ข้อ 7) การติดตามและประเมินผล จำนวน 13 ข้อ และ 8) การบริหารจัดการและภาวะผู้นำ จำนวน 20 ข้อ ข้อ คำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) รวมทั้งหมด 113 ข้อ (ดังภาคผนวก จ)

โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนของสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย ดังนี้

5	หมายถึง	การปฏิบัติหรือตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
4	หมายถึง	การปฏิบัติหรือตรงกับความเป็นจริงมาก
3	หมายถึง	การปฏิบัติหรือตรงกับความเป็นจริงปานกลาง
2	หมายถึง	การปฏิบัติหรือตรงกับความเป็นจริงน้อย
1	หมายถึง	การปฏิบัติหรือตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลผลของสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ดังนี้

4.50-5.00	หมายถึง	สมรรถนะอาจารย์พยาบาลอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50-4.49	หมายถึง	สมรรถนะอาจารย์พยาบาลอยู่ในระดับมาก
2.50-3.49	หมายถึง	สมรรถนะอาจารย์พยาบาลอยู่ในระดับปานกลาง
1.50-2.49	หมายถึง	สมรรถนะอาจารย์พยาบาลอยู่ในระดับน้อย
1.00-1.49	หมายถึง	สมรรถนะอาจารย์พยาบาลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

2.2.1 การหาความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ช่วยตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ความสอดคล้อง และครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม และผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) การพิจารณาความสอดคล้องใช้ดัชนีความสอดคล้อง คือ

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยนำคำตอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านที่ตอบมาให้คะแนน ดังนี้

มีความเห็นว่า สอดคล้อง กำหนดคะแนนเป็น 1

มีความเห็นว่า ไม่แน่ใจ กำหนดคะแนนเป็น 0

มีความเห็นว่า ไม่สอดคล้อง กำหนดคะแนนเป็น -1

โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ .50 ขึ้นไป (นิรัตน์ อิมามิ, 2564) ซึ่งในงานวิจัยนี้ได้ค่าความตรงเชิงเนื้อหาในแต่ละข้อคำถามอยู่ระหว่าง .60 -1.00 (ดังภาคผนวก ฉ) ซึ่งสามารถตัดสินได้ว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องเหมาะสมกับนิยามเชิงปฏิบัติการ หลังจากนั้นทำการปรับปรุงข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้จริง

2.2.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบวัดสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับอาจารย์พยาบาลที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำนวน 30 ท่าน แล้วนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ไปหาคุณภาพของเครื่องมือด้านความเชื่อมั่น โดยพิจารณาความสอดคล้องภายในของเครื่องมือ

(Internal consistency) ตามสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ค่าความเชื่อมั่นที่กำหนด .70 ขึ้นไป (Gray & Grove, 2021) และค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งฉบับเท่ากับ .99 และเมื่อพิจารณาค่าความเชื่อมั่นเป็นรายด้าน พบว่า 1) การใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่เท่ากับ .89 2) การออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้เท่ากับ .95 3) การปฏิบัติกรพยาบาลเท่ากับ .94 4) การวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์เท่ากับ .94 5) การสื่อสาร การประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์การเท่ากับ .86 6) กฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพเท่ากับ .93 7) การติดตามและประเมินผลเท่ากับ .96 และ 8) การบริหารจัดการและภาวะผู้นำเท่ากับ .96

2.3 การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยดำเนินการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างโดยการนำเสนอโครงร่างวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เสนอต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เลขที่ 4/2567 วันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2567 เมื่อได้รับเอกสารรับรองโดยคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ผู้วิจัยจึงดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ภายหลังจากอธิบายวัตถุประสงค์การวิจัยและขอความยินยอมจากผู้ให้ข้อมูล ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีสิทธิในการตัดสินใจด้วยตนเองในการให้ความยินยอมหรือปฏิเสธการเข้าร่วมโครงการวิจัยในครั้งนี้ การรักษาความลับของข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูล โดยข้อมูลทุกอย่างที่ได้จะถูกปิดและเป็นความลับไม่เปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ การเปิดเผยข้อมูลจะเปิดเผยเป็นภาพรวม ไม่เปิดเผยข้อมูลเฉพาะบุคคลที่สามารถสืบหาผู้ให้ข้อมูลได้และไม่เสนอข้อมูลนี้อาจบ่งบอกถึงตัวบุคคลได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 เสนอโครงการวิจัยและเครื่องมือการวิจัย ให้คณะกรรมการจริยธรรมวิจัยในมนุษย์ของสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เพื่อขอรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

3.2 หลังจากโครงร่างวิจัยได้รับการรับรอง จากคณะกรรมการจริยธรรมและการวิจัยในมนุษย์ของสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ผู้วิจัยขอหนังสือจากประธานสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ถึงผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้ง 12 แห่ง เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล พร้อมทั้งทำการชี้แจงวัตถุประสงค์ รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการวิจัย และคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนด

3.3 ผู้วิจัยทำการติดต่อผู้ประสานงานของแต่ละสถาบัน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยให้ตอบแบบสอบถามแบบออนไลน์ (Google form) ซึ่งในแบบสอบถามออนไลน์จะมีการแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วัตถุประสงค์การวิจัย รายละเอียดเกี่ยวกับแบบสอบถาม สิทธิในการเข้าร่วมการวิจัย และมีการขอความยินยอมโดยการตอบแบบสอบถามออนไลน์ (Google form) ด้วยความสมัครใจ

3.4 รวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามออนไลน์และผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้รับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา คือ จำนวนและร้อยละ

4.2 วิเคราะห์ระดับสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) ของสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย โดยการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างองค์ประกอบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

4.3.1 กลุ่มตัวอย่างสุ่มมาจากประชากรที่มีการแจกแจงแบบปกติ โดยทดสอบความเบ้และความโด่ง

4.3.2 การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร ตรวจสอบโดยใช้สถิติ Kaiser-meyer-olkin (KMO) และ Bartlett's test of sphericity ซึ่งเป็นการตรวจสอบความเหมาะสมของข้อมูลและความสัมพันธ์ของตัวแปรที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบ

1) ค่า KMO มากกว่า .50 แสดงว่า ข้อมูลมีความเหมาะสมที่จะสามารถนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบได้

2) Bartlett's test of sphericity ต้อง Sig. แสดงว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันเพียงพอที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบได้

4.3.3 การตรวจสอบความสอดคล้องของสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ด้วยโปรแกรม AMOS ซึ่งมีการพิจารณาจากค่าไค-สแควร์ ดัชนี GFI (Goodness of fit) ดัชนี AGFI (Adjusted goodness of fit index) ดัชนี NFI (Normed fit index) และ RMSEA (Root mean square error of approximation) เพื่อศึกษาภาพรวมของโมเดลว่าสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เพียงใด ผู้วิจัยจึงใช้ค่าสถิติที่จะตรวจสอบ ดังนี้

1) ค่าสถิติไค-สแควร์ เป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานทางสถิติว่า ฟังก์ชันความสอดคล้องมีค่าเป็นศูนย์ ถ้าค่าสถิติไค-สแควร์มีค่าต่ำมากหรือยิ่งเข้าใกล้ศูนย์มากเท่าไร แสดงว่าข้อมูลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2) ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of fit index: GFI) ซึ่งเป็น อัตราส่วนของผลต่างระหว่างฟังก์ชันความสอดคล้องจากโมเดลก่อนและหลังปรับโมเดลกับฟังก์ชัน ความสอดคล้องก่อนปรับโมเดล ค่า GFI มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 หากมีค่าสูงกว่า .90 แสดงว่าโมเดลมี ความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3) ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องที่ปรับแล้ว (Adjusted goodness of fit index: AGFI) ซึ่งนำ GFI มาปรับแก้และคำนึงถึงขนาดของตัวแปรและกลุ่มตัวอย่าง ค่าที่ใช้ เช่นเดียวกับ GFI และ AGFI มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1 หากมีค่าสูงกว่า .90 แสดงว่าโมเดลมีความ สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4) ค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน (Root mean square error of approximation: RMSEA) เป็นค่าที่บ่งบอกถึงความไม่สอดคล้อง ของโมเดลที่สร้างขึ้นกับเมทริกซ์ของความแปรปรวนร่วมของประชากร ค่าที่ใช้ได้และถือว่าโมเดลที่ สร้างขึ้นสอดคล้อง คือ ค่าเข้าใกล้ 0 (Whittaker & Schumacker, 2022)

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการตรวจสอบความกลมกลืนระหว่างสมรรถนะอาจารย์ พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 เกณฑ์พิจารณาดัชนีความสอดคล้อง

ดัชนี	ระดับการยอมรับ
1. Chi-square (χ^2)	χ^2 ที่ไม่มีนัยสำคัญหรือค่า p-value สูงกว่า .05 แสดงว่ามีความสอดคล้อง
2. ค่าสัดส่วน χ^2/df	มีค่าไม่ควรเกิน 2
3. ดัชนีความกลมกลืน (Goodness of fit index: GFI)	มีค่าเข้าใกล้ 1
4. ดัชนีความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted goodness of fit Index: AGFI)	มีค่าเข้าใกล้ 1
5. ดัชนีความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI)	มีค่าเข้าใกล้ 1
6. ค่ารากที่สองของกำลังสองเฉลี่ยของส่วนเหลือ (Standardized root mean square residual: SRMR)	มีค่าเข้าใกล้ 0
7. ค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของการประมาณค่าความคลาดเคลื่อน (Root mean square error of approximation: RMSEA)	มีค่าเข้าใกล้ 0

4.3.4 การปรับโมเดล (Model adjustment) ผู้วิจัยปรับโมเดลบนพื้นฐานของ ทฤษฎีและงานวิจัยเป็นหลัก โดยมีการดำเนินการ คือ จะตรวจสอบผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ว่ามีความสมเหตุสมผลหรือไม่ มีค่าใดแปลกเกินความเป็นจริงหรือไม่ และพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงพหุคูณกำลังสอง (Squared multiple correlation) ให้มีความเหมาะสม รวมทั้งพิจารณาค่าความสอดคล้องรวม (Overall fit) ของโมเดลว่าโดยภาพรวมแล้วโมเดลสอดคล้องกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์เพียงใด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) เพื่อศึกษาสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย มีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อ 1) ศึกษาสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย และ 2) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งของสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย

สำหรับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติและตัวแปร รวมถึงกำหนดความหมายของสัญลักษณ์ค่าสถิติและตัวแปร เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติทั่วไป

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติทั่วไป

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean)
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Coefficient of variation)

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

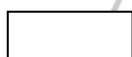
χ^2	แทน	ดัชนีตรวจสอบความกลมกลืนประเภทค่าสถิติไคสแควร์
df	แทน	องศาอิสระ (Degree of freedom)
p-value	แทน	ค่าโอกาสความน่าจะเป็นที่จะเกิดความคลาดเคลื่อนในการปฏิเสธสมมติฐานศูนย์
t	แทน	สถิติค่าที (t-test) ที่ใช้ในการตรวจสอบสมมติฐาน

SE	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard error) ของ น้ำหนัก
R2	แทน	สัมประสิทธิ์การทำนาย (Coefficient of determination)
GFI	แทน	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of fit index)
AGFI	แทน	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted goodness of fit index)
RMR	แทน	ค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของส่วนที่เหลือ (Root mean squared residual)
RMSEA	แทน	ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อน โดยประมาณ (Root mean square error of approximation)

สัญลักษณ์ในโมเดล

แทน ตัวแปรแฝง

แทน ตัวแปรสังเกตได้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนบุคคลของอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ศาสนา รายได้ การศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ ประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์พยาบาลที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 3 ปี ขึ้นไป มีจำนวน 237 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (n=237)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	15	6.30
หญิง	222	93.70
2. อายุ		
20-30 ปี	2	.80
31-40 ปี	54	22.80
41-50 ปี	60	25.30
51-60 ปี	44	18.60
61 ขึ้นไป	77	32.50
3. ศาสนา		
พุทธ	219	92.40
คริสต์	13	5.50
อิสลาม	5	2.10
4. สถานภาพ		
โสด	72	30.38
สมรส	125	52.74
หม้าย/หย่า/แยก	40	16.88
5. ระดับการศึกษา		
ระดับปริญญาโท	168	70.90
ระดับปริญญาเอก	69	29.10
6. รายได้ต่อเดือน		
15,000-20,000 บาท	2	.80
20,001-25,000 บาท	1	.40
25,001-30,000 บาท	16	6.80
30,001-35,000 บาท	16	6.80
35,001-40,000 บาท	56	23.60
40,001 ขึ้นไป	146	61.60

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
7. ประสบการณ์ในการทำงาน		
3-5 ปี	33	13.90
6-10 ปี	56	23.60
11-15 ปี	65	27.40
16-20 ปี	43	18.10
มากกว่า 20 ปี	40	16.90

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแสดงในตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 93.70 และเพศชาย ร้อยละ 6.30 ส่วนใหญ่มีอายุ 61 ปีขึ้นไป ร้อยละ 32.50 รองลงมาคืออายุอยู่ในช่วง 41-50 ปี ร้อยละ 25.30 อายุในช่วง 31-40 ปี ร้อยละ 22.80 อยู่ในช่วง 51-60 ปี ร้อยละ 18.60 และน้อยที่สุดในช่วง 20-30 ปี ร้อยละ 0.80 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 52.70 และสถานภาพโสด ร้อยละ 47.30 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 92.40 นับถือศาสนาคริสต์ ร้อยละ 3.20 และน้อยที่สุด คือ นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 1.60 รายได้ต่อเดือนส่วนใหญ่มากกว่า 40,000 บาท ร้อยละ 61.60 รองลงมา คือ 35,001-40,000 บาท ร้อยละ 23.60 มีรายได้ต่อเดือนในช่วง 30,001-35,000 บาท และในช่วง 25,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.80 รายได้ต่อเดือนในช่วง 15,000-20,000 บาท ร้อยละ 0.80 และน้อยที่สุด คือ รายได้ต่อเดือนในช่วง 20,001-25,000 บาท ร้อยละ 0.40 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาโท ร้อยละ 70.90 รองลงมา คือ ระดับปริญญาเอก ร้อยละ 27.40 และน้อยที่สุด คือ ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 1.70 มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยละ 19.00 รองศาสตราจารย์ ร้อยละ 0.40 และอาจารย์ ร้อยละ 80.60 กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์การทำงานส่วนใหญ่ในช่วง 11-15 ปี ร้อยละ 27.40 รองลงมาในช่วง 6-10 ปี ร้อยละ 23.60 ในช่วง 16-20 ปี ร้อยละ 18.10 มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปี ร้อยละ 16.90 และน้อยที่สุด คือ มีประสบการณ์ในการทำงานในช่วง 3-5 ปี ร้อยละ 13.90

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันศึกษาเอกชนไทย

ผลการวิเคราะห์ระดับของสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ คือ 1) การใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ 2) การออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้ 3) การปฏิบัติการพยาบาล 4) การวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์ 5) การสื่อสาร การประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์การ 6) กฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ 7) การติดตามและประเมินผล และ 8) การบริหารจัดการและภาวะผู้นำ

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย (n=237)

สมรรถนะอาจารย์พยาบาล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
1. การใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่			
1.1 แสดงถึงความเข้าใจในแนวคิดและทฤษฎีขั้นพื้นฐาน และหลักการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิชาชีพด้านสุขภาพและการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่	4.06	0.65	มาก
1.2 สามารถวิเคราะห์ขอบเขตการเรียนรู้ทั้งในด้านของพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย และนำไปประยุกต์ใช้ในบริบททางวิชาการที่แตกต่างกัน	4.19	0.68	มาก
1.3 แสดงถึงความรู้ในการพัฒนาหลักสูตรรวมทั้งการประเมินความต้องการของสังคม การวิเคราะห์วัตถุประสงค์ ปรัชญา แนวคิด และกรอบการทำงาน	4.01	0.81	มาก
รวม	4.10	0.59	มาก
2. การออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้			
2.1 การออกแบบหลักสูตรที่เน้นการปฏิบัติการพยาบาลตามบริบทของความต้องการและสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในปัจจุบันทางด้านการดูแลสุขภาพ	3.94	0.89	มาก

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

สมรรถนะอาจารย์พยาบาล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
2.2 การพัฒนาและดำเนินการตามหลักสูตร ที่เน้นการใช้กลยุทธ์ในการจัดการเรียนรู้ที่เป็น นวัตกรรม ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น ศูนย์กลางและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	0.49	0.68	มาก
2.3 ส่งเสริมการใช้เหตุผลเชิงทฤษฎีและการ ให้เหตุผลทางคลินิก ในกลุ่มผู้เรียนที่หลากหลาย ที่มีรูปแบบของการเรียนรู้และความต้องการที่ แตกต่างกัน	4.23	0.57	มาก
2.4 บูรณาการกระบวนการจัดการเรียนรู้ ตามข้อมูลเชิงประจักษ์ และช่วยผู้เรียนในการ ตีความและประยุกต์ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ใน การเรียนรู้ภาคปฏิบัติ	4.27	0.65	มาก
2.5 สร้างและรักษาสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียน ห้อง ปฏิบัติการ และการฝึกปฏิบัติทางคลินิก	4.23	0.67	มาก
2.6 ใช้กลยุทธ์การเปลี่ยนแปลงและ ประสบการณ์ในการพัฒนาความรู้ ทักษะ และ พฤติกรรมเชิงวิชาชีพ	4.36	0.62	มาก
2.7 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ทางการ พยาบาล	4.32	0.59	มาก
2.8 กำหนดเครื่องมือในการประเมินผลการ จัดการเรียนรู้ เพื่อกำกับติดตามให้ผลลัพธ์เป็นไป ตามเป้าหมายของหลักสูตร	4.24	0.68	มาก
รวม	4.19	0.56	มาก

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

สมรรถนะอาจารย์พยาบาล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
3. การปฏิบัติการพยาบาล			
3.1 ชำรงไว้ซึ่งสมรรถนะในการปฏิบัติการพยาบาล	4.52	0.52	มากที่สุด
3.2 ปฏิบัติการพยาบาลที่สะท้อนการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์และความรู้ในปัจจุบัน	4.50	0.51	มากที่สุด
3.3 การวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ส่งเสริมการใช้ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ในการปฏิบัติการพยาบาลและในสถานะแวดล้อมของการดูแลสุขภาพ	4.38	0.61	มาก
รวม	4.47	0.49	มาก
4. การวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์			
4.1 การสร้าง สังเคราะห์ และใช้องค์ความรู้ ที่เกี่ยวกับการศึกษาและการปฏิบัติทางการพยาบาล	4.11	0.68	มาก
4.2 การมีส่วนร่วมในการสร้างและนำแนวคิดใหม่ ๆ มาใช้ในการปรับปรุงการศึกษาและการปฏิบัติทางการพยาบาล	4.18	0.59	มาก
4.3 การพัฒนาพยาบาลรุ่นใหม่ให้มีความเป็นนักวิชาการที่รู้จักการสืบค้น การแบ่งปัน และไตร่ตรองตนเอง	4.28	0.58	มาก
4.4 การพัฒนาผลงานทางวิชาการและการเผยแพร่	3.80	0.80	มาก
รวม	4.07	0.58	มาก

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

สมรรถนะอาจารย์พยาบาล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
5. การสื่อสาร การประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์การ			
5.1 แสดงถึงสมรรถนะทางวัฒนธรรมและสหวิทยาการในการพัฒนาหลักสูตร การออกแบบ การการเรียนรู้ การสอน และการปฏิบัติการพยาบาล	4.21	0.64	มาก
5.2 สื่อสารกับผู้ร่วมงาน ผู้เรียน และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างมีประสิทธิภาพ	4.43	0.54	มาก
5.3 อำนวยความสะดวกและส่งเสริมการทำงานเป็นทีม และการทำงานร่วมกันของสถาบันการศึกษา และแหล่งฝึกปฏิบัติ ทั้งในระดับพื้นที่ ภูมิภาค และนานาชาติ	4.36	0.55	มาก
รวม	4.33	0.51	มาก
6. กฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ			
6.1 การส่งเสริมความยุติธรรมในสังคม การพิทักษ์สิทธิ์ผู้ป่วยทั้งในกระบวนการจัดการเรียนรู้ และการให้บริการทางการพยาบาล	4.73	0.40	มากที่สุด
6.2 การเป็นแบบอย่างในการส่งเสริมการมีคุณธรรมจริยธรรม มีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ มีความยืดหยุ่น และเคารพผู้อื่น	4.67	0.44	มากที่สุด
6.3 การพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง และสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้ร่วมวิชาชีพ	4.47	0.54	มาก
6.4 การส่งเสริมให้ผู้เรียนสะท้อนคิด ตั้งเป้าหมาย และขัดเกลาให้ผู้เรียนเป็นพยาบาลอย่างมืออาชีพ	4.60	0.45	มากที่สุด
6.5 รักษาความเป็นมืออาชีพทั้งในด้านของการปฏิบัติการพยาบาลและการจัดการเรียนรู้	4.54	0.50	มากที่สุด
รวม	4.60	0.39	มากที่สุด

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

สมรรถนะอาจารย์พยาบาล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
7. การติดตามและประเมินผล			
7.1 กำกับติดตาม วัด และประเมินผลวิธีการจัดการเรียนรู้ ผลลัพธ์ของการเรียนรู้จากประสบการณ์และความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	4.22	0.70	มาก
7.2 ประเมินสมรรถนะทางการสอนของตนเอง โดยการใช้ข้อมูลจากผู้ร่วมงาน ผู้เรียนมาปรับปรุงตนเองในบทบาทอาจารย์พยาบาล	4.37	0.62	มาก
7.3 พัฒนาเครื่องมือและวิธีการประเมินที่หลากหลายในการวัดสมรรถนะของผู้เรียนทั้งในด้านพุทธิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย และให้คำแนะนำที่เหมาะสมกับผู้เรียนทั้งทางวาจาและลายลักษณ์อักษร	4.35	0.59	มาก
7.4 ส่งเสริมทักษะการประเมินตนเองของผู้เรียนและสะท้อนคิดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.46	0.54	มาก
7.5 ประสานความร่วมมือกับผู้ร่วมงานในการพัฒนา บริหารจัดการ และประเมินผล ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	4.28	0.73	มาก
รวม	4.34	0.56	มาก
8. การบริหารจัดการและภาวะผู้นำ			
8.1 กำหนดเป้าหมายของหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ที่สะท้อนให้เห็นถึงพันธกิจและแผนกลยุทธ์ของสถาบันเมื่อมีการเสนอหรือจัดการการเปลี่ยนแปลง	4.04	0.81	มาก
8.2 แสดงให้เห็นถึงการจัดการทรัพยากรบุคคลและการเงินงบประมาณที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	3.91	0.92	มาก

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

สมรรถนะอาจารย์พยาบาล	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
8.3 มีบทบาทเป็นผู้นำในระดับต่าง ๆ ทั้งในด้านการกำกับดูแลสถาบัน ด้านการพัฒนาการศึกษา และการยกระดับการปฏิบัติงานทางการพยาบาล	4.01	0.73	มาก
8.4 มีส่วนร่วมในการทบทวนคุณภาพ เพื่อประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนของหลักสูตรตามเกณฑ์ที่กำหนด ใช้ผลลัพธ์สำหรับการเทียบเคียงเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	4.09	0.74	มาก
8.5 ใช้กลยุทธ์การสนับสนุนที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมการศึกษาและการปฏิบัติทางการพยาบาล	4.17	0.65	มาก
8.6 ระบุโอกาสสำหรับการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกและบริหารจัดการกระบวนการการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในระดับบุคคลและระดับองค์กร	4.13	0.65	มาก
รวม	4.06	0.66	มาก

จากตารางที่ 4. 2 ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D.= 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านตามองค์ประกอบ พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านกฎหมาย จริยธรรมและความเป็นมืออาชีพ ($\bar{X} = 4.60$, S.D.=0.39) รองลงมา คือ ด้านการปฏิบัติการพยาบาล ($\bar{X} = 4.47$, S.D.= 0.49) ด้านการติดตามและประเมินผล ($\bar{X} = 4.34$, S.D.= 0.56) ด้านการสื่อสาร การประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กร ($\bar{X} = 4.33$, S.D.= 0.51) ด้านการออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้ ($\bar{X} = 4.19$, S.D.= 0.56) ด้านการใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.59) ด้านการวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์ ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 0.58) และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ

ด้านการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ ($\bar{X} = 4.05$, S.D.= 0.66) และเมื่อพิจารณาตามตัวแปรสังเกตได้ในแต่ละด้าน พบว่า

ด้านการใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D.= 0.59) เมื่อพิจารณาตามตัวแปรสังเกตได้พบว่า อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย มีคะแนนตัวแปรสังเกตได้เฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความสามารถในการวิเคราะห์ขอบเขตการเรียนรู้ทั้งในด้านของพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย และนำไปประยุกต์ใช้ในบริบททางวิชาการที่แตกต่างกัน ($\bar{X} = 4.19$, S.D.= 0.68) รองลงมา คือ การแสดงถึงความเข้าใจในแนวคิดและทฤษฎีขั้นพื้นฐาน และหลักการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิชาชีพด้านสุขภาพและการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ ($\bar{X} = 4.06$, S.D.= 0.65) และด้านที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ การแสดงถึงความรู้ในการพัฒนาหลักสูตร รวมทั้งการประเมินความต้องการของสังคม การวิเคราะห์วัตถุประสงค์ ปรัชญา แนวคิด และกรอบการทำงาน ($\bar{X} = 4.01$, S.D.= 0.81)

ด้านการออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้ อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D.= 0.56) เมื่อพิจารณาตามตัวแปรสังเกตได้พบว่า อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย มีระดับคะแนนเฉลี่ยตัวแปรสังเกตได้สูงที่สุด คือ การใช้กลยุทธ์การเปลี่ยนแปลงและประสบการณ์ในการพัฒนาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมเชิงวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.36$, S.D.= 0.62) รองลงมา ได้แก่ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ทางการพยาบาล ($\bar{X} = 4.32$, S.D.= 0.59) บุรณาการกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามข้อมูลเชิงประจักษ์ และช่วยผู้เรียนในการตีความและประยุกต์ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.27$, S.D.= 0.65) กำหนดเครื่องมือในการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ เพื่อกำกับติดตามให้ผลลัพธ์เป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตร ($\bar{X} = 4.24$, S.D.= 0.68) สร้างและรักษาสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และการฝึกปฏิบัติทางคลินิก ($\bar{X} = 4.23$, S.D.= 0.67) ส่งเสริมการใช้เหตุผลเชิงทฤษฎีและการให้เหตุผลทางคลินิกในกลุ่มผู้เรียนที่หลากหลาย ที่มีรูปแบบของการเรียนรู้และความต้องการที่แตกต่างกัน ($\bar{X} = 4.23$, S.D.= 0.57) การพัฒนาและดำเนินการตามหลักสูตรที่เน้นการใช้กลยุทธ์ในการจัดการเรียนรู้ที่เป็นนวัตกรรม ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\bar{X} = 4.09$, S.D.= 0.68) และที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การออกแบบหลักสูตรที่เน้นการปฏิบัติการพยาบาลตามบริบทของความต้องการและสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในปัจจุบันทางด้านการดูแลสุขภาพ ($\bar{X} = 3.94$, S.D.= 0.89)

ด้านการปฏิบัติการพยาบาล อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D.= 0.48) และเมื่อพิจารณาตามตัวแปรสังเกตได้ พบว่า อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยมีระดับคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ การอ้าวงไว้ซึ่งสมรรถนะ

ในการปฏิบัติการพยาบาล ($\bar{X} = 4.52$, S.D.= 0.52) รองลงมา คือ ปฏิบัติการพยาบาลที่สะท้อนการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์และความรู้ในปัจจุบัน ($\bar{X} = 4.50$, S.D.= 0.51) และที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ส่งเสริมการใช้ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมในการปฏิบัติการพยาบาลและในสภาวะแวดล้อมของการดูแลสุขภาพ ($\bar{X} = 4.38$, S.D.= 0.61)

ด้านการวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์ อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D.= 0.58) เมื่อพิจารณาตามตัวแปรสังเกตได้ พบว่าตัวแปรสังเกตได้ที่มีคะแนนสูงสุด คือ การพัฒนาพยาบาลรุ่นใหม่ให้มีความเป็นนักวิชาการที่รู้จักการสืบค้น การแบ่งปัน และไตร่ตรองตนเอง ($\bar{X} = 4.28$, S.D.= 0.58) รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมในการสร้างและนำแนวคิดใหม่ๆ มาใช้ในการปรับปรุงการศึกษาและการปฏิบัติทางการพยาบาล ($\bar{X} = 4.18$, S.D.= 0.59) การสร้าง สังเคราะห์ และใช้องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการศึกษาและการปฏิบัติทางการพยาบาล ($\bar{X} = 4.11$, S.D.= 0.68) และที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การพัฒนาผลงานทางวิชาการและการเผยแพร่ ($\bar{X} = 3.80$, S.D.= 0.80)

ด้านการสื่อสาร การประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กร อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D.= 0.51) และเมื่อพิจารณาตามตัวแปรสังเกตได้ พบว่า การสื่อสารกับผู้ร่วมงาน ผู้เรียน และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างมีประสิทธิภาพ มีระดับคะแนนสูงสุด ($\bar{X} = 4.43$, S.D.= 0.54) รองลงมา คือ อำนวยความสะดวกและส่งเสริมการทำงานเป็นทีม และการทำงานร่วมกันของสถาบันการศึกษาและแหล่งฝึกปฏิบัติทั้งในระดับพื้นที่ ภูมิภาค และนานาชาติ ($\bar{X} = 4.36$, S.D.= 0.55) และตัวแปรสังเกตได้ที่ได้คะแนนน้อยที่สุด คือ แสดงถึงสมรรถนะทางวัฒนธรรมและสหวิทยาการในการพัฒนาหลักสูตร การออกแบบการเรียนรู้ การสอน และการปฏิบัติการพยาบาล ($\bar{X} = 4.21$, S.D.= 0.64)

ด้านกฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, SD = 0.39) และเมื่อพิจารณาตามตัวแปรสังเกตได้ พบว่า การส่งเสริมความยุติธรรมในสังคม การพิทักษ์สิทธิผู้ป่วยทั้งในกระบวนการจัดการเรียนรู้และการให้บริการทางการพยาบาล มีระดับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D.= 0.40) รองลงมา คือ การเป็นแบบอย่างในการส่งเสริมมีคุณธรรมจริยธรรม มีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ มีความยืดหยุ่นและเคารพผู้อื่น ($\bar{X} = 4.67$, S.D.= 0.44) การส่งเสริมให้ผู้เรียนสะท้อนคิด ตั้งเป้าหมายและขีดเวลาให้ผู้เรียนเป็นพยาบาลอย่างมืออาชีพ ($\bar{X} = 4.60$, S.D.= 0.45) รักษาความเป็นมืออาชีพทั้งในด้านของการปฏิบัติการพยาบาลและการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.54$, S.D.= 0.50) และการพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้ร่วมวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.47$, S.D.= 0.54) มีระดับคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด

ด้านการติดตามและการประเมินผล อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$, S.D.= 0.56) เมื่อพิจารณาตามตัวแปรสังเกตได้ พบว่าการส่งเสริมทักษะการประเมินตนเองของผู้เรียนและสะท้อนคิดกิจกรรมการเรียนการสอน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.46$, S.D.= 0.54) รองลงมา คือ ประเมินสมรรถนะทางการสอนของตนเอง โดยการใช้ข้อมูลจากผู้ร่วมงาน ผู้เรียนมาปรับปรุงตนเองในบทบาทอาจารย์พยาบาล ($\bar{X} = 4.37$, S.D.= 0.62) พัฒนาเครื่องมือและวิธีการประเมินที่หลากหลายในการวัดสมรรถนะของผู้เรียนทั้งในด้านพุทธิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย และให้คำแนะนำที่เหมาะสมกับผู้เรียนทั้งทางวาจาและลายลักษณ์อักษร ($\bar{X} = 4.35$, S.D.= 0.59) ประสานความร่วมมือกับผู้ร่วมงานในการพัฒนา บริหารจัดการ และประเมินผลด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.28$, S.D.= 0.73) และที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ กำกับติดตาม วัด และประเมินผลวิธีการจัดการเรียนรู้ ผลลัพธ์ของการเรียนรู้จากประสบการณ์ และความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.22$, S.D.= 0.70)

ด้านการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$, S.D.= 0.66) และเมื่อพิจารณาตามตัวแปรสังเกตได้ พบว่าใช้กลยุทธ์การสนับสนุนที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมการศึกษาและการปฏิบัติทางการพยาบาล มีระดับคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.17$, S.D.= 0.65) รองลงมา คือ การระบุโอกาสสำหรับการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกและบริหารจัดการกระบวนการการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในระดับบุคคลและระดับองค์กร ($\bar{X} = 4.13$, S.D.= 0.65) การมีส่วนร่วมในการทบทวนคุณภาพเพื่อประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนของหลักสูตรตามเกณฑ์ที่กำหนด ใช้ผลลัพธ์สำหรับการเทียบเคียงเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.09$, S.D.= 0.74) กำหนดเป้าหมายของหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ที่สะท้อนให้เห็นถึงพันธกิจและแผนกลยุทธ์ของสถาบันเมื่อมีการเสนอหรือจัดการการเปลี่ยนแปลง ($\bar{X} = 4.04$, S.D.= 0.81) มีบทบาทเป็นผู้นำในระดับต่างๆ ทั้งในด้านการกำกับดูแลสถาบัน ด้านการพัฒนาการศึกษา และการยกระดับการปฏิบัติงานทางการพยาบาล ($\bar{X} = 4.01$, S.D.= 0.73) และที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ แสดงให้เห็นถึงการจัดการทรัพยากรบุคคลและการเงินงบประมาณที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ($\bar{X} = 3.91$, S.D.= 0.92)

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งของสมรรถนะอาจารย์ พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งของ สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ คือ 1) การใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ 2) การออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้ 3) การปฏิบัติการพยาบาล 4) การวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์ 5) การสื่อสาร การประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์การ 6) กฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ 7) การติดตามและประเมินผล และ 8) การบริหารจัดการและภาวะผู้นำ ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นก่อนที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) ของสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย ดังนี้

การตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูล ทดสอบโดยความเบ้และความโด่ง โดยพบค่าความเบ้ (Skewness) อยู่ระหว่าง -0.94 ถึง -0.35 และค่าความโด่ง (Kurtosis) อยู่ระหว่าง -0.72 ถึง 1.03 พบว่า การแจกแจงของข้อมูลไม่เป็นโค้งปกติ ซึ่งการเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์พหุตัวแปรนั้น หากข้อมูลมีการแจกแจงที่ไม่เป็นโค้งปกติ สามารถนำมาวิเคราะห์ที่ได้หากมีกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 200 คน ขึ้นไป (Hair et al., 2019) ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 237 คน ดังนั้นจำนวนข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยรวบรวมได้จึงมีความเหมาะสมและสามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันได้

การตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ด้วยค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) ประกอบด้วย ตัวแปรสังเกตได้ 8 ตัวแปร ผลพบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้มีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกคู่ โดยมีค่าความสัมพันธ์เป็นบวก และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.70 ถึง 0.79 ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไม่เกิน .80 จึงไม่เกิดภาวะร่วมเชิงเส้นพหุ (Multicollinearity) แสดงว่าตัวแปร สังเกตได้ทุกตัวแปรในโมเดลนี้มีความสัมพันธ์กันและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังตารางที่ 4.3

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) และค่าดัชนี Bartlett's Test of Sphericity โดยผู้วิจัยทำการทดสอบค่าสถิติ Bartlett's Test of Sphericity เพื่อตรวจสอบว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้

เป็นเมทริกซ์เอกลักษณะหรือไม่ ผลพบว่าค่า $\chi^2 = 1630.60$, $df = 28$, $p = 0.00$ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รวมทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ค่าดัชนี Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) ที่มีค่าเท่ากับ 0.92 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ < 0.01 โดยมีค่ามากกว่า 0.50 แสดงว่าเมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ไม่เป็นเมทริกซ์เอกลักษณะ และมีความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรมากพอที่จะนำไปวิเคราะห์หองค์ประกอบเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างและค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรได้

ผลการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งของสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย พบว่า สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จากค่า $\chi^2 = 22.92$, $df = 15$, $p = .086$ กล่าวคือ ค่า χ^2 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งค่าดัชนี RMSEA = .047 และ RMR = .006 มีค่าเข้าใกล้ 0 ค่าดัชนี GFI = .976 และ AGFI = .943 มีค่าเข้าใกล้ 1 และ $\chi^2/df = 1.53$ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 2 แสดงว่าโมเดลสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย มีความตรงเชิงโครงสร้างในการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่ง สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ การออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ .898 รองลงมา คือ การปฏิบัติการพยาบาล มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ .863 การบริหารจัดการและภาวะผู้นำ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ .853 การสื่อสาร การประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์การ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ .838 การติดตามและประเมินผล มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ .827 การวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ .823 การใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ .728 และองค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักน้อยที่สุด คือ กฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ .716 นอกจากนี้ค่า สัมประสิทธิ์ความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ (R^2) ซึ่งอธิบายของความแปรปรวนของตัวแปร มีค่าตั้งแต่ .512 ถึง .807 ดังตารางที่ 4.4 และภาพที่ 4.1

ตารางที่ 4.3 สหสัมพันธ์ของเพอร์สันในแต่ละตัวแปร

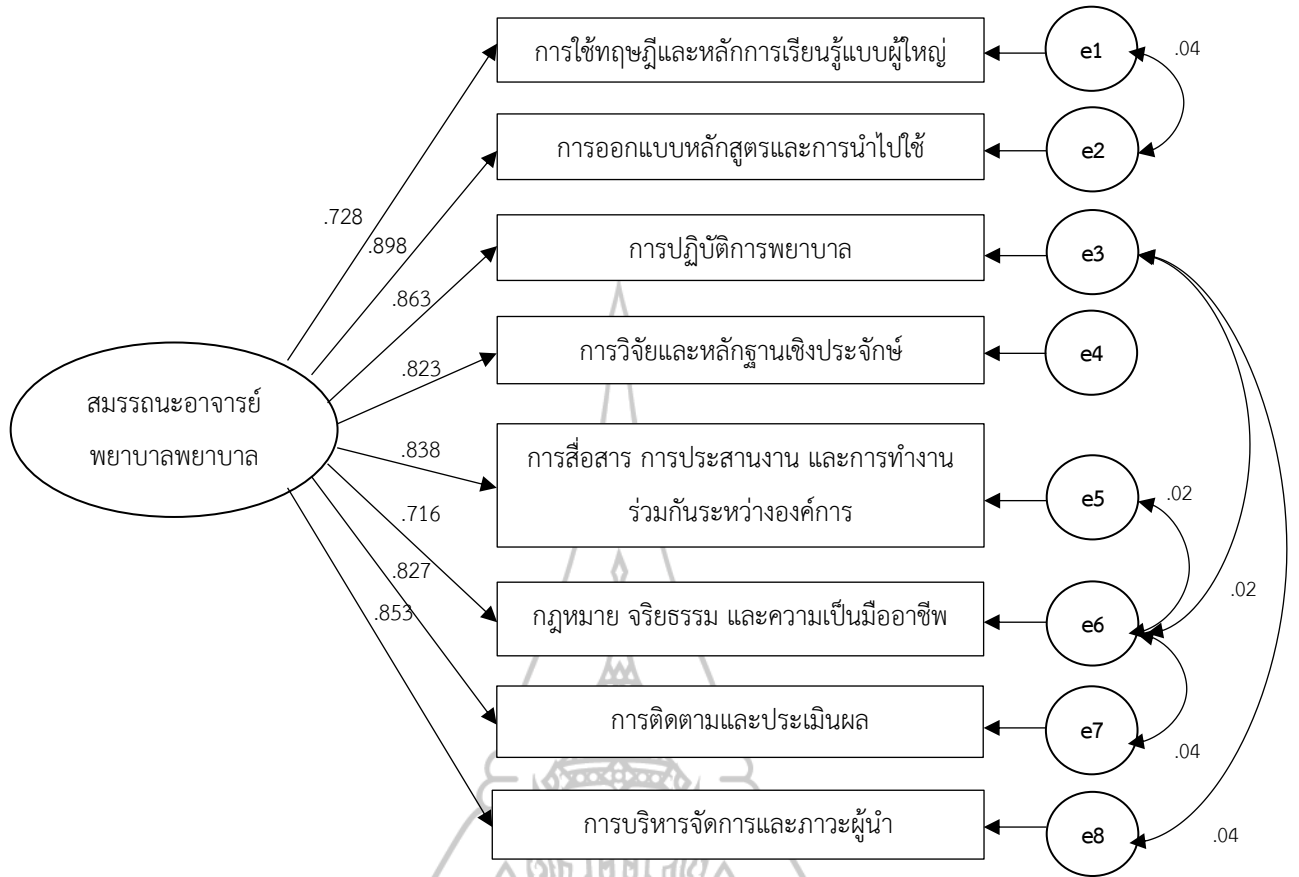
ตัวแปร	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
การใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่	1									
การออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้	.761**	1								
การปฏิบัติกรพยาบาล	.623**	.790**	1							
การวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์	.610**	.741**	.745**	1						
การสื่อสาร การประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์การ	.562**	.749**	.697**	.699**	1					
กฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ	.488**	.661**	.679**	.584**	.695**	1				
การติดตามและประเมินผล	.593**	.747**	.682**	.655**	.715**	.772**	1			
การบริหารจัดการและภาวะผู้นำ	.642**	.751**	.601**	.669**	.734**	.622**	.736**	1		

หมายเหตุ : **p < .01

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งโมเดลสมรรถนะอาจารย์พยาบาลใน
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย

ตัวแปรสังเกตได้	องค์ประกอบสมรรถนะอาจารย์พยาบาลใน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย			
	β - standardized	SE	t	ความเที่ยง (R ²)
การใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบ ผู้ใหญ่	.856	.051	16.701*	.529
การออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้	1.000	<-->	<-->	.807
การปฏิบัติการพยาบาล	.829	.043	19.096*	.744
การวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์	.949	.054	17.649*	.678
การสื่อสาร การประสานงาน และการ ทำงานร่วมกันระหว่างองค์การ	.845	.046	18.258*	.703
กฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมือ อาชีพ	.559	.041	13.532*	.512
การติดตามและประเมินผล	.926	.052	17.777*	.684
การบริหารจัดการและภาวะผู้นำ	.826	.061	18.430*	.727

$\chi^2 = 22.924$, $df = 15$ p -value = .086, $\chi^2/df = 1.528$, GFI = .976, AGFI = .943, RMR = .006, RMSEA = .047

ภาพที่ 4.1 โมเดลสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) เพื่อศึกษาสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย มีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อ 1) ศึกษาสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย และ 2) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย นำเสนอการสรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย

1.1.2 เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1.2.1 ประชากร

ประชากร คือ อาจารย์พยาบาลที่ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย จำนวน 939 คน (สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2566)

1.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์พยาบาลที่ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย มีประสบการณ์ในการสอนทางการพยาบาล อย่างน้อย 3 ปีขึ้นไป ได้จากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) ใช้วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์อัตราส่วนของกลุ่มตัวอย่างต่อตัวแปรสังเกตได้ โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันควรมีขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยอย่างน้อย 5-20 เท่าของจำนวนตัวแปรสังเกตได้ หรือควรมีขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยมากกว่า 200 คนขึ้นไป (Hair et al., 2019) การวิจัยครั้งนี้มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 237 คน

1.2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ศาสนา รายได้ การศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และเติมคำ จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบวัดสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการสังเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสร้างขึ้นตามแนวคิดขององค์การอนามัยโลก (WHO, 2016) ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ คือ 1) การใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ จำนวน 8 ข้อ 2) การออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้ จำนวน 20 ข้อ 3) การปฏิบัติการพยาบาล จำนวน 10 ข้อ 4) การวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์ จำนวน 13 ข้อ 5) การสื่อสาร การประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กร จำนวน 9 ข้อ 6) กฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ จำนวน 20 ข้อ 7) การติดตามและประเมินผล จำนวน 13 ข้อ และ 8) การบริหารจัดการและภาวะผู้นำ จำนวน 20 ข้อ ข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) รวมทั้งหมด 113 ข้อ

1.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ดังนี้

1) ภายหลังจากได้รับการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์และบันทึกการขอเก็บข้อมูล จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการยื่นเอกสารขอความอนุเคราะห์จากคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้ง 12 แห่ง ในการขอเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการวิจัย และระยะดำเนินการวิจัย

2) หลังจากได้รับการอนุมัติ ผู้วิจัยทำการติดต่อผู้ประสานงานของแต่ละสถาบัน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยให้ตอบแบบสอบถามแบบออนไลน์ (Google form) ซึ่งในแบบสอบถามออนไลน์จะมีการแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วัตถุประสงค์การวิจัย รายละเอียดเกี่ยวกับแบบสอบถาม สิทธิในการเข้าร่วมการวิจัย และการขอความยินยอมโดยการตอบแบบสอบถามออนไลน์ (Google form) ด้วยความสมัครใจ

3) รวบรวมและตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล เพื่อนำไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

1.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติพรรณนา คือ จำนวน และร้อยละ

2) วิเคราะห์ระดับสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถานศึกษาเอกชนไทย โดยใช้สถิติพรรณนา คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) ของสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถานศึกษาเอกชนไทย

1.3 สรุปผลการวิจัย

1.3.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 93.70 และเพศชาย ร้อยละ 6.30 ส่วนใหญ่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 32.50 รองลงมาคืออายุอยู่ในช่วง 41-50 ปี ร้อยละ 25.30 และน้อยที่สุดในช่วง 20-30 ปี ร้อยละ .80 ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 52.74 รองลงมา คือ สถานภาพโสด ร้อยละ 30.38 และน้อยที่สุด คือ สถานภาพหม้าย/หย่า/แยก ร้อยละ 16.88 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 92.40 รายได้ต่อเดือนส่วนใหญ่มากกว่า 40,000 บาท ร้อยละ 61.60 รองลงมา คือ 35,001-40,000 บาท ร้อยละ 23.60 และน้อยที่สุด คือ 20,001-25,000 บาท ร้อยละ .40 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาโท ร้อยละ 70.90 ระดับปริญญาเอก ร้อยละ 29.10 กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์การทำงานส่วนใหญ่ 11-15 ปี ร้อยละ 27.40 รองลงมา 6-10 ปี ร้อยละ 23.60 และน้อยที่สุด คือ มีประสบการณ์ในการทำงาน 3-5 ปี ร้อยละ 13.90

1.3.2 ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย

สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย ในภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = .46) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านกฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = .39) รองลงมา คือ ด้านการปฏิบัติการพยาบาล ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = .49) การติดตามและประเมินผล ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = .56) ด้านการสื่อสาร การประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กร ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = .51) ด้านการออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้ ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = .56) ด้านการใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = .59) ด้านการวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์ ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = .58) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = .66)

1.3.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งของสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ คือ 1) การใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ 2) การ

ออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้ 3) การปฏิบัติการพยาบาล 4) การวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์ 5) การสื่อสาร การประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กร 6) กฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ 7) การติดตามและประเมินผล และ 8) การบริหารจัดการและภาวะผู้นำ และพบว่า โมเดลสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จากค่าไคสแควร์ (χ^2) เท่ากับ 22.924 ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 15 ค่าโอกาสความน่าจะเป็น เท่ากับ .086 กล่าวคือ ค่าไคสแควร์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ .047 และดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของส่วนที่เหลือ (RMR) เท่ากับ .006 มีค่าเข้าใกล้ 0 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ .976 และค่าดัชนีระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .943 มีค่าเข้าใกล้ 1 และค่าสถิติไคสแควร์สัมพัทธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.528 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 2 แสดงว่า โมเดลสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย มีความตรงเชิงโครงสร้างในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่ง สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด คือ การออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน เท่ากับ .898 รองลงมา คือ การปฏิบัติการพยาบาลมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน เท่ากับ .863 การบริหารจัดการและภาวะผู้นำมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน เท่ากับ .853 การสื่อสาร การประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กรมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ .838 การติดตามและประเมินผลมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน เท่ากับ .827 การวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน เท่ากับ .823 การใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน เท่ากับ .728 และองค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักน้อยที่สุด คือ กฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน เท่ากับ .716 นอกจากนี้ค่า สัมประสิทธิ์ความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ (R^2) ซึ่งอธิบายค่าของความแปรปรวนของตัวแปร มีค่าตั้งแต่ .529 ถึง .807

2. อภิปรายผล

สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย ผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

2.1 สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย

จากผลการวิจัย พบว่า ระดับสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = .46) เนื่องจากสมรรถนะอาจารย์

พยาบาลเป็นความสามารถตามมาตรฐานของบทบาทหน้าที่รับผิดชอบ ซึ่งจำเป็นในการปฏิบัติงานของ อาจารย์พยาบาลเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพ และสะท้อนถึง ความรู้ ทักษะ และเจตคติเชิง วิชาชีพพยาบาลที่เหมาะสม ประกอบกับอาจารย์พยาบาลที่ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ไทยมีประสบการณ์การสอนมากกว่า 3 ปี และมีการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป ซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่มี สมรรถนะของผู้ที่สำเร็จการศึกษาทั้งในระดับปริญญาตรีและปริญญาโท รวมทั้งประสบการณ์การ ทำงานและระดับการศึกษา มีผลในทางบวกกับสมรรถนะอาจารย์พยาบาลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสมรรถนะอาจารย์พยาบาลมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ทางการพยาบาล มีผลทางบวกต่อ สมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลโดยตรง (Hassan et al., 2021) สอดคล้องกับการศึกษาของ กมลรัตน์ เทอร์เนอร์ และคณะ (2562) ที่ศึกษาสมรรถนะของอาจารย์พยาบาลในประเทศไทย พบว่า อาจารย์พยาบาลในประเทศไทยมีระดับสมรรถนะในภาพรวมระดับมาก และสอดคล้องกับการศึกษา ของโมฮาเหม็ด และคณะ (Mohamed et al., 2018) ที่ศึกษาสมรรถนะของอาจารย์พยาบาลใน ประเทศอียิปต์ พบว่า อาจารย์พยาบาลมีระดับสมรรถนะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา ผลการวิจัยสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยเป็นรายด้าน พบว่า

2.1.1 สมรรถนะด้านกฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ พบว่า อยู่ใน ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = .39) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษา เอกชนไทยปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงกฎหมาย กฎระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มีคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ มีความเป็นมืออาชีพในการทำงาน มีความยืดหยุ่นและเคารพผู้อื่น ซึ่งสมรรถนะนี้เป็นสมรรถนะหลักที่จำเป็นสำหรับพยาบาลวิชาชีพทุกคน และเป็นสมรรถนะกลางของ พยาบาลวิชาชีพตามที่สภาการพยาบาล (2561) ทำให้อาจารย์พยาบาลมีระดับสมรรถนะในด้าน กฎหมาย คุณธรรมจริยธรรม และการเป็นอาจารย์สอนในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต อาจารย์จะ เป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการให้ความรู้ บ่มเพาะคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักศึกษาพยาบาล เพื่อสร้างบัณฑิตที่พึงประสงค์ให้กับสังคม ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐาน คุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. 2560 (2561) ซึ่งกำหนดว่าบัณฑิตที่พึงประสงค์ ของสาขาพยาบาลศาสตร์ต้องมีความรอบรู้ สามารถให้การพยาบาลภายใต้กฎหมายและจริยธรรม จรรยาบรรณของวิชาชีพ มีคุณธรรมจริยธรรม เคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ มีความรับผิดชอบ และความเอื้ออาทร ดังนั้นอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยจึงตระหนักถึงการปฏิบัติ หน้าที่ในการสอนอย่างมีจริยธรรม และรักษาไว้ซึ่งความเป็นมืออาชีพทั้งในด้านของการปฏิบัติการ พยาบาลและการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับการศึกษาของ กมลรัตน์ เทอร์เนอร์ และคณะ (2562) ที่ศึกษา สมรรถนะของอาจารย์พยาบาลในประเทศไทย พบว่า อาจารย์พยาบาลมีสมรรถนะในด้านคุณธรรม จริยธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด และ สอดคล้องกับการศึกษาของบุญส่ง สุประดิษฐ์ (2562) ที่ศึกษา สมรรถนะของอาจารย์พยาบาลสังกัดสถาบันการศึกษาของรัฐ พบว่า สมรรถนะด้านจรรยาบรรณ

วิชาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = .49) เช่นกัน ซึ่งการส่งเสริมความยุติธรรมในสังคม การพิทักษ์สิทธิผู้ป่วยทั้งในกระบวนการจัดการเรียนรู้และการให้บริการทางการแพทย์ การเป็นแบบอย่างที่ดี ส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมอย่างเคร่งครัด มีความรับผิดชอบ รู้จักการรับผิดชอบในการกระทำของตน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของวิชาชีพพยาบาล ขัดเกลาให้ผู้เรียนเป็นพยาบาลอย่างมืออาชีพ เป็นหน้าที่ของอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย ดังนั้นอาจารย์พยาบาลจึงจำเป็นต้องมีสมรรถนะทางด้านนี้ เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพและพึงประสงค์ให้กับสังคม

2.1.2 สมรรถนะด้านการปฏิบัติการพยาบาล พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = .49) เป็นสมรรถนะที่อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยสามารถธำรงไว้ซึ่งความรู้ทั้งทางภาคทฤษฎีและทักษะทางด้านการปฏิบัติการทางการแพทย์ และสามารถเชื่อมโยงความรู้ในภาคทฤษฎีสู่ภาคปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ดีที่สุดที่เป็นปัจจุบัน ซึ่งสมรรถนะนี้เป็นสมรรถนะกลางของพยาบาลวิชาชีพที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีทางการแพทย์ ที่จะต้องมีความรู้ในการปฏิบัติการพยาบาลและสามารถให้บริการทางการแพทย์ในระดับทั่วไปได้ ระดับปริญญาโททางการแพทย์ พยาบาลวิชาชีพจะต้องสามารถให้การพยาบาลกับผู้ป่วยที่มีปัญหาในระดับที่ซับซ้อนขึ้นได้ และระดับปริญญาเอกทางการแพทย์ พยาบาลวิชาชีพจะต้องสามารถให้การพยาบาลกับผู้ป่วยเฉพาะกลุ่มและเฉพาะโรคแบบองค์รวมได้ (สภาการพยาบาล, 2561) และตามข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยหลักเกณฑ์การรับรองสถาบันการศึกษาระดับปริญญาโททางการแพทย์ และการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2562 อาจารย์พยาบาลจะต้องมีคุณสมบัติ คือ ต้องจบการศึกษาในระดับปริญญาโททางการแพทย์เป็นอย่างต่ำ อย่างน้อยร้อยละ 85 ของจำนวนอาจารย์ทั้งหมด และจะต้องมีประสบการณ์การปฏิบัติการพยาบาลมาแล้วไม่น้อยกว่า 2 ปี รวมทั้งสภาการพยาบาลได้กำหนดให้สถาบันการศึกษาต้องวางแผนและพัฒนาอาจารย์ทั้งในด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมถึงการพัฒนาความเชี่ยวชาญทางคลินิกให้สอดคล้องกับการปฏิบัติการพยาบาลที่ทันสมัยและเป็นปัจจุบัน ซึ่งอาจารย์ต้องมีแผนการปฏิบัติการพยาบาลของอาจารย์ในสาขาวิชาที่รับผิดชอบ อย่างน้อย 80 ชั่วโมงต่อปีการศึกษา (สภาการพยาบาล, 2563) รวมทั้งการนิเทศนักศึกษาก็เป็นอีกหนึ่งบทบาทหลักของอาจารย์พยาบาล จึงมีส่วนส่งเสริมให้อาจารย์ได้มีการปฏิบัติการพยาบาลและคงไว้ซึ่งสมรรถนะในด้านนี้ อีกทั้งกฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ที่สภาการพยาบาลกำหนดขึ้นนั้น สถานศึกษาทางการแพทย์จะมีการจัดระบบการคัดเลือกอาจารย์และมีการวางแผนพัฒนาอาจารย์ที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ส่งผลให้อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยมีสมรรถนะในด้านนี้เพิ่มมากขึ้น และสามารถธำรงไว้ซึ่งความรู้และทักษะทางการแพทย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการศึกษาของบุญส่ง สุประดิษฐ์ (2562) ที่ทำการศึกษสมรรถนะของอาจารย์พยาบาลสังกัดสถาบันการศึกษาของรัฐ พบว่า อาจารย์พยาบาลมีระดับสมรรถนะในด้านการปฏิบัติการพยาบาลอยู่

ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = .48) เช่นกัน ซึ่งการที่บัณฑิตพยาบาลจะสามารถปฏิบัติการพยาบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น นอกจากบัณฑิตจะมีความรู้ทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติแล้วนั้น บัณฑิตยังต้องได้รับการกำกับดูแลจากอาจารย์พยาบาลที่มีสมรรถนะ และสนับสนุนให้ผู้เรียนนำหลักฐานเชิงประจักษ์และนวัตกรรมมาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลตามบริบทของการดูแลสุขภาพ เพื่อคงไว้ซึ่งการศึกษาและการปฏิบัติทางการพยาบาลที่มีคุณภาพ

2.1.3 สมรรถนะด้านการติดตามและประเมินผล พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = .56) เป็นการที่อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยมีการกำกับติดตามวัด และประเมินผลโปรแกรมการศึกษา หลักสูตร และวิธีการจัดการเรียนรู้หลากหลายวิธีที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สามารถพัฒนาเครื่องมือ/วิธีการประเมินสมรรถนะของผู้เรียนที่ครอบคลุมทั้งในด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย สามารถให้คำแนะนำที่เหมาะสมกับผู้เรียน รวมทั้งประสานความร่วมมือกับผู้ร่วมงานในการพัฒนา บริหารจัดการ ประเมินผลหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ทั้งนี้จากการที่สภาการพยาบาล (2563) ออกข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยหลักเกณฑ์การรับรองสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรีและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2562 กำหนดให้อาจารย์พยาบาลที่ไม่มีประสบการณ์ในการสอนทางการพยาบาลในสถาบันการศึกษาต้องผ่านการอบรมโครงการ Preceptorship อย่างน้อย 6 เดือน/หลักสูตรศาสตร์และศิลป์การสอนทางการพยาบาล/หลักสูตรด้านการจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาลที่เทียบเคียงได้ ซึ่งหลักสูตรเหล่านี้จะครอบคลุมในด้านการจัดการวัดและการประเมินผล ซึ่งอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยที่ผ่านการอบรมตามที่สภาการพยาบาลกำหนด ก็จะส่งผลให้อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยมีสมรรถนะด้านนี้เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของซัลมินเนน และคณะ (Salminen et al., 2013) ที่ได้ทำการศึกษาในระดับของสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในประเทศฟินแลนด์ พบว่า ระดับของสมรรถนะอาจารย์พยาบาลด้านการติดตามและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = .46) เช่นกัน สมรรถนะด้านการวัดและประเมินผลเป็นสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับอาจารย์พยาบาลในการกำกับติดตามการดำเนินงาน และประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อการพัฒนาปรับปรุงโปรแกรม หลักสูตร และการจัดการเรียนรู้ทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.1.4 สมรรถนะด้านการสื่อสาร การประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กร พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = .51) แสดงให้เห็นว่าอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยมีทักษะในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นทีม และเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและแหล่งฝึกปฏิบัติทางการพยาบาล ซึ่งการมีสมรรถนะในด้านการติดต่อสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพเป็นหนึ่งในคุณลักษณะที่พยาบาลวิชาชีพต้องมี โดยสภาการพยาบาล (2561) ได้กำหนดให้พยาบาลวิชาชีพที่จบการศึกษาปริญญาตรีทางการ

พยาบาลต้องสามารถติดต่อสื่อสารและสร้างสัมพันธภาพได้ หลักสูตรปริญญาโททางการพยาบาล พยาบาลวิชาชีพจะต้องสามารถสื่อสารกับผู้ป่วยที่มีปัญหาซับซ้อนได้ สามารถประสานงานกับ ทีมสุขภาพ และแลกเปลี่ยนความรู้ใหม่ ๆ ได้ทั้งในระดับองค์กร/ชาติ/นานาชาติ และหลักสูตรปริญญาเอก ทางการพยาบาล ที่พยาบาลวิชาชีพจะต้องสามารถสื่อสารกับบุคคลที่มีปัญหาเฉพาะโรค/เฉพาะกลุ่ม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถเผยแพร่/นำเสนอผลงานทั้งที่ไม่เป็นทางการและเป็นทางการได้ และการที่อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยได้ผ่านการเรียนรู้ อบรมผ่านหลักสูตร ปริญญาตรี/ปริญญาโท/ปริญญาเอก ส่งผลให้อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยมีระดับ สมรรถนะในด้านนี้เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของทูซาซอน (Tuzazon, 2016) ได้ศึกษาการ ประเมินระดับของสมรรถนะของอาจารย์คลินิกในวิทยาลัยพยาบาลของรัฐของประเทศฟิลิปปินส์ พบว่า สมรรถนะของอาจารย์คลินิกในด้านการสื่อสารและการมีปฏิสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ซึ่งทักษะ ในการสื่อสารเป็นทักษะขั้นพื้นฐานในการสร้างสัมพันธภาพและความร่วมมือ จึงถือว่าเป็นสมรรถนะที่ สำคัญสำหรับอาจารย์พยาบาลในการสร้างเครือข่ายในการให้บริการทางด้านสุขภาพทั้งในระดับพื้นที่ ภูมิภาค และนานาชาติ เพื่อยกระดับมาตรฐานทางด้านวิชาชีพและการจัดการเรียนรู้ทางการพยาบาล

2.1.5 สมรรถนะด้านการออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้ พบว่า อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = .56) ซึ่งเป็นการที่อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยมี ความสามารถในการออกแบบหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตตามหลักการของรูปแบบการศึกษา ร่วมสมัย ปรัชญา และหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ดีที่สุดที่ปรากฏในปัจจุบัน สามารถจัดการเรียนการสอน ที่ส่งเสริมการให้เหตุผลทางคลินิกในกลุ่มผู้เรียนที่มีความต้องการในรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน รวมทั้งการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการจัดการเรียนรู้ได้ และสามารถกำหนดเครื่องมือใน การกำกับติดตามที่เหมาะสม และตามข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยหลักเกณฑ์การรับรอง สถาบันการศึกษาวิชาการพยาบาลและการผดุงครรภ์ พ.ศ. 2562 อาจารย์ใหม่ที่ไม่มีประสบการณ์ใน การสอนทางการพยาบาลในสถาบันการศึกษาต้องผ่านการอบรมโครงการ Preceptorship อย่างน้อย 6 เดือน/หลักสูตรศาสตร์และศิลป์การสอนทางการพยาบาล/หลักสูตรด้านการจัดการเรียนการสอน ทางการพยาบาลที่เทียบเคียงได้ (สภาการพยาบาล, 2563) ส่งผลให้อาจารย์พยาบาลใน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยที่ผ่านการอบรมตามที่สภาการพยาบาลกำหนดนั้น มีสมรรถนะในด้านนี้ เพิ่มมากขึ้น พร้อมทั้งกลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 3 ปีขึ้นไป จึงทำให้มี ประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประสบการณ์การทำงานมีผลในทางบวกกับสมรรถนะอาจารย์ พยาบาลอย่างมีนัยสำคัญ (Hassan et al., 2021) มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ อัศนี วันชัย และคณะ (Wanchai et al., 2022) ที่ได้ทำการประเมินสมรรถนะอาจารย์พยาบาลของอาจารย์ พยาบาลในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข พบว่า สมรรถนะด้านออกแบบและวางแผน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพมีคะแนนอยู่ในระดับมากเช่นกัน

ซึ่งสมรรถนะนี้มีความจำเป็นต่ออาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยเป็นอย่างมากในการออกแบบหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและความต้องการของสังคม รวมทั้งการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งถือได้ว่าเป็นการกำหนดอนาคตให้กับวิชาชีพทางการพยาบาล

2.1.6 สมรรถนะด้านการใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = .59) ซึ่งเป็นการที่อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยมีความรู้ความเข้าใจในแนวคิด ทฤษฎีขั้นพื้นฐาน และหลักการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิชาชีพด้านสุขภาพและการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ สามารถวิเคราะห์ขอบเขตการเรียนรู้ได้ทั้งในด้านของพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในบริบทวิชาการที่แตกต่างกันได้ และจากการที่อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยที่ได้ผ่านการอบรมตามที่สภาการพยาบาล (2563) กำหนด คือ โครงการ Preceptorship อย่างน้อย 6 เดือน/หลักสูตรศาสตร์และศิลป์การสอนทางการพยาบาล/หลักสูตรด้านการจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาลที่เทียบเคียงได้ ในกรณีที่อาจารย์ที่ไม่มีประสบการณ์การสอนทางการพยาบาลมาก่อน ก็จะส่งผลให้อาจารย์พยาบาลกลุ่มนี้มีสมรรถนะในด้านนี้เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของโบนส์ และฟรีแมน (Bownes & Freeman, 2020) ที่ศึกษาสมรรถนะอาจารย์พยาบาลคลินิกที่ทำการสอนในมหาวิทยาลัยออนทรีโอในประเทศแคนาดา พบว่า สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในด้านการใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่มีความสำคัญอยู่ในระดับมากเช่นกัน และอาจารย์พยาบาลจะต้องเป็นฟันเฟืองหลักในการผลิตบัณฑิตพยาบาลที่มีคุณภาพ มีสมรรถนะตรงตามความคาดหวังของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ดังนั้นสมรรถนะด้านการใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่จึงเป็นรากฐานที่สำคัญและจำเป็นสำหรับอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยในการจัดการเรียนรู้ทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่ครอบคลุมทั้งในด้านของพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย

2.1.7 สมรรถนะด้านการวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์ พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = .58) เป็นการที่อาจารย์พยาบาลสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยสามารถที่จะสร้างสังเคราะห์ และใช้องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง มาปรับปรุงการศึกษาและการปฏิบัติทางการพยาบาล สามารถที่จะพัฒนาและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ รวมทั้งปลูกฝังพยาบาลรุ่นใหม่ให้มีความเป็นนักวิชาการที่รู้จักการสืบค้น ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 (2558) ที่มุ่งเน้นให้บัณฑิตในระดับปริญญาโท มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการสร้างและประยุกต์ใช้ความรู้ใหม่ ในขณะที่ระดับปริญญาเอก มุ่งให้บัณฑิตมีความสามารถในการทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่/นวัตกรรมที่สามารถช่วยในการพัฒนางาน สังคม และประเทศชาติได้ รวมทั้งสมรรถนะด้านวิชาการและการวิจัยเป็นสมรรถนะกลางของพยาบาลวิชาชีพ (สภาการพยาบาล, 2561) และอาจารย์พยาบาลกลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 98.30 จึงทำให้อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยมีความรู้

ความสามารถ และประสพการณ์ในการทำวิจัย ส่งผลให้ระดับสมรรถนะของอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยในด้านนี้เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ กมลรัตน์ เทอร์เนอร์ และคณะ (2562) ที่ศึกษาสมรรถนะของอาจารย์พยาบาลในประเทศไทย พบว่า สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในด้านการวิจัยและบริการวิชาการอยู่ในระดับมากเช่นกัน แต่อย่างไรก็ตามอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ให้คะแนนด้านการวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์อยู่ในลำดับรองสุดท้าย อาจเป็นเพราะว่าอาจารย์พยาบาลยังขาดทักษะในการสร้าง สังเคราะห์ และใช้องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับการศึกษาและการปฏิบัติทางการพยาบาล รวมทั้งอาจารย์ยังไม่สามารถที่จะพัฒนาผลงานทางวิชาการและเผยแพร่ได้ตามเกณฑ์ ซึ่งสมรรถนะทางด้านการวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์เป็นสมรรถนะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย เพื่อยกระดับวิชาชีพพยาบาลและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

2.1.8 สมรรถนะด้านการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = .66) ซึ่งเป็นสมรรถนะที่อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย สามารถบริหารจัดการงานอย่างมีระบบ มีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของหลักสูตร ออกแบบพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและดำรงไว้ซึ่งเป้าหมายที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และแผนกลยุทธ์ของสถาบัน มีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทความเป็นผู้นำทั้งภายในและภายนอกสถาบัน ซึ่งสมรรถนะด้านการจัดการ ภาวะผู้นำ และการพัฒนาเป็นหนึ่งในสมรรถนะกลางที่สภาการพยาบาล (2561) ได้กำหนดให้พยาบาลวิชาชีพที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีสาขาพยาบาล ต้องมีภาวะผู้นำ มีทักษะในการบริหารจัดการ จบการศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกสาขาพยาบาล จะต้องมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพทางการพยาบาล และสามารถบริหารจัดการงานได้อย่างเป็นระบบ ใช้ทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่าคุ้มทุน และจากการที่อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยผู้ผ่านการเรียนรู้และได้รับการส่งเสริมให้มีสมรรถนะในด้านนี้ก็จะส่งผลให้มีระดับสมรรถนะด้านการบริหารจัดการและภาวะผู้นำเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของรัชนิ พงนา และคณะ (2563) ที่ทำการศึกษาศมรรถนะในด้านภาวะผู้นำการปรับเปลี่ยนของอาจารย์พยาบาลในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก พบว่า อาจารย์มีระดับสมรรถนะในด้านภาวะผู้นำและการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = .66) แต่อย่างไรก็ตามผลงานวิจัยนี้ พบว่า สมรรถนะด้านการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ มีระดับคะแนนเฉลี่ยอยู่ในลำดับท้ายสุด อาจเนื่องมาจากยังขาดความร่วมมือในการแสวงหาทรัพยากรสนับสนุนในการพัฒนาอาจารย์พยาบาลอย่างเหมาะสมและการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมถึงการมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่ควรได้รับการส่งเสริมด้วยเช่นกัน และสมรรถนะด้านการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ มีความจำเป็นอย่างมากสำหรับอาจารย์พยาบาลนี้ ปฏิบัติงานในสถาบันการศึกษาเอกชน เนื่องด้วยข้อจำกัดของงบประมาณและการแข่งขันระหว่าง

สถาบันการศึกษา ดังนั้นอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยจึงควรได้รับการส่งเสริมให้มีสมรรถนะในด้านนี้เพิ่มมากขึ้น กระตุ้นให้อาจารย์ส่วนร่วมในการสรรหาทรัพยากรสนับสนุนในการพัฒนาอาจารย์ การบริหารจัดการทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพราะคุณภาพของอาจารย์และความมั่นคงทางการเงินส่งผลโดยตรงต่อความอยู่รอดท่ามกลางการแข่งขันสูงในอนาคตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ศิริพงษ์ รักใหม่, 2558) รวมทั้งการสนับสนุนพัฒนาในด้านการมีภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงที่มุ่งเน้นการพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน เพื่อที่จะผลิตบัณฑิตพยาบาลให้มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ของสภาการพยาบาล

2.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งของสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ 2) การออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้ 3) การปฏิบัติการพยาบาล 4) การวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์ 5) การสื่อสาร การประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กร 6) กฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ 7) การติดตามและประเมินผล และ 8) การบริหารจัดการและภาวะผู้นำ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดสมรรถนะอาจารย์พยาบาลขององค์การอนามัยโลก (WHO, 2016) และผลการวิจัย พบว่า โมเดลสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาได้จากค่าไคสแควร์ (χ^2) เท่ากับ 22.924 ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ 15 ค่าโอกาสความน่าจะเป็น เท่ากับ .086 กล่าวคือ ค่าไคสแควร์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ .047 และดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของส่วนที่เหลือ (RMR) เท่ากับ .006 มีค่าเข้าใกล้ 0 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ .976 และค่าดัชนีระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .943 มีค่าเข้าใกล้ 1 และค่าสถิติไคสแควร์สัมพันธ์ (χ^2/df) เท่ากับ 1.528 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 2 (Whittaker & Schumacker, 2022) แสดงว่าโมเดลสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของปาร์ค และคณะ (Park et al., 2022) ที่พัฒนา แบบวัดสมรรถนะหลักสำหรับนักศึกษาอาจารย์พยาบาลคลินิก พบว่า สมรรถนะอาจารย์พยาบาล ประกอบด้วย การใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ การออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้ การปฏิบัติการพยาบาล การวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์ การสื่อสาร การประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กร กฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ การติดตามและประเมินผล และการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ สมรรถนะอาจารย์พยาบาลมีความสำคัญต่ออาจารย์ที่ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยเป็นอย่างมาก เนื่องด้วยข้อจำกัดในด้านงบประมาณ (มณีรัตน์ ภาครูป

และคณะ, 2562) การแข่งขันระหว่างสถาบัน (ภารดี ชาวรินทร์ และคณะ, 2565) กลายเป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยในการปฏิบัติงานและการบริหารจัดการ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และสามารถผลิตบัณฑิตพยาบาลที่มีคุณภาพได้มาตรฐานตามเกณฑ์ของสภาการพยาบาล มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับความต้องการของสังคม อาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยจึงจำเป็นต้องมีสมรรถนะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานและควรส่งเสริมให้อาจารย์พยาบาลมีสมรรถนะตามแนวคิดขององค์การอนามัยโลก (WHO, 2016) ที่ประกอบด้วย 1) ด้านการใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ 2) ด้านการออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้ 3) ด้านการปฏิบัติการพยาบาล 4) ด้านการวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์ 5) ด้านการสื่อสาร การประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กร 6) ด้านกฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ 7) ด้านการติดตามและประเมินผล และ 8) ด้านการบริหารจัดการและภาวะผู้นำ เพื่อให้เกิดการจัดการศึกษาทางการพยาบาลที่มีประสิทธิภาพและสามารถยกระดับผลลัพธ์ของการให้บริการทางด้านสุขภาพที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมได้

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ผู้บริหารทางการศึกษาพยาบาลสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสังกัดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อาทิการวางแผนการอบรมทางวิชาการ

3.1.2 ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทยควรมีการส่งเสริมหรือพัฒนาสมรรถนะอาจารย์ในด้านการออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้ด้านการปฏิบัติการพยาบาล และด้านบริหารจัดการและภาวะผู้นำ เนื่องด้วยเป็นสมรรถนะที่มีความสำคัญในลำดับต้น ๆ

3.1.3 อาจารย์พยาบาลในสังกัดสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการประเมินความต้องการ ความจำเป็น และนำไปใช้ในการพัฒนาสมรรถนะของตนเองในแต่ละด้าน เพื่อให้เป็นอาจารย์ที่มีสมรรถนะที่สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการศึกษาระดับสมรรถนะอาจารย์พยาบาลใหม่ที่มีประสบการณ์การสอนน้อยกว่า 3 ปี ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย เพื่อเป็นแนวทางในการจัดรูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะให้กับอาจารย์พยาบาลใหม่

3.2.2 ควรศึกษาวิจัยและพัฒนารูปแบบการส่งเสริมสมรรถนะอาจารย์พยาบาล
ใหม่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย

3.2.3 ควรมีการศึกษาแนวทางในการพัฒนาคุณภาพอาจารย์พยาบาล
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศชาดราชภัฏ

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศชาดราชภัฏ

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ เทอร์เนอร์, ทองสวย สีทานนท์, ศุภกรใจ เจริญสุข, ศุภาพิชญ์ โพนโตร์แมนน์, และกฤษฎดา แสงดี (2562). สมรรถนะของอาจารย์พยาบาลและปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะของอาจารย์พยาบาลในบริบทของ สถาบันการศึกษาวิชาชีพพยาบาลของประเทศไทย. *วารสารการพยาบาล*, 46(3), 1-19.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2561). *การวิเคราะห์สมการโครงสร้าง (SAM) ด้วย AMOS* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สามลดา.
- แก้วตา ผู้พัฒนพงศ์, และนิคม เจียรจินดา. (2561). สมรรถนะของผู้ปฏิบัติงานกับคุณภาพการให้บริการขององค์กร. *วารสารเกษมบัณฑิต*, 19(ฉบับพิเศษ), 1-13.
- จรัมจิต เกิดบ้านชั้น, และพิศมัย จารุจิตติ. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชนไทย. *วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 22(1), 13-27.
- จอมภักดิ์ จันทะศักดิ์. (2561). ปัจจัยสมรรถนะที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการทำงานของอาจารย์สถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา. *วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ*, 7(1), 162-176.
- จารุพร ตั้งพัฒนกิจ, และปานิก เสนาฤทธิไกร. (2565). บทบาทของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันในแบบจำลองสมการโครงสร้าง. *วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*, 1(2), 99-110.
- ชัยวิชิต เขียรชนะ. (2558). *การใช้สถิติหลายตัวแปรเพื่อการวิจัย: การออกแบบ การวิเคราะห์ และความหมาย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิชมล ขวัญเมือง. (2564). *นิชมล ขวัญเมือง. (2564). การพัฒนาการบริหารมหาวิทยาลัยเอกชนไทยตามแนวคิดมหาวิทยาลัยผู้ประกอบการ (ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์)*. มหาวิทยาลัยสยาม, กรุงเทพฯ.
- ทินกร บัวชู, จันทร์ศม์ ภูติอริยวัฒน์, และวิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์. (2564). การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ: สมรรถนะการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันในศตวรรษที่ 21 ของอาจารย์พยาบาลสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏ. *วารสารพยาบาลตำรวจ*, 13(1), 123-135.
- ทินกร บัวชู, ณัทกวี ศิริรัตน์, และประภาพร เมืองแก้ว. (2563). อนาคตตภาพการจัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย (ช่วง ค.ศ. 2020 - 2029). *วารสารพยาบาลตำรวจ*, 12(2), 301-310.

- ทินกร บัวชู, ประภาพร เมืองแก้ว, และกมลทิพย์ ใจมาคำ. (2566). สมรรถนะอาจารย์พยาบาลไทยในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2566-2575). *วารสารพยาบาลทหารบก*, 24(1), 406-414.
- ธีรดา ภิัญโญ. (2561). เทคนิคการแปลกลุ่มการวิเคราะห์องค์ประกอบ สำหรับงานวิจัย. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*, 10(ฉบับพิเศษ), 292-304.
- นิรัตน์ อิมามี. (2564). เครื่องมือวิจัยทางการพยาบาล. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยทางการพยาบาล สถิติ และเทคโนโลยีสารสนเทศ* (หน่วยที่ 4, น. 1-64). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญส่ง สุประดิษฐ์. (2519). การศึกษาผลการปฏิบัติงานของอาจารย์พยาบาลสังกัดสถาบันการศึกษาของรัฐ. *วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สุพรรณบุรี*, 2(2), 45-61.
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษาสาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. 2560. (2561, 3 มกราคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 135 ตอนพิเศษ 1 ง. หน้า 7-11.
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558. (2558, 13 พฤศจิกายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 132 ตอนที่ 295. หน้า 12-25.
- พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550. (2550, 16 ธันวาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 124 ตอนที่ 101. หน้า 7-11.
- พัชราพรรณ กิจพันธ์. (2562). ประเทศไทยสู่สังคมผู้สูงอายุ. *วารสารอาหารและยา*, 25(3), 4-8.
- ภารดี ชาวนรินทร์, ชวนชม ชินะตั้งกูร, และกมลมาลย์ ไชยศิริธัญญา. (2565). ทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารคณะพยาบาลศาสตร์สังกัด สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย. *วารสารวิจัยวิชาการ*, 5(1), 113-128.
- มณีรัตน์ ภาครูป, ทิพวัลย์ สุวรรณรักษ์, และรัชณี บุญกล้า (2562). การคงอยู่ในงานของอาจารย์พยาบาลในสถาบันการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. *วารสารการพยาบาลและการศึกษา*, 12(2), 97-110.
- ยุทธ ไภยวรรณ. (2563). *การวิเคราะห์สถิติหลายตัวแปรด้วย SPSS* (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัชณี พจนา, วิโรจน์ สารรัตน์, และไพศาล สุวรรณน้อย. (2563). ภาวะผู้นำปรับเปลี่ยนของอาจารย์พยาบาลในวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก. *วารสารการพยาบาลและการดูแลสุขภาพ*, 38(1), 187-195.
- วรรณภา ลือกิตินันท์. (2558). การประยุกต์ใช้แนวคิดสมรรถนะในการจัดการทรัพยากรมนุษย์: กรณีศึกษา บริษัทผลิตรายรถยนต์ชั้นนำระดับโลกแห่งหนึ่ง. *วารสารวิทยาการจัดการ*, 32(1), 19-36.

- ศิริพงษ์ รักใหม่. (2558). *การพัฒนาและแนวโน้มสถาบันอุดมศึกษาเอกชน* (ดุชนิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ศุภกรใจ เจริญสุข, ทองสวย สีทานนท์, กมลรัตน์ เทอร์เนอร์, ศุภาพิชญ์ โพนโม่แมนน์, และกฤษดา แสงวงดี. (2562). สมรรถนะของอาจารย์พยาบาลในการผลิตบัณฑิตพยาบาลเพื่อตอบสนองต่อความจำเป็นทางสุขภาพของประเทศไทย. *วารสารพยาบาลทหารบก*, 20(2), 93-101.
- สภาการพยาบาล. (2561). *เรื่อง สมรรถนะหลักของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก สาขาพยาบาลศาสตร์ หลักสูตรฝึกอบรมการพยาบาลขั้นสูงระดับวุฒิบัตร/ หนังสืออนุมติแสดงความรู้ความชำนาญเฉพาะทางการพยาบาลและการผดุงครรภ์ และการพยาบาลทางสาขาพยาบาลศาสตร์*. นนทบุรี: ฝ่ายนิติการและการผดุงความเป็นธรรม สภาการพยาบาล.
- สภาการพยาบาล. (2563). *คู่มือการรับรองสถาบันการศึกษาวิชาการพยาบาลและการผดุงครรภ์* (ฉบับปรับปรุง). นนทบุรี: จุดทอง.
- สภาการพยาบาล. (2566). *รายชื่อสถาบันการศึกษาที่สภาการพยาบาลให้การรับรอง*. นนทบุรี: สภาการพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข.
- สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์, ณิชชา พิทยาพงศกร, และทัพพิชัญญ์ ฐิติรัตน์สกุล. (2564). *รายงานฉบับสมบูรณ์ ประเทศไทยในอนาคตFuture Thailand มิติที่3 การศึกษาไทย* (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.
- สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2566). *จำนวนอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2565 ภาคเรียนที่ 2 จำแนกตามสถาบัน/คณะ/กลุ่มสถาบัน*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- สุพิศ รุ่งเรืองศรี, และอุดมรัตน์ สงวนศิริธรรม. (2558). อาจารย์พยาบาล: ความท้าทายต่อสมรรถนะส่วนบุคคล. *พยาบาลสาร*, 42(ฉบับพิเศษ), 214-221.
- อติญาณ์ ศรีเกษตริณ, ดารารวรรณ รองเมือง, และ รุ่งนภา จันทรา. (2562). สมรรถนะและบทบาทของอาจารย์พยาบาล. *วารสารพยาบาลทหารบก*, 20(1), 12-20.
- Alonso, R. Q., Ortega, M. M., Rebollo, E. C., Redondo, E. G., Isidoro, S. G., & García, J. A. C. (2023). Competency model for academic excellence in nursing educators. *Education Media*, 24, 1-10.
- Australian Nurse Teacher' Society. (2010). *Australian nurse teacher professional practice standards*. Australia: Author.

- Beiranvand, S., Kermanshahi, S. M. K., & Memarian, R. (2021). Nursing instructors' clinical education competencies: An integrated review. *The Journal of the Pakistan Medical Association*, 71(5), 1458-1466.
- Bownes, N. A., & Freeman, M. A. (2020). Clinical nurse instructor competencies: An exploratory study of role requirements. *Quality Advancement in Nursing Education*, 3(5), 1-13.
- Bushway, D. J., Dodge, L., & Long, C. (2018). *A leader's guide to competency-based education*. New York, NY: Routledge.
- Christensen, L. S., & Simmons, L. E. (2020). *The scope of practice for academic nurse educators and academic clinical nurse educators* (3rd ed.). Washington, DC: National League for Nursing.
- Gcawu, S. N., & Rooyen, D. (2022). Clinical teaching practices of nurse educators: An integrative literature review. *Health SA Gesondheid*, 27, 1728.
- Gray, J. R., & Grove, S. K. (2021). *Burns and Grove's the practice of nursing research: Appraisal, synthesis, and generation of evidence* (9th ed.). New York, NY: Elsevier-Health Science.
- Hababeh, M. O., & Lalithabai, D. S. (2020). Nurse trainees' perception of effective clinical instructor characteristics. *International Journal of Nursing Sciences*, 7(3), 285-290.
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin B. J., & Anderson, R. E. (2019). *Multivariate data analysis* (8th ed.). Hampshire, England: Annabel Ainscow.
- Hassan, M., N., Mostafa, G. M. A., & Akel, D. T. (2021). Assessment of clinical instructors' competencies in the nursing field. *IOSR Journal of Nursing and Health Science*, 10(2), 36-41.
- Lemetti, T., Pakarinen, A., Salminen, L., Virtanen, H., & Haapa, T. (2023). Instruments assessing nurse educator's competence: A scoping review. *Nursing Open*, 10(4), 1985-2002.
- Mohamed, D. L. A., Shazly M., M., & Saad, N. F. (2018). Core competencies of nurse educator at Technical institutes of Nursing. *Egyptian Journal of Health Care*, 9(4), 110-119.
- National League for Nursing. (2020). *Novice nurse educator competencies with task statements*. Washington, DC: Author.

- National League for Nursing. (2022). *NLN core competencies for academic nurse educators*. Washington, DC: Author.
- Park, H., Choi, E., Kim, G., Kim, Y., Jeon, M., & Hwang, H. (2022). Development of Core Competency Scale for clinical nursing student educators. *Journal of Korean Academic Society Nursing Education*, 28(4), 345-356.
- Salminen, L., Minna, S., Sanna, K., Jouko, K., & Helena, L. K. (2013). The competence and the cooperation of nurse educators. *Nurse Education Today*, 33 (11), 1376.
- Satoh, M., Fujimura, A., & Sato, N. (2020). Competency of academic nurse educators. *SAGE Open Nursing*, 6(1), 1-11.
- Sebach, A. M. (2022). Psychometric testing of a tool assessing nurse practitioner clinical educator competence. *The Journal for Nurse Practitioners*, 18, 217-220.
- Shellenbarger, T. (2019). *Clinical nurse educator competencies: Creating an Evidence-based practice for academic clinical nurse educators*. Washington, DC: National League for Nursing.
- Sidhu, N. S., Allen, K. J., Civil, N., Johnstone, C. S. H., Wong, M., Taylor, J. A., . . . Hennessy, M. (2023). Competency domains of educators in medical, nursing, and health sciences education: An integrative review. *Medical teacher*, 45(2), 219-228.
- South African Nursing Council. (2014). *Competencies for a nurse educator*. Retrieved from <https://www.sanc.co.za/wp-content/uploads/2020/06/SANC-Competencies-NurEducator.pdf>
- Southern Regional Education Board. (2002). *Nurse educator competencies*. Atlanta, GA: Council on Collegiate Education for Nursing.
- Spencer, L. M., & Spencer, S. M. (1993). *Competence at work: Models for superior performance*. New York, NY: John Wiley & Sons.
- Tavakol, M., & Wetzel, A. (2020). Factor Analysis: A means for theory and instrument development in support of construct validity. *International Journal of Medical Education*, 11, 245-247.
- Tuzazon, C. M. (2016). Level of competencies of clinical instructors of the College of Nursing in a State University in the Philippines: An assessment. *RET Academy for International Journals of Multidisciplinary Research*, 5(12), 27-34.

- University of Victoria. (2017). *School of nursing – Master of nursing: Nurse educator competencies*. British Columbia, Canada: Author.
- Wanchai, A., Phrompayak, D., & Prompuk, B. (2022). A needs assessment for competency development of nurse educators. *Nursing Forum*, 57(6), 1445–1451.
- Whittaker, T. A., & Schumacker, R. E. (2022). *A beginner's guide to structural equation modeling* (5th ed.). New York, NY: Routledge.
- World Health Organization. (2016). *Nurse educator core competencies*. Geneva, Switzerland: WHO Document Production Services.
- World Health Organization. (2022). *Regional competency assessment tool for nurse educators*. Geneva, Switzerland: Regional Office for South-East Asia.
- Ye, J., Tao, W., Yang, L., Xu, Y., Zhou, N., & Wang, J. (2022). Developing core competencies for clinical nurse educators: An e-Delphi-study. *Nurse Education Today*, 109, 105217.
- Zlatanovic, T., Havnas, A., & Mausethagen, S. (2017). A research review of nurse teachers' competencies. *Vocations and Learning*, 10(1), 201-233.

Click or tap here to enter text.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐชยา พลาชีวะ - อาจารย์ประจำสถาบันการพยาบาลศรีสวรินทรา
สภากาชาดไทย
2. รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษณา คิตติ - อาจารย์ประจำ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
และเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอม
เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. อาจารย์ ดร.พิศิษฐ์ ชำนาญ - อาจารย์ประจำ คณะวิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
4. รองศาสตราจารย์พรศิริ พันธสี - อาจารย์ประจำ คณะพยาบาลศาสตร์
วิทยาลัยเซนต์หลุยส์
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤติกา ธรรมรัตน์กุล - อาจารย์ประจำ คณะพยาบาลศาสตร์
ฝ่ายวิทยาศาสตร์สุขภาพ
สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/ว ๑๕๕๑

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐชยา พลาชีวะ

ด้วย นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทางการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมการศึกษาเอกชนไทย” โดยมี ผู้ช่วยรองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ศรีสวัสดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ เห็นว่าท่านมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

Prasert Kiew

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗

โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐

โทรศัพท์ ๐๘-๒๐๘๖-๙๘๗๐ (นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์)

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/ว ๑๕๕๑

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย
เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษณา คิตติ

ด้วย นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทางการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมการศึกษาเอกชนไทย” โดยมี ผู้ช่วยรองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ศรีสวัสดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ เห็นว่าท่านมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

นางนงนุช น้อยหมั่นไวย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมั่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗

โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐

โทรศัพท์ ๐๘-๒๐๘๖-๔๘๗๐ (นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์)

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/ว ๑ ๕๕๑

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.พิศิษฐ์ ชำนาญ

ด้วย นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทางการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมการศึกษาเอกชนไทย” โดยมี ผู้ช่วยรองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ศรีสวัสดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ เห็นว่าท่านมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ประมฤทัย น้อยหมื่นไวย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗

โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐

โทรศัพท์ ๐๘-๒๐๘๖-๙๘๗๐ (นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์)

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/ว ๑๕๕๑

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์พรศิริ พันธสี

ด้วย นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทางการแพทย์ สาขานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมการศึกษาเอกชนไทย” โดยมี ผู้ช่วยรองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ศรีสวัสดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ เห็นว่าท่านมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดียิ่ง จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗

โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐

โทรศัพท์ ๐๘-๒๐๘๖-๙๘๗๐ (นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์)

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/ว ๑๕๕๑

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤติกา ธรรมรัตนกุล

ด้วย นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทางการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมการศึกษาเอกชนไทย” โดยมี ผู้ช่วยรองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ศรีสวัสดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ เห็นว่าท่านมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗

โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐

โทรศัพท์ ๐๘-๒๐๘๖-๙๘๗๐ (นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์)

ภาคผนวก ข

เอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

มหาวิทยาลัยศรี

นครินทรวิโรฒราชภัฏ

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 ต.บางพูด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120
 โทร. 02-5048036, 02-5048037 โทรสาร 02-5032620

NS No.4/2567.....

เอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ชื่อโครงการวิจัย : สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย
 รหัสโครงการ : -
 ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์
 สถานที่ทำวิจัย : สถาบัน จำนวน 13 แห่ง

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 ได้พิจารณาโครงการวิจัยเรื่องดังกล่าว มีความเห็นว่า มีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล จึงเห็นสมควร
 ให้ดำเนินการศึกษาวิจัยได้

ลงนาม.....
 (รองศาสตราจารย์ พ.ต.อ.หญิง ดวงกมล ปิ่นเฉลียว)
 ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

วันที่ให้การรับรอง :21/02/2567..... วันที่หมดอายุการรับรอง :21/02/2568.....

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
 วิทยาลัยเชียงราย
 (199 หมู่ 6 ตำบล ป่าอ้อดอนชัย อ. เมือง จ. เชียงราย 57000)

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยเชียงราย ดำเนินการให้การรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, The Belmont report, CIOMS Guideline และ International Conference on Harmonization Good Clinical Practice (CH-GCP)

ชื่อโครงการ	: สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย
Study Title	: Competencies of Nurse Instructors in Thai Private Higher Education Institutions.
ผู้วิจัยหลัก	: เกศรินทร์ คำมาวงศ์
สังกัดหน่วยงาน	: วิทยาลัยเชียงราย
วิธีทบทวน	: Expedited Review
รายงานความก้าวหน้า	: ส่งรายงานความก้าวหน้าอย่างน้อย 1 ครั้ง/ปี หรือส่งรายงานฉบับสมบูรณ์หากดำเนินการเสร็จสิ้นก่อน 1 ปี
เอกสารรับรอง	<ol style="list-style-type: none"> 1. จว 001 แบบสรุปเอกสารการยื่นต่อคณะกรรมการจริยธรรมวิจัยในมนุษย์ 2. จว 002 แบบฟอร์มประเมินงานผู้วิจัย 3. จว 003 ข้อมูลพื้นฐานประกอบการเสนอโครงการเพื่อขอรับการพิจารณา 4. จว 004 หนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมโครงการ (Informed Consent Form) 5. จว 005 ข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (Information Sheet for Research Participant) 6. แบบทดสอบ/แบบสอบถามในการวิจัย

ภาคผนวก ค

เอกสารขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/๒๗๔

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน อธิการบดีวิทยาลัยเชียงราย

ด้วย นางสาวเกศรินทร์ คำมวงค์ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารทางการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง “สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมการศึกษาเอกชนไทย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุจนา
ศรีสวัสดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากกลุ่ม
ตัวอย่างที่เป็นอาจารย์พยาบาลที่มีประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไป ในหน่วยงานของท่าน
เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้หากต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อโดยตรงกับ นางสาวเกศรินทร์
คำมวงค์ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๒๐๘๖-๗๘๗๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗

โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐

ภาคผนวก ง

หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

สุโขทัย

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/ว ๓๒๗

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

ด้วย นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทางการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมการศึกษาเอกชนไทย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ศรีสวัสดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์พยาบาลที่มีประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไป ในหน่วยงานของท่าน จำนวน ๓๔ คน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้หากต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อโดยตรงกับ นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๒๐๘๖-๔๘๗๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗

โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/ว ๓๒๗

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

ด้วย นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทางการแพทย์ สาขานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมการศึกษาเอกชนไทย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ศรีสวัสดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์พยาบาลที่มีประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไป ในหน่วยงานของท่านจำนวน ๓๘ คน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้หากต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อโดยตรงกับ นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๒๐๘๖-๙๘๗๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗

โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/ว ๓๒๗

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ด้วย นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทางการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมการศึกษาเอกชนไทย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ศรีสวัสดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์พยาบาลที่มีประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไป ในหน่วยงานของท่าน จำนวน ๓๗ คน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้หากต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อโดยตรงกับ นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๒๐๘๖-๙๘๗๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗

โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/ว ๓๒๗

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์มิชชั่น มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก

ด้วย นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทางการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมการศึกษาเอกชนไทย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ศรีสวัสดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์พยาบาลที่มีประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไป ในหน่วยงานของท่านจำนวน ๓๔ คน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้หากต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อโดยตรงกับ นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๒-๒๐๘๖-๙๘๗๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

Wangke Lee

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

โทรศัพท์ ๐-๒๕๕๐๔-๘๐๓๖-๗

โทรสาร ๐-๒๕๕๐๓-๒๖๒๐

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/ว ๓๒๗

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

ด้วย นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทางการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมการศึกษาเอกชนไทย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ศรีสวัสดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์พยาบาลที่มีประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไป ในหน่วยงานของท่านจำนวน ๓๔ คน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้หากต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อโดยตรงกับ นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๒๐๘๖-๙๘๗๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗

โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/ว ๓๒๗

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

ด้วย นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทางการแพทย์ สาขาศาสาพยาบาล มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมการศึกษาเอกชนไทย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ศรีสวัสดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์พยาบาลที่มีประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไป ในหน่วยงานของท่านจำนวน ๓๘ คน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้หากต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อโดยตรงกับ นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๒๐๘๖-๙๘๗๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

Wangth Nee

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗

โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/ว ๓๒๗

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา

ด้วย นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทางการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมการศึกษาเอกชนไทย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ศรีสวัสดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์พยาบาลที่มีประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไป ในหน่วยงานของท่าน จำนวน ๓๕ คน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้หากต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อโดยตรงกับ นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๒๐๘๖-๙๘๗๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗

โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/ว ๕๒๑

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น วิทยาเขตบุรีรัมย์

ด้วย นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทางการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมการศึกษาเอกชนไทย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ศรีสวัสดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์พยาบาลที่มีประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไป ในหน่วยงานของท่านเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้หากต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อโดยตรงกับ นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๒๐๘๖-๙๘๗๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗

โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/ว ๓๒๗

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ด้วย นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารทางการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง “สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมการศึกษาเอกชนไทย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา
ศรีสวัสดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากกลุ่ม
ตัวอย่างที่เป็นอาจารย์พยาบาลที่มีประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไป ในหน่วยงานของท่าน
จำนวน ๒๕ คน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้หากต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อโดยตรงกับ
นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๒๐๘๖-๙๘๗๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗

โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/ว ๓๒๗

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา

ด้วย นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทางการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมการศึกษาเอกชนไทย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ศรีสวัสดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์พยาบาลที่มีประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไป ในหน่วยงานของท่าน จำนวน ๑๕ คน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้หากต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อโดยตรงกับ นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๒๐๘๖-๙๘๗๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

Permpote Noy

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗

โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/ว ๕๒๑

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณะบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี วิทยาเขตอุตรธานี

ด้วย นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทางการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมการศึกษาเอกชนไทย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ศรีสวัสดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์พยาบาลที่มีประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไป ในหน่วยงานของท่าน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้หากต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อโดยตรงกับ นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๒๐๘๖-๙๘๗๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

Dr. Pramthai Noyhinwai

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗

โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐

ที่ อว ๐๖๐๒.๒๖/ว ๗๒๗

สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๑๙ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเนชั่น

ด้วย นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทางการพยาบาล สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “สมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมการศึกษาเอกชนไทย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ศรีสวัสดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์พยาบาลที่มีประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ ๓ ปีขึ้นไป ในหน่วยงานของท่านจำนวน ๒๒ คน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้หากต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อโดยตรงกับ นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘-๒๐๘๖-๙๘๗๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรมฤทัย น้อยหมื่นไวย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

โทรศัพท์ ๐-๒๕๐๔-๘๐๓๖-๗

โทรสาร ๐-๒๕๐๓-๒๖๒๐

ภาคผนวก จ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

สุโขทัยธรรมมาธิราช

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

- แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยเนื้อหา 2 ส่วน ได้แก่
 - ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง
 - ส่วนที่ 2 แบบวัดสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย
- กรุณาอ่านคำชี้แจงในแต่ละส่วนก่อนตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1: แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของอาจารย์พยาบาล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน และเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

- เพศ 1) ชาย 2) หญิง
- สถานภาพ 1) โสด 2) สมรส 3) หม้าย/หย่า/แยก
- อายุ 1) 20 – 30 ปี 2) 31 – 40 ปี
 3) 41 – 50 ปี 4) 51 – 60 ปี 5) มากกว่า 60 ปี
- ศาสนา 1) พุทธ 2) คริสต์ 3) อิสลาม 4) อื่น ๆ ระบุ....
- รายได้ต่อเดือน
 1) 15,000 - 20,000 บาท 2) 20,001 – 25,000 บาท 3) 25,001-30,000 บาท
 4) 30,001 – 35,000 บาท 5) 35,001 – 40,000 บาท 6) 40,001 บาท ขึ้นไป
- การศึกษาสูงสุด
 1) ปริญญาโท
 2) ปริญญาเอก
- ประสบการณ์การสอนในสถาบันการศึกษาพยาบาล.....ปี

ส่วนที่ 2: แบบวัดสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างด้านขวามือของแต่ละข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

- 5 หมายถึง การปฏิบัติหรือตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
 4 หมายถึง การปฏิบัติหรือตรงกับความเป็นจริงมาก
 3 หมายถึง การปฏิบัติหรือตรงกับความเป็นจริงปานกลาง
 2 หมายถึง การปฏิบัติหรือตรงกับความเป็นจริงน้อย
 1 หมายถึง การปฏิบัติหรือตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด

ข้อคำถาม	ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. การใช้ทฤษฎีและหลักการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ (Theories and principles of adult learning)					
1. ท่านสามารถอธิบายแนวคิดและทฤษฎีขั้นพื้นฐานและหลักการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาแบบผู้ใหญ่					
2. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎี/หลักการ และศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทางการพยาบาลที่นำมาใช้ในการออกแบบหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตและการจัดการเรียนรู้ทางการพยาบาล					
3. ท่านมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบของการศึกษาทางการพยาบาลร่วมสมัย.....					
4.....					
2. การออกแบบหลักสูตรและการนำไปใช้ (Curriculum design and implementation)					
1. ท่านมีส่วนร่วมในการออกแบบหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ที่สนับสนุนการปฏิบัติการพยาบาลตามบริบทความต้องการในการดูแลสุขภาพของผู้รับบริการในปัจจุบัน					
2. ท่านมีส่วนร่วมในการออกแบบหลักสูตรโดยวิเคราะห์สถานการณ์การเปลี่ยนแปลง.....					
3.....					
4.....					

ข้อความถาม	ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3. การปฏิบัติการพยาบาล (Nursing practice)					
1. ท่านใช้ความรู้ทางทฤษฎีและทักษะในการปฏิบัติทางการพยาบาลด้วยหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ดีที่สุดและเป็นปัจจุบัน					
2. ท่านมีความรู้และทักษะในการปฏิบัติการพยาบาลในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องชาญ					
3.....					
4.....					
4. การวิจัยและหลักฐานเชิงประจักษ์ (Research and evidence)					
1. ท่านมีการสังเคราะห์หลักฐานเชิงประจักษ์ และนำองค์ความรู้ไปปรับใช้ในการศึกษาและการปฏิบัติการพยาบาล					
2. ท่านมีการประเมินคุณภาพของข้อมูลหรือรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการปฏิบัติการพยาบาลก่อนนำไปประยุกต์ใช้					
3.....					
4.....					
5. การสื่อสาร การประสานงาน และการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กร (Communication, collaboration, partnership)					
1. ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร/ ออกแบบการเรียนรู้/ การสอน และการปฏิบัติการพยาบาลที่สะท้อนถึงสมรรถนะทางด้านวัฒนธรรม และการจัดการศึกษาแบบสหวิทยาการ					
2. ท่านเคารพในความหลากหลาย ทางวัฒนธรรมระหว่างกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล					
3.....					
4.....					
6. กฎหมาย จริยธรรม และความเป็นมืออาชีพ (Ethical, legal principles and professionalism)					

ข้อความ	ความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ท่านปฏิบัติต่อผู้เรียน ผู้ร่วมงาน ผู้รับบริการ และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างเท่าเทียม ไม่เลือกปฏิบัติ					
2. ท่านมีการพิทักษ์สิทธิ์ผู้รับบริการทั้งในกระบวนการจัดการเรียนรู้และการให้บริการทางการแพทย์					
3.....					
4.....					
7. การติดตามและประเมินผล (Monitoring and evaluation)					
1. ท่านมีส่วนร่วมในการใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายในการกำกับติดตามการดำเนินการจัดการเรียนรู้ทางการแพทย์ในแต่ละภาคเรียนอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ					
2. ท่านมีส่วนร่วมในการใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายในการกำกับติดตาม วัดและประเมินผลวิธีการจัดการเรียนรู้และผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนที่สอดคล้องกับแต่ละรายวิชา					
3.....					
4.....					
8. การบริหารจัดการและภาวะผู้นำ (Management and leadership)					
1. ท่านมีส่วนร่วมในการออกแบบหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ต้องอ้างไว้ซึ่งเป้าหมายที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และแผนกลยุทธ์ของสถาบัน					
2. ท่านมีส่วนร่วมในการจัดการกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นภายในองค์กรอย่างเป็นระบบ					
3.....					
4.....					

ภาคผนวก ฉ

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม

แบบวัดสมรรถนะอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไทย

ข้อที่	ผู้ทรง คุณวุฒิ 1	ผู้ทรง คุณวุฒิ 2	ผู้ทรง คุณวุฒิ 3	ผู้ทรง คุณวุฒิ 4	ผู้ทรง คุณวุฒิ 5	ค่า IOC	แปลผล
1	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4	1	1	0	1	1	.80	ใช้ได้
5	1	1	-1	1	1	.60	ใช้ได้
6	1	1	-1	1	1	.60	ใช้ได้
7	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
9	1	0	-1	1	1	.40	ตัดทิ้ง
10	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
11	1	0	1	1	-1	.40	ตัดทิ้ง
12	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
13	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
14	1	1	-1	1	1	.60	ใช้ได้
15	1	1	-1	1	1	.60	ใช้ได้
16	1	1	1	1	1	.40	ใช้ได้
17	1	1	0	1	1	.80	ใช้ได้
18	1	1	0	1	1	.80	ใช้ได้
19	1	1	0	1	1	.80	ใช้ได้
20	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
21	1	0	-1	1	1	.40	ตัดทิ้ง
22	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
23	1	1	0	1	-1	.40	ตัดทิ้ง
24	1	0	0	1	1	.60	ใช้ได้
25	1	1	0	1	1	.80	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้ทรง คุณวุฒิ 1	ผู้ทรง คุณวุฒิ 2	ผู้ทรง คุณวุฒิ 3	ผู้ทรง คุณวุฒิ 4	ผู้ทรง คุณวุฒิ 5	ค่า IOC	แปลผล
26	0	1	-1	1	1	.40	ตัดทิ้ง
27	1	0	1	1	1	.80	ใช้ได้
28	1	1	-1	1	1	.60	ใช้ได้
29	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
30	1	1	-1	1	1	.60	ใช้ได้
31	1	0	-1	1	1	.40	ตัดทิ้ง
32	1	1	0	1	-1	.40	ตัดทิ้ง
33	1	1	0	1	-1	.40	ตัดทิ้ง
34	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
35	1	1	0	1	1	.80	ใช้ได้
36	1	0	0	1	1	.60	ใช้ได้
37	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
38	1	1	0	1	1	.80	ใช้ได้
39	0	1	1	1	1	.80	ใช้ได้
40	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
41	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
42	1	0	1	1	1	.80	ใช้ได้
43	1	1	-1	1	1	.60	ใช้ได้
44	1	-1	1	1	0	.40	ตัดทิ้ง
45	1	1	1	-1	1	1.00	ใช้ได้
46	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
47	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
48	1	0	0	1	0	.40	ตัดทิ้ง
49	1	1	-1	1	1	.60	ใช้ได้
50	1	0	1	1	0	.60	ใช้ได้
51	1	1	0	1	0	.60	ใช้ได้
52	1	1	-1	1	1	.60	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้ทรง คุณวุฒิ 1	ผู้ทรง คุณวุฒิ 2	ผู้ทรง คุณวุฒิ 3	ผู้ทรง คุณวุฒิ 4	ผู้ทรง คุณวุฒิ 5	ค่า IOC	แปลผล
53	1	0	-1	1	1	.40	ตัดทิ้ง
54	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
55	1	0	0	1	1	.60	ใช้ได้
56	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
57	1	1	0	1	1	.80	ใช้ได้
58	1	1	0	1	1	.80	ใช้ได้
59	1	0	1	1	1	.80	ใช้ได้
60	1	0	-1	1	1	.40	ตัดทิ้ง
61	1	1	-1	1	1	.60	ใช้ได้
62	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
63	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
64	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
65	1	1	0	1	1	.80	ใช้ได้
66	1	1	-1	1	1	.60	ใช้ได้
67	1	1	0	1	1	.80	ใช้ได้
68	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
69	1	1	-1	1	1	.60	ใช้ได้
70	1	0	-1	1	1	.40	ตัดทิ้ง
71	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
72	1	0	1	-1	1	.80	ใช้ได้
73	1	0	0	1	0	.40	ตัดทิ้ง
74	1	1	0	1	1	.80	ใช้ได้
75	1	1	0	1	1	.80	ใช้ได้
76	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
77	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
78	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
79	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้ทรง คุณวุฒิ 1	ผู้ทรง คุณวุฒิ 2	ผู้ทรง คุณวุฒิ 3	ผู้ทรง คุณวุฒิ 4	ผู้ทรง คุณวุฒิ 5	ค่า IOC	แปลผล
80	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
81	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
82	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
83	1	0	1	1	1	.80	ใช้ได้
84	1	0	1	1	1	.80	ใช้ได้
85	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
86	1	1	-1	1	1	.60	ใช้ได้
87	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
88	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
89	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
90	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
91	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
92	1	1	-1	1	1	.60	ใช้ได้
93	1	0	1	1	0	.60	ใช้ได้
94	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
95	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
96	1	1	-1	1	1	.60	ใช้ได้
97	1	1	0	1	1	.80	ใช้ได้
98	1	0	-1	1	1	.40	ตัดทิ้ง
99	1	0	0	-1	1	.60	ใช้ได้
100	1	1	-1	1	0	.40	ตัดทิ้ง
101	1	-1	1	1	0	.40	ตัดทิ้ง
102	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
103	1	1	-1	1	1	.60	ใช้ได้
104	1	1	-1	1	1	.60	ใช้ได้
105	1	1	-1	1	1	.60	ใช้ได้
106	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้ทรง คุณวุฒิ 1	ผู้ทรง คุณวุฒิ 2	ผู้ทรง คุณวุฒิ 3	ผู้ทรง คุณวุฒิ 4	ผู้ทรง คุณวุฒิ 5	ค่า IOC	แปลผล
107	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
108	1	1	-1	1	1	.60	ใช้ได้
109	1	0	1	1	1	.80	ใช้ได้
110	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
111	1	1	-1	1	1	.60	ใช้ได้
112	1	1	0	1	1	.80	ใช้ได้
113	1	1	0	1	1	.80	ใช้ได้
114	1	1	0	1	1	.80	ใช้ได้
115	1	1	0	1	1	.80	ใช้ได้
116	1	1	0	1	1	.80	ใช้ได้
117	1	1	0	1	0	.60	ใช้ได้
118	1	1	0	1	1	.80	ใช้ได้
119	1	1	0	1	1	.80	ใช้ได้
120	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
121	1	-1	1	1	0	.40	ตัดทิ้ง
122	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
123	1	1	0	1	1	.80	ใช้ได้
124	1	1	0	1	1	.80	ใช้ได้
125	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
126	1	1	0	1	1	.80	ใช้ได้
127	1	1	0	1	1	.80	ใช้ได้
128	1	0	0	1	1	.60	ใช้ได้
129	1	1	0	1	1	.80	ใช้ได้
130	1	1	0	1	0	.60	ใช้ได้
131	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
132	0	1	-1	1	1	.40	ตัดทิ้ง
133	0	1	0	1	0	.40	ตัดทิ้ง

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวเกศรินทร์ คำมาวงศ์
วัน เดือน ปี เกิด	19 มีนาคม 2525
สถานที่เกิด	จังหวัด เชียงราย
ประวัติการศึกษา	Master of Business Administration, Strayer University, USA, 2015. พยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยพายัพ ปี พ.ศ. 2548
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยเชียงราย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
ตำแหน่ง	อาจารย์

